Έτος Θ'

Τεύχος 184ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου 8911
Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ 8912
Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ε. Καλαντζῆ 8913
Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Ρακιντζῆ 8914

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ οἰκοδομικὸς συνεταιρισμὸς ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων, δι' ἀποφάσεώς του ἀνακηρύσει ἰσόβιον ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὸν τ. Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας κ. Ν. Κόκκινον 8916

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, Ν. Δ. 4090/1960, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα 8917

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 8920

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

Ὁ ἄκαμπτος Σουλτᾶνος, ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ι. Νούσια 8923

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ποία νόσος ἦτο ὁ λοιμὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς † Γρ. Κάτσα 8925

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Τάξις εἰς τὴν κυκλοφορίαν—Ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων τροχαίας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 8929

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Τελετὴ ὁρκωμοσίας 81 νέων Ἀρχιφυλάκων στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ—Ἐπιτυχημένη γιορτὴ στὴν Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Ἀθηνῶν—Ματιὲς στὸ Ἀστυνομικὸ Δελτίο—Καὶ τὰ παραλειπόμενα τοῦ Δελτίου Συμβάντων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπ. Πηλοῦ 8935

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8953

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8955

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8957

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 184ΟΝ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1961

«Ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, ἐκ βάθους καρδίας, τὰς πλέον θερμὰς εὐχάς μου πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Ἕκαστον παρερχόμενον ἔτος ἑδραιώνει ἔτι περισσότερον, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν διὰ τὸν Λαόν μου, ὡς καὶ τὸ αἴσθημα ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ συνεννοήσεως. Σήμερον δυνάμεθα μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, μέσα εἰς μίαν ταλαιπωρουμένην ἀνθρωπότητα, ἀποτελεῖ νῆσον εἰρήνης καὶ προόδου. Ἤδη ἔχομεν δείγματα ὅτι ἡ Πατρίς μας χρησιμεύει εἰς ἄλλους λαοὺς ὡς παράδειγμα.

Καλῶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, πολίτας καὶ στρατιώτας, τοὺς ἐργαζομένους μὲ τὰς χεῖρας των καὶ τοὺς ἐργαζομένους μὲ τὸν νοῦν, νὰ διαφυλάξουν αὐτὴν τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ ἁρμονίαν, νὰ τὴν ἑδραιώσωμεν, νὰ τονώσωμεν ἔτι πλέον τὴν εὐεργετικὴν ἀκτινοβολίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μόνη μου φροντίς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ἀφιερώσει ὅλας τὰς δυνάμεις μου, εἶναι ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία ἑνὸς ἑκάστου Ἕλληνος, μιᾶς ἑκάστης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Ἐπιθυμῶ ὁ Λαός μου νὰ γνωρίζῃ ὅτι αἰσθάνομαι τὴν αἰσιοδοξίαν μου ἐνισχυομένην ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐπιτελουμένης προόδου. Ἐὰν ἀναλογισθῶμεν πῶς ἦτο ἡ Ἑλλὰς πρὸ δέκα ἐτῶν, θὰ ἀντιληφθῶμεν τὸ μέγεθος τῆς προόδου αὐτῆς. Βεβαίως ἡ ἄνοδος τῶν λαῶν δὲν ἐπιτελεῖται ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι ἐδογμάτισαν ὅτι ἡ πρόοδος καὶ ἡ δημιουργία συνεπάγονται μόχθον καὶ ὀδύνας. Ἡμεῖς, ὅμως, οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ἔχομεν ἐπανειλημμένως ἀποδείξει ὅτι κατορθώνομεν καὶ τὰ ἀκατόρθωτα.

Ὅσοι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν ηὐτύχησαν νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὰς βιοτικὰς καὶ πνευματικὰς ἐπιδιώξεις των, ἀλλὰ καὶ ὅσοι δὲν ἠδυνήθησαν ἀκόμη νὰ ἴδουν πραγματοποιούμενα τὰ ὄνειρά των,

ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζουν ὅτι ὑπάρχει πάντοτε φροντὶς καὶ ἐπαγρύπνισις διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὅλων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Πατρίδος, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν δημοκρατικῶν ἡμῶν θεσμῶν.

Ἂς διαφυλάξωμεν ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας μας ὅ,τι διαθέτομεν πολυτιμότερον, τὴν Θρησκείαν μας, τὴν Πατρίδα, τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν.

Εὔχομαι, ὅπως, κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία ἀγωνίζεται διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ὀρθὸν δρόμον, προχωρήσῃ μὲ θετικὰ βήματα πρὸς τὴν ἑδραίωσιν τῆς Εἰρήνης καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ὑγιοῦς δημοκρατικοῦ πνεύματος.

Εὔχομαι, ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐπιτελέσῃ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἓν ἀκόμη μέγα βῆμα ἀνόδου καὶ πλησιάσῃ, ἔτι περισσότερον, πρὸς τὰς ὑψηλὰ πεπρωμένα του.

Εὔχομαι εἰς τὸν Λαόν μου, ὁμόνοιαν, εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν».

ΠΑΥΛΟΣ Β'

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1961

«Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δικαιοῦται νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματά του πρὸς τὸ ἀπερχόμενον ἔτος μὲ ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν. Ἐν μέσῳ μιᾶς διεθνοῦς ἐντάσεως, τὴν ὁποίαν συνοδεύει ἀστάθεια ἰδεῶν καὶ καθεστώτων καὶ τὴν ὁποίαν ὑποδαυλίζει ὁ διεθνὴς κομμουνισμός, ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὴν ἐσωτερικήν της ὁμαλότητα καὶ τὴν ἐργατικότητα τοῦ λαοῦ της, ἐβάδισε καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος μὲ παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένην σταθερότητα πρὸς ἕνα καλύτερον μέλλον. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπετέλεσε πράγματι ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί. Ἐδημιούργησε διὰ πρώτην φορὰν τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις διὰ μίαν συνεχῆ καὶ σταθερὰν ἄνοδον τῆς οἰκονομίας του καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς καλυτέρου μέλλοντος. Οὐδέποτε ἄλλοτε αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Ἔθνους ἐστηρίχθησαν ἐπὶ ἀσφαλεστέρων βάσεων.

Μὲ τὰ ἐπιτεύγματα αὐτὰ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Νέον Ἔτος. Ἠμπορῶ νὰ βεβαιώσω τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὅτι τὸ Νέον Ἔτος θὰ εἶναι καλύτερον ἀπὸ τὸ ἀπερχόμενον. Προβλέπεται κατ' αὐτὸ ἔντασις τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ταχύτερος ρυθμὸς ἀνόδου τῆς οἰκονομίας μας.

Οἱ οἰωνοὶ εἶναι καλοί. Διὰ τὴν πλήρη ἀξιοποίησίν των ἡ κυβέρ-

νησις θὰ ἐντείνῃ τὴν προσπάθειάν της εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ζητεῖ ὅμως καὶ ἀπὸ τὸν Λαὸν ἐνεργὸν καὶ συνεχῆ συμπαράστασιν. Διότι εἰς τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας εἶναι φυσικὸν νὰ συναντᾷ ἡ ἀνάπτυξις πάσης οἰκονομίας, προστίθενται εἰς τὴν χώραν μας καὶ αἱ ἀντιδράσεις τῶν ἐχθρῶν τῆς προόδου τοῦ Λαοῦ μας.

Ὁ Ἕλληνικὸς Λαὸς ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ θεμελιώσῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν νέαν του προσπάθειαν διὰ μίαν ἀσφαλῆ καὶ ταχεῖαν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου. Ἡ προσπάθεια αὕτη διαγράφεται σαφῶς εἰς τὸ πενταετὲς πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον κατήρτισεν ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἤδη ἐν πλήρει ἀναπτύξει. Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἑνότητά του καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐσωτερικήν του γαλήνην καὶ ὁμαλότητα, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ Ἔθνους. Θὰ ἐπιτύχωμεν ἀσφαλῶς μεγαλυτέρας ἐπιδόσεις εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἐὰν διαφυλάξωμεν τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικήν μας σταθερότητα, πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς λογικῆς καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ πιστεύσωμεν εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι μόνον εἰς τὸ πλαίσιον τῆς καθολικῆς εὐημερίας εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιῆται καὶ ἡ εὐημερία ἑκάστου ἐξ ἡμῶν.

Μὲ αὐτὰς τὰς προσδοκίας ἀπευθύνω σήμερον πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ Ἑλληνίδας τὰς καλυτέρας μου εὐχάς».

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1961

«Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος συνεχίσθη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς μὲ γοργὸν ρυθμὸν ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνασυγκρότησιν. Παραγωγικὰ ἔργα ἱστορικῆς σημασίας διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας ἐθεμελιώθησαν, ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματος κατωχυρώθη ἔτι μᾶλλον καὶ εἰς κάθε σημεῖον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἠχεῖ ἡ σκαπάνη, μαρτυροῦσα ὅτι παντοῦ εἶναι παροῦσα καὶ ἐκδηλοῦται θετικῶς ἡ προσπάθεια διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον.

Τὸ Κράτος θεμελιώνει, κτίζει, δημιουργεῖ καὶ μοχθεῖ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν διὰ νὰ στηρίξῃ ἐπὶ στερεῶν βάσεων τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ. Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὰ πολιτικὰ χρονικὰ τῆς χώρας μας ἐσημειώθη παρομοίας ἐκτάσεως καὶ ἐντάσεως προγραμματισμένος ἀγὼν διὰ νὰ ὑψωθῇ τὸ βιοτικόν μας ἐπίπεδον καὶ νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπὶ μιᾶς

ὑγιοῦς καὶ συγχρονισμένης οἰκονομικῆς πραγματικότητος. Καὶ ἐνῷ ἀλλοῦ ἀδίστακτοι τυραννίαι ἐπιδίδονται εἰς οἰκονομικὰ πειράματα καταδικάζουσαι τοὺς λαοὺς εἰς ἀθλιότητα καὶ βάρβαρον δουλείαν, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα χώρας, ἡ ὁποία προχωρεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τὸ καλύτερον χωρὶς νὰ περιορισθοῦν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ χωρὶς νὰ παύσῃ οὗτος νὰ εἶναι ὁ κυρίαρχος κριτὴς καὶ ρυθμιστὴς τῶν τυχῶν του. Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας γνωρίζουν ἐκ τῆς ἀρμοδιότητός των ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν δημοκρατικῶν μεθόδων ἀποτελεῖ κάρφος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐχθρῶν της καὶ τῆς 5ης φάλαγγος αὐτῶν. Καὶ δι' αὐτό, ὅσον διευρύνεται καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ δημιουργικὴ προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τοσοῦτον ὀξύνεται ἡ ἐναντίον αὐτῆς ἀντίδρασις καὶ προσλαμβάνει τὴν μορφὴν παροξυσμοῦ. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα καὶ τὰ προσωπεῖα αὐτοῦ, ἀντιλαμβανόμενα ὅτι θὰ ἔχουν χάσει ὁριστικῶς τὸ παιχνίδι ὅταν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιτύχῃ νὰ ὑψώσῃ τὴν στάθμην τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς της, ἐπιστρατεύουν ὅσας διαθέτουν δυνατότητας διὰ νὰ καταστρέψουν τὰς δύο βασικὰς προϋποθέσεις τῆς προόδου τῆς χώρας. Τὴν πολιτικὴν σταθερότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἐπιδιώκει τὸ πολιτικὸν χάος καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ κατὰ τὰς εἰς χεῖρας μας ὑπαρχούσας πληροφορίας, αἱ προσπάθειαί του πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀναταραχῆς θὰ ἐνταθοῦν κατὰ τὸ 1961. Διαβιβάζων πρὸς ὑμᾶς, τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς χώρας, τὰς εὐχὰς τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, σᾶς ἀπευθύνω ἀγωνιστικὸν χαιρετισμόν, δηλῶν ὅτι ἡ Πολιτεία σᾶς περιβάλλει μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν θὰ σταθῆτε ὑπερασπισταὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ φρουροὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης».

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. Θ. ΡΑΚΙΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1961

«Ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τὰς πλέον ἐγκαρδίους μου εὐχὰς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἔργον κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικὸν καὶ ἀποδοτικόν. Τὸ ἀπο-

τέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι σήμερον ἀντεπεκρίθη πλήρως εἰς τὴν πολύπλευρον ἀποστολήν του καὶ ἐνέγραψε λαμπρὰς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας.

Ἀντεμετώπισε διὰ συγχρονισμένων μεθόδων λίαν ἐπιτυχῶς τὸ κοινὸν ἔγκλημα τόσον κατασταλτικῶς ὅσον καὶ προληπτικῶς. Πλειστάκις ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀφορμὴν λαμβάνων ἀπὸ ἐπιτυχεῖς ἐξιχνιάσεις δυσκόλων περιπτώσεων ἐγκλήματος, ἐχαρακτήρισε τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ὡς μίαν τῶν καλυτέρων Ἀστυνομιῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐσημείωσε κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν συντριπτικὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Ἔθνους, τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐπιτυχίαν ὁμολογηθεῖσαν καὶ ὑπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς ἡγεσίας τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

Ἀντεπεκρίθη λίαν ἱκανοποιητικῶς εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς τῆς εὐθύνης του.

Ἡδραίωσε τὸ αἴσθημα ἀσφαλείας τῶν νομοταγῶν πολιτῶν ἐν ταῖς περιοχαῖς τῆς δικαιοδοσίας της καὶ ἐδημιούργησε συναίσθημα ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ ὡς πρὸς τὰς ἱκανότητας καὶ ἐπάρκειαν τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἄνω ἀποτελεσμάτων κατεβλήθησαν ἐπίμονοι προσπάθειαι, συνεχεῖς κόποι καὶ μόχθοι, ἐχύθησαν δὲ ποταμοὶ ἱδρῶτος καὶ ἄφθονον αἷμα ἀπὸ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Τὸ ἔργον δὲν ἐτελείωσε. Ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς τοῦ Ἔθνους, ὁ ὑπονομευτὴς τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὁμαλότητος τῆς Πατρίδος μας καραδοκεῖ μὲ ἐντεινομένην τὴν συνωμοτικήν του δραστηριότητα. Εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δικαιοδοσίας του ἀνήκει ἡ εὐθύνη τῆς ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως καὶ ἐγκαίρου ἐξουδετερώσεως τῶν ἀνατρεπτικῶν σχεδίων του. «Φύλακες ἀγρυπνεῖτε».

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ἀδιακρίτως βαθμοῦ, ἔχοντες βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς των, συνεχόμενοι ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης ἔναντι τῶν λαμπρῶν παραδόσεων καὶ Ἱστορίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῶν ὑποχρεώσεών των ἔναντι τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ μὲ γνώμονα τὴν ἀρχὴν ὅτι προσόντα τοῦ καλοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ἡ ἀμερόληπτος διαχείρισις τῆς ἀστυνομικῆς του ἐξουσίας, ἡ σύνεσις, ἡ μετριοπάθεια, ἡ εὐγένεια, ἡ καλὴ συμπεριφορὰ καὶ ἡ βαθεῖα πίστις ὅτι δέον νὰ ὑπηρετῇ τὸν πολίτην, εἶμαι βέβαιος ἐπαναλαμβάνω, ὅτι θὰ ἐπιτελέσωσι κατὰ τὸ Νέον Ἔτος εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον των καὶ θὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἀποστολήν των».

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

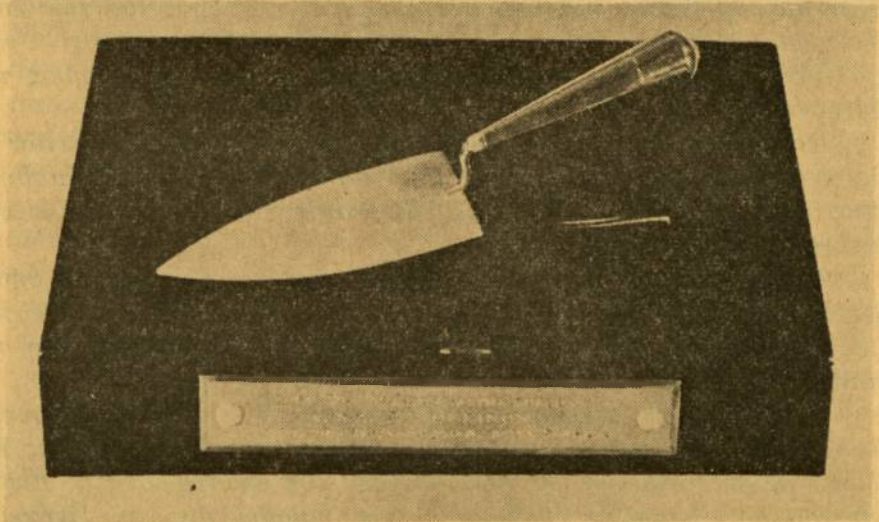
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Πρακτικὸν 58ον

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 11ην μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1960 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην συνελθὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ ἀποχωρήσας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Ἀρχηγὸς αὐτοῦ κ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, ὑπῆρξεν :

1) Ὁ ἐμπνευστὴς καὶ δημιουργὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἡμῶν, καταρτίσας προσωπικῶς τὸ καταστατικὸν τὴν 14ην Μαρτίου 1957 ἐνεργήσας διὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ καὶ προσέτι ἀγοράσας καὶ τὰ πρῶτα οἰκόπεδα παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς λειτουργίας τούτου.

2) Ὁ μεγάλως συντελέσας εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Συνεταιρισμοῦ καταβαλὼν πᾶσαν τὴν ἐκ τῆς ἀνωτέρας προσωπικότητος αὐτοῦ ἐπιρροὴν μέχρι

καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἰς τὰς διαφόρους Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, καί

3) Ὁ πρωτεργάτης τῆς καταρτίσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς στεγάσεως τῶν Ὑπαλλήλων, ἐκτάσεως ὑπὸ ἀναδάσωσιν, καὶ ὅπερ ἐκκρεμεῖ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι

1) Ἀνακηρύσσει αὐτὸν εὐεργέτην τῶν ἀστέγων Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἰσόβιον ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

2) Δωρίζει αὐτῷ ἐν μυστρίον ἐξ ἀργύρου ὡς ἐνθύμιον τῆς ἀναγνωρίσεως ἡμῶν ὅτι οὗτος ὑπῆρξεν ὁ θέσας τὸν πρῶτον θεμέλιον λίθον τῆς ἀνεγέρσεως οἰκιῶν τῶν οἰκογενειαρχῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, καί

3) Ὑπόσχεται ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ὀνοματοθεσίαν μιᾶς τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τοῦ μέλλοντος οἰκισμοῦ περιοχῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διὰ τοῦ ἐπωνύμου αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ν.Δ. 4090/1960

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

Α'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ι. Εἰσαγωγικαὶ παρατηρήσεις.

Βασικὸς νόμος, ὅστις εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ 1960 καὶ ἐπέφερε οὐσιώδεις τροποποιήσεις εἰς τὸ ποινικὸν δίκαιον εἶναι τὸ Ν.Δ. 4090 τῆς 12ης Αὐγούστου (Φ.Ε.Κ. τεῦχος Α' ἀριθ. 125) «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινων ποινικῶν καὶ σωφρονιστικῶν διατάξεων». Τὸ νομοθέτημα τοῦτο, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἑλληνικοῦ ποινικοῦ δικαίου, διότι αἱ καινοτομίαι ἃς ἐπήνεγκεν εἶναι βασικαὶ καὶ ἀνέτρεψαν κρατούσας μέχρι τοῦδε ἀρχάς, αἵτινες ἴσχυον ἐπὶ αἰῶνα καὶ πλέον καὶ δὴ ἀνέκαθεν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους μέχρι σήμερον.

Τοῦτο κατηρτίσθη παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθείσης ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐγκρίτων νομομαθῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Α. Μπουροπούλου. Διαιρεῖται εἰς τρία κεφάλαια. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τροποποιήσεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Τὸ δεύτερον ἀναφέρεται εἰς τροποποιήσεις ἢ συμπληρώσεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τό τρίτον εἰς τροποποιήσεις ἄλλων ποινικῶν διατάξεων.

Ἀντικείμενον τῆς παρούσης μελέτης μας εἶναι αἱ διατάξεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ οὐσιαστικὸν ποινικὸν δίκαιον. Ἐν τέλει ὅμως, διὰ τὴν πληρότητα τοῦ κειμένου, θὰ ἀσχοληθῶμεν δι' ὀλίγων καὶ μὲ τάς λοιπὰς διατάξεις.

ΙΙ. Τροποποιούμεναι ἢ συμπληρούμεναι διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

α) Ὑ π ο λ ο γ ι σ μ ὸ ς χ ρ ό ν ο υ π ρ ο φ υ λ α κ ί σ ε ω ς.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοθετήματος, τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: Ἄρθρον 87. Ὑπολογισμὸς χρόνου προφυλακίσεως.

«1. Ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὸ ὁρισμὸν τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς παρ' ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, οἱασδήποτε δικαιοδοσίας, διαταχθείσης προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ὁ χρόνος κρατήσεως ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ.

2. Ἐπὶ συρρεόντων καὶ συνεκδικαζομένων ἐγκλημάτων, ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ἐπί τινι ἐξ αὐτῶν ποινῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐφ' οἱῳδήποτε ἐξ αὐτῶν διαταχθείσης προφυλακίσεως, ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος χρόνος κρατήσεως καὶ ὅταν ἔτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐκηρύχθη ἀθῷος τοῦ ἐγκλήματος, δι' ὃ εἶχε προφυλακισθῆ ὁ καταδικασθείς.

3. Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐν ψυχιατρείῳ παραμονῆς τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 200 κώδικος ποινικῆς δικονομίας).

4. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῆς χρόνος τῆς φυλακίσεως ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ποινῆς, ὑπὸ τῆς ἐντεταλμένης τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀρχῆς».

Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Π.Κ. πρὸ τῆς τροποποιήσεώς του διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

«1. Ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὸν ὁρισμὸν τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς παρ' ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, οἱασδήποτε δαδικα-

σίας, διαταχθείσης προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ὁ χρόνος κρατήσεως ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ.

2. Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐν ψυχιατρείῳ παραμονῆς τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 200 κώδικος ποινικῆς δικονομίας).

3. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐδόσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῆς χρόνος τῆς φυλακίσεως ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ποινῆς, ὑπὸ τῆς ἐντεταλμένης τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀρχῆς».

Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνάγεται ὅτι ἡ νέα τοιαύτη εἶναι πληρεστέρα. Ἐκαλύφθη δι' αὐτῆς κενόν, τὸ ὁποῖον ἀνέκυψε κατὰ τήν, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Κώδικος, ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Διότι ὡς εἶχεν ἡ διάταξις πρὸ τῆς τροποποιήσεώς της, ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως ἀφῃρεῖτο, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθη, διὰ τὸ δι' ὃ προεφυλακίσθη ἀδίκημα, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθη μὲν δι' ἑτέρας συρρεούσας πράξεις, ἀλλ' ἠθῳώθη διὰ τὴν δι' ἣν προεφυλακίσθη. Τὸ ἄτοπον αὐτὸ ἐρρυθμίσθη ἤδη διὰ τῆς ἐπενεχθείσης ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4090 τροποποιήσεως. Οὕτω τώρα συνυπολογίζεται ἡ προφυλάκισις καὶ τῶν μὴ συνεκδικαζομένων ἔτι ἀδικημάτων, ἀλλ' ἁπλῶς συρρεόντων. (Σχετ. τὸ ἄρθρον 97 Π.Κ.). (1)

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνακύπτει τὸ ἐξῆς ἐρώτημα: Τί ρητέον ἂν ἐν περιπτώσει καταδίκης εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν μειωθῇ αὕτη διὰ χάριτος; Θὰ πρέπει ἐκ τῆς οὕτω μειωθείσης ποινῆς ν' ἀφαιρῆται ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως; Νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρῆται.

Πάντως καὶ τὸ θέμα αὐτὸ ἔδει ν' ἀντιμετωπισθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ρυθμισθῇ διὰ ρητῆς διατάξεως, πρὸς ἀποφυγὴν ἑρμηνευτικῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα θὰ δημιουργηθοῦν ὁπωσδήποτε ἐν τῇ πράξει καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου νομοθετήματος.

β) Θανατηφόρος βλάβη. Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 311 τοῦ Π.Κ. Τοῦτο ἤδη ἀντικατεστάθη ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν ἡ σωματικὴ βλάβη ἔσχεν ὡς ἐπακόλουθον τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ὑπαίτιος ἐσκόπει βαρεῖαν σωματικὴν βλάβην αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται κάθειρξις».

Ἀρχικῶς ἡ διάταξις εἶχεν ὡς ἐξῆς:

«Θανατηφόρος βλάβη

Ἐὰν ἡ σωματικὴ βλάβη (ἄρθρον 308) ἔσχεν ὡς ἐπακόλουθον τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3.0 ἐπιβάλλεται κάθειρξις». (2)

Οὕτως, ὁ νέος νόμος ἀπήλειψε πρῶτον τὸν τίτλον «θανατηφόρος βλάβη» καὶ εἶτα τὰς ἐν παρενθέσει λέξεις «ἄρθρον 308». Ἐπίσης ἐπανέλαβε τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 310. Διατί ἔπραξε τοῦτο ὁ νομοθέτης, ἀφοῦ ὡς ἦτο πρῶτον διατετυπωμένη αὕτη δὲν ὡδήγησεν, ἀλλ' οὔτε καὶ δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἑρμηνευτικὰς ἀμφισβητήσεις; Ἀσφαλῶς πρὸς μείζονα διασάφησιν. Διατὶ ὅμως ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις «ἄρθρον 38» καὶ προπάντων ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου; Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνεύρω τὴν αἰτιολογίαν. Νομίζω ὅμως ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν γνωστὴν τοῖς πᾶσι σπουδήν, μεθ' ἧς συντάσσονται παρ' ἡμῖν οἱ νόμοι καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλον τινὰ λόγον. Ἐν τούτοις αὕτη δὲν ἔπρεπε νὰ πραγματοποιηθῇ. Σημειωτέον ὅτι μόνον ὁ τίτλος οὗτος ἀπηλείφθη, ἐνῷ εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 3 «περὶ ἀκουσίας ἀπαγωγῆς» προσετέθη μὲν ὁ τίτλος, ἀλλὰ πρὸ τῆς φράσεως «τὸ ἄρθρον 327 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς». Ἀλλὰ τί σημαίνουν ὅλα ταῦτα; Σπουδὴν καὶ οὐχὶ λεπτολόγον ἐξέτασιν, ὡς πρὸς τὴν νομοτεχνικὴν ἀρτιότητα, ἑνὸς σπουδαίου νομοθετήματος, ὡς

1. Τὴν ἔννοιαν τῆς συρροῆς δίδουν τὰ ἄρθρα 94—98 Π.Κ.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 310 ἔχει ὡς ἐξῆς. «Ἐὰν τὸ παραχθὲν τοῦτο ἀποτέλεσμα (δηλ. ἡ βαρεῖα σωμ. βλάβη) ἐσκοπεῖτο ὑπὸ τοῦ ὑπαιτίου, ἐπιβάλλεται ἡ κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν».

εἶναι ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ ἡμῶν, ἤτις πᾶν ἄλλο ἢ δεδικαιολογημένη κρίνεται.

Ἐπακολουθεῖ κατόπιν ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 327 τοῦ Π.Κ. «περὶ ἀκουσίας ἀπαγωγῆς». Πρὶν ἢ ὅμως εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐκθέσωμεν ὡρισμένας ἀπόψεις μας, ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 308 καὶ 314 τοῦ Π.Κ. περὶ ἁπλῶν σωματικῶν βλαβῶν ἐκ προθέσεως καὶ σωματικῶν βλαβῶν ἐξ ἀμελείας, αἵτινες, κατὰ τὸ ἀρχικῶς ὑποβληθὲν σχέδιον, ἔδει νὰ τροποποιηθῶσιν, ἀλλ' ἡ ἄποψις τελικῶς δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ δεγράφη, ἵνα μετ' ἐπανεξετασίν της ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, περιληφθῇ εἰς προσεχὲς νομοσχέδιον (Σελὶς 3 πρακτικῶν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς Βουλῆς, τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος, τῆς 6/7/1960).

Ἐπὶ τῆς διατάξεως ἐγένετο διεξοδικὴ συζήτησις. Περιέργως ὅμως οὐδὲν ἐλέχθη περὶ τοῦ ἐὰν ἡ ἀσήμαντος σωματικὴ βλάβη ἐξ ἀμελείας δέον ν' ἀποτελέσῃ ἔγκλημα ἢ ὄχι.

Τονίζομεν τοῦτο, διότι ἐνῷ κατὰ τοὺς συντάκτας τοῦ Κώδικος ἀειμνήστους Ἡλιόπουλον καὶ Πανόπουλον, ἡ πρᾶξις ἦτο ποινικῶς κολάσιμος, ὡς σαφῶς συνήγετο ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ νόμου, ἀργότερον ἐπιτροπὴ ἐγκρίτων νομομαθῶν, ἐπέφερε τοιαύτας τροποποιήσεις (Α.Ν. 1623/51 καὶ Ν.Δ. 2493/53), ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία, ὅτι, ἤδη, ἡ ἀσήμαντος σωματικὴ βλάβη ἐξ ἀμελείας εἶναι πρᾶξις ἀνέγκλητος. Διότι, ἂν δεχθῶμεν ὅτι οἱαδήποτε ἐξ ἀμελείας τελουμένη σωματικὴ βλάβη, ἐπομένως δὲ καὶ ἡ ἀσήμαντος, συνιστᾷ τιμωρητὴν πρᾶξιν, θὰ πρέπει ὑποχρεωτικῶς νὰ ὑπαγάγωμεν ταύτην ὑπὸ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 314 Π.Κ. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ χαρακτηρίζωμεν καὶ τὰς ἀσημάντους, ἐξ ἀμελείας δὲ τελουμένας σωματικὰς βλάβας, ὡς πλημμελήματα, διότι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 314 Π.Κ. συνιστᾷ πάντοτε πλημμέλημα. Ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνακόλουθον ἀποτέλεσμα τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἐκ δόλου ἀσημάντων σωματικῶν βλαβῶν, ὡς πταισμάτων, τῶν δὲ ἐξ ἀμελείας τοιούτων, ὡς πλημμελημάτων.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι νοητὸν ἄγει δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ ἐξ ἀμελείας ἀσήμαντοι σωματικαὶ βλάβαι, τ ὸ γ ε ν ῦ ν ἔ χ ο ν, εἶναι πράξεις ἀνέγκλητοι.

Σημειωτέον ἐξ ἄλλου, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἔχει ἁπλῶς θεωρητικήν, ἀλλὰ καὶ μεγάλην πρακτικὴν ἀξίαν, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς, αἵτινες, εἴτε κατόπιν εἰσαγγελικῶν παραγγελιῶν, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσωσιν τὰς κειμένας διατάξεις καὶ νὰ διευθετήσωσιν διαφορὰς προερχομένας, ἀπὸ ἀσημάντους σωματικὰς βλάβας ἐξ ἀμελείας.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῇ, ἀπηλείφθη ἐκ τοῦ κώδικος ἡ ἀσήμαντος σωματικὴ βλάβη, ἡ δὲ ἐκ δόλου ἐλαφρὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς πταῖσμα. Περὶ τῆς ἐλαφρᾶς ἐξ ἀμελείας, οὐδεὶς ἐγένετο λόγος, μὲ ἀποτέλεσμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω σκέψεων, νὰ ἄγεταί τις εἰς τὸ λογικὸν συμπέρασμα, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι ἀνέγκλητος.

Ἀλλὰ ἡ λύσις de lege ferenda, δὲν εὐσταθεῖ διότι ἡ ἔ κ τ α σ ι ς τ ῆ ς π ρ ο κ ε ι μ έ ν η ς β λ ά β η ς δ ὲ ν ε ἶ ν α ι ἀ ν α ξ ί α λ ό γ ο υ, ὡς καλύπτουσα τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν ὅλων τῶν ἐξ ἀμελείας λοιπῶν σωματικῶν βλαβῶν. Τὸ ὅτι ἐπομένως τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ δὲν ἀποτελεῖ νόμον τῆς πολιτείας οὐδόλως ἔβλαψε, διότι ἀπεφεύχθη οὕτως ἡ δημιουργία καὶ ἄλλων ἑρμηνευτικῶν προβλημάτων διὰ τοὺς καλουμένους νὰ ἐφαρμόσωσι τὸν νόμον ἐν τῇ πράξει.

Αἱ ἀνωτέρω κρίσεις μας ἐτέθησαν δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κατάρτισιν νέου νομοσχεδίου, διότι ἂν ψηφισθῇ τοῦτο, ὡς ἀρχικῶς διετυπώθη, θ' ἀποτελέσῃ, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις, πλάνην χείρονα τῆς πρώτης, μὲ οὐχὶ εὐχαρίστους συνεπείας διά τε τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ πολὺ περισσότερον τοὺς καλουμένους νὰ ἐφαρμόσωσι τὸν νόμον ἐν τῇ πράξει.

(Συνεχίζεται)

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Β'. Ταξινόμησις τμήματος ἀντίχειρος (Θέναρ).

Ἐννέα πρῶται ἀριθμητικαὶ ταξινομήσεις δύνανται νὰ δοθοῦν εἰς τὸ ἀποτύπωμα τοῦ σαρκικοῦ τμήματος τοῦ ἀντίχειρος τῆς παλάμης. Οὕτω:

1) Ἂν ὁ τύπος εἶναι ἁπλοῦν ἄρς, ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 1. Δὲν ἐπακολουθεῖ δευτέρα ἢ τρίτη ταξινόμησις, ὅρα εἰκ. 178α.

2) Ἂν ὁ τύπος προσομοιάζει πρὸς λούπ, ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 2. Τὸ ἄνοιγμα τῶν κολπώσεων τοῦ ἀποτυπώματος τοῦ προσομοιάζοντος πρὸς τὸν τύπον τοῦ λούπ δέον νὰ κατευθύνεται πρὸς τὴν κερκιδικὴν πλευρὰν τῆς παλάμης (πρὸς τὸν ἀντίχειρα) καὶ μὲ τὴν κορυφὴν τοῦ κέντρου αὐτοῦ, εἴτε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πρώτης μεσοδακτυλίου περιοχῆς,—μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ δείκτου—εἴτε πρὸς τὸ κέντρον τῆς παλάμης. Ἂν δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τύποι δίδεται ὡς δευτέρα ταξινόμησις τὸ 1. Ἡ τρίτη ταξινόμησις δίδεται συμφώνως τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ κέντρου τοῦ λούπ καὶ τοῦ πλησιεστέρου πρὸς αὐτὸ δέλτα (οὐχὶ τοῦ καρπικοῦ δέλτα).

Ἡ καταμέτρησις ἐνεργεῖται διὰ τοῦ ἀπὸ 0 μέχρι καὶ τοῦ 9 ἠριθμημένου ὀργάνου (ὅρα εἰκ. 178β καὶ 178γ καὶ ἀπὸ 178β ἕως 178στ).

α) Ἂν ὁ τύπος τοῦ ἀποτυπώματος προσομοιάζει πρὸς λούπ καὶ ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἀπόκεντρον λούπ, τοῦ ὁποίου λούπ τὸ ἄνοιγμα τῶν κολπώσεων κατευθύνεται πρὸς τὴν πρώτην μεσοδακτύλιον περιοχὴν (μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ δείκτου) καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ κέντρου αὐτοῦ πρὸς τὰ κάτω—πρὸς τὸν καρπὸν—ὡς δευτέρα ταξινόμησις δίδεται τὸ 2. Ἡ τρίτη ταξινόμησις δίδεται συμφώνως τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ κέντρου τοῦ προσομοιάζοντος πρὸς λούπ καὶ τοῦ πλησιεστέρου πρὸς αὐτὸ δέλτα (οὐχὶ τοῦ καρπικοῦ δέλτα). Ἡ καταμέτρησις ἐνεργεῖται διὰ τοῦ ἀπὸ 0 μέχρι καὶ τοῦ 9 ἠριθμημένου ὀργάνου (ὅρα εἰκ. 178δ καὶ 178ε). Ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία.

β) Ἂν ὁ τύπος τοῦ ἀποτυπώματος προσομοιάζει πρὸς λούπ καὶ ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἀποτύπωμα τύπου γόρς, ὡς δευτέρα ταξινόμησις δίδεται τὸ 3. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178στ). Ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία.

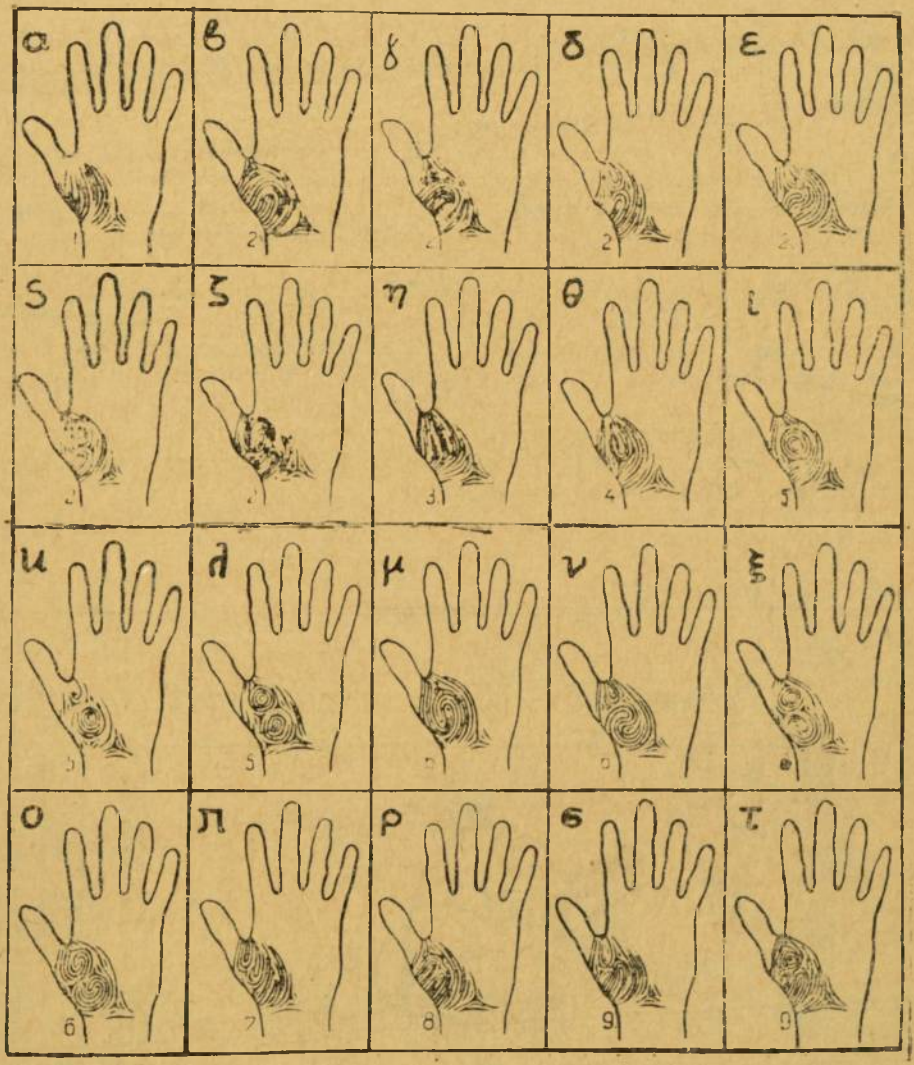
γ) Ἂν ὁ τύπος τοῦ ἀποτυπώματος προσομοιάζει πρὸς λούπ καὶ ὑπάρχει καὶ δίδυμον γόρς, ὡς δευτέρα ταξινόμησις δίδεται τὸ 4. Δὲν ἐπακολουθεῖ ἡ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178στ). Ἡ πρώτη ταξινόμησις ἡ ἰδία.

3) Ἂν τοῦ ἀποτυπώματος ὁ τύπος δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἐπακριβῶς λόγῳ τῆς ποικιλίας τῶν σχημάτων τῶν γραμμῶν αὐτοῦ ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 2. Δὲν ἐπακολουθεῖ δευτέρα οὐδὲ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178η).

4) Ἂν ὁ τύπος τοῦ ἀποτυπώματος εἶναι λούπ ἀπόκεντρον τοῦ ὁποίου τὸ ἄνοιγμα τῶν κολπώσεων κατευθύνεται πρὸς τὴν πρώτην μεσοδακτύλιον περιοχὴν καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ κέντρου αὐτοῦ πρὸς τὸ καρπὸν ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 4. Ὡς δευτέρα ταξινόμησις δίδεται ὁ προκύπτων ἀριθμὸς τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ κέντρου τοῦ λούπ καὶ τοῦ κάτωθι αὐτοῦ δέλτα (οὐχὶ τοῦ καρπικοῦ δέλτα). Ἡ ἀπόστασις

καταμετρᾶται διὰ τοῦ ἠριθμημένου ὀργάνου ἀπὸ τὸ 0 μέχρι καὶ τοῦ 9. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178ζ καὶ 178λ).

5) Ἂν ὁ τύπος εἶναι ἁπλοῦν γόρς ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 5. Ὡς δευτέρα δίδεται τὸ 1. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178ι).

Εἰκ. 178

α) Ἂν ὁ τύπος εἶναι ἓν γόρς καὶ ἓν ἀκραῖον λούπ, ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία καὶ ὡς δευτέρα δίδεται τὸ 2. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178η).

β) Ἂν ὑπάρχουν δύο γόρς ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία καὶ ὡς δευτέρα δίδεται τὸ 3. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178λ).

6) Ἂν ὁ τύπος εἶναι ἓν δίδυμον γόρς ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 6 (ὅρα εἰκ. 178μ, 178π). Ὡς δευτέρα ταξινόμησις δίδεται τὸ 1. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178ν).

α) Ἂν ὑπάρχῃ ἓν δίδυμον γόρς καὶ ἓν ἀκραῖον λούπ ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία καὶ ὡς δευτέρα δίδεται τὸ 2. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178ν).

β) Ἂν ὑπάρχῃ ἓν δίδυμον γόρς καὶ ἓν ἁπλοῦν γόρς ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία καὶ ὡς δευτέρα δίδεται τὸ 3. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις ὅρα (εἰκ. 178ξ).

γ) Ἂν ὑπάρχουν δύο δίδυμα γόρς ἡ πρώτη ταξινόμησις παραμένει ἡ ἰδία καὶ ὡς δευτέρα δίδεται τὸ 4. Δὲν ἐπακολουθεῖ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178ο).

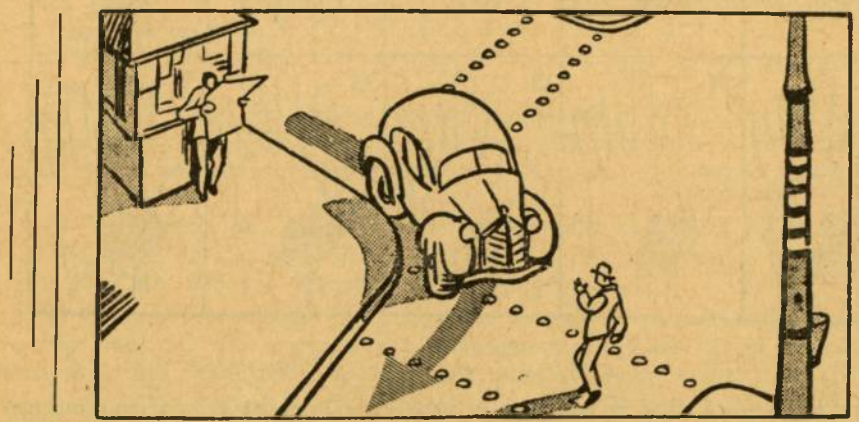
7) Ἂν ὑπάρχουν δύο παράπλευροι τύποι, ἀκραίων λούπς τῶν ὁποίων τὸ ἄνοιγμα τῶν κολπώσεων κατευθύνεται πρὸς τὴν πρώτην μεσοδακτύλιον περιοχὴν ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 7. Δὲν ἐπακολουθεῖ δευτέρα ἢ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178π).

8) Ἂν ὑπάρχουν δύο τύποι προσομοιάζοντες πρὸς λούπς ὧν τὸ ἄνοιγμα κατευθύνεται, εἴτε πρὸς τὴν καρπικὴν χώραν, ἢ τοῦ ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν κερκιδικὴν πλευρὰν τῆς παλάμης (τὸν ἀντίχειρα) τοῦ ἑτέρου δὲ πρὸς τὴν καρπικὴν χώραν ὡς πρώτη ταξινόμησις δίδεται τὸ 8. Δὲν ἐπακολουθεῖ δευτέρα ἢ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178π).

9) Ἂν ὑπάρχῃ οἱοσδήποτε ἄλλος τύπος παλαμικοῦ ἀποτυπώματος ἐκτὸς τῶν περιγραφέντων ὡς πρώτη ταξινόμησις, δίδεται τὸ 9. Δὲν ἐπακολουθεῖ δευτέρα οὐδὲ τρίτη ταξινόμησις (ὅρα εἰκ. 178ο ἕως καὶ 178στ).

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅπου δὲν ὑπάρχουν φωτεινὰ σήματα μονοδρόμων ἡ κανονικὴ στροφὴ πρὸς τὰ δεξιὰ πέρνεται πάντοτε κλειστά, δηλαδὴ ὅσο τὸ δυνατὸ πλησιέστερα πρὸς τὸ πεζοδρόμιο καὶ μὲ μικρὴ ταχύτητα. Ὁ ὁδηγὸς ὀφείλει νὰ προσέχῃ πολύ, ἰδίως ὅταν προσπερνᾷ διάβασι πεζῶν, πρέπει δὲ νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ σταματήσῃ ἐπὶ τόπου τὸ αὐτοκίνητό του, ἂν χρειαστῇ.

Ο ΑΚΑΜΠΤΟΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Α' τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. **Ι. ΝΟΥΣΙΑ**

Ἀναδημοσιεύομε κατωτέρω τὸ ἱστόρημα τοῦ λογίου ἀρθρογράφου «Μνήμων» τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος «Ἑστία» (ἀριθ. φύλλου 2319 τῆς 2-9-60), κατόπιν τῆς εὐγενῶς δοθείσης ἡμῖν ἀδείας της, ἵνα λάβωμεν γνῶσιν ὅλοι μας καὶ νὰ κρίνωμεν τὰ ὅσα ὑπέφερεν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν βαρβάρων Τουρκομογγόλων ἀπὸ τὸ 1453—1828, χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον αὕτη εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν Τουρκικὴ δουλεία.

«Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἔκκλησιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐπιδαύρου (τῶν ἀρχῶν » Ἀπριλίου 1825) ὁ Στράτφορδ Κάνιγγ, ὁ Ἄγγλος Πρεσβευτὴς ἐν Κων/πόλει, » ἀπήντησε μετὰ δεκάμηνον περίπου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ἰανουαρίου 1827 (ν.ἡ.) » βεβαιῶν λῆψιν γράμματος «ὑπογεγραμμένου ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ ἀπὸ ἑκατὸν » δέκα μέλη τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ νόμιμοι πληρεξού» σιοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡνωμένοι μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν πολεμικῶν ἀρχη» γῶν». Πληροφορεῖ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐντολεῖς του ὅτι, ἐξομαλυνθεισῶν τῶν δυ» σχερειῶν (δηλαδὴ τῶν μεταξὺ Μεγάλων Δυνάμεων διαφωνιῶν) ἐπρόκειτο νὰ ὑπο» βάλῃ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεώς του, τὴν πρότασιν συμβι» βασμοῦ πρὸς τὸ Μέγα Διβάνιον. Ἡ ἀπάντησις ἔφθασεν εἰς τὴν νέαν σύνοδον τῆς » Γ' Συνελεύσεως, συγκληθεῖσαν εἰς τὴν Ἐρμιόνην· περιέργως δέ, τὴν ἀνταπάν» τησιν ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως (ἐχούσης καὶ πρόεδρον καὶ κυβέρνησιν) ἀνέ» λαβεν ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ ὁποῖος, εὐθὺς τὴν ἐπομένην τῆς λήψεως τῆς ἐπιστολῆς, » γράφει πρὸς τὸν Κάνιγγ ἐκφράζων τὰς εὐχαριστίας τοῦ Σώματος καὶ βεβαιῶν » περὶ τοῦ ὁμοθύμου τῆς Ἑλληνικῆς προσφυγῆς: «...οἱ δὲ εἰρημένοι πληρεξούσιοι » μ' ἐπεφόρτισαν νὰ σᾶς ὁμολογήσω, ὁμοῦ μὲ τὴν ἰδικήν μου καὶ τὴν ἐκ μέρους των » μεγάλην εὐγνωμοσύνην... καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ δείξῃ ποτὲ » ἀπείθειαν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ταραχή τις καὶ σχίσμα μεταξὺ » τῶν ἀρχηγῶν του, εἴμεθα μάλιστα σύμφωνοι κατὰ πάντα ἂν δὲ φημίζεταί τι ἢ » εἶναι ἀπὸ ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος πλαττόμενον, ἢ ἂν εἶναι καὶ πραγματικόν τι, » ταῦτα εἶναι ὡς ἐκ τῶν περιστατικῶν, ἰδιαίτεραί τινες καὶ ἐσωτερικαὶ συναλλή» λαις ἀναφοραί, μὴ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν γενικὸν σκοπόν. Πρὸς δὲ εἶμαι ἐπιφορ» τισμένος νὰ σᾶς ἐγγυηθῶ ἀπὸ μέρους τῶν εἰρημένων τὴν σταθερότητά των καὶ » ἐκείνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς πρὸς τὴν βάσιν ἐφ' ἣν ἠτήσατο τὴν ὑπεράσπισιν » τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς, τῶν ὁποίων τὴν μεσιτείαν ἐπε» φόρτισε τὴν ἐξοχότητά σου διὰ τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως».

«Ὅπως εἴπομεν, ὅμως, ὁ Σουλτᾶνος, τοῦ ὁποίου εἰς τοὺς δημοκρατικοὺς » καιροὺς μας ἀδυνατοῦμεν ἴσως νὰ συλλάβωμεν τὴν πανίσχυρον θεοκρατικὴν ὀντό» τητα, ἔκλεισε τὴν θύραν κατάμουτρα εἰς τοὺς μεσολαβοῦντας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. » Ἰδοὺ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀγέρωχος καὶ κατηγορηματικὴ ἀπάντησίς του εἰς τὰς προ» τάσεις συμβιβασμοῦ—ἐκείνας τὰς ὁποίας, ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ὁ Δημ. Ὑψη» λάντης εἶχε χαρακτηρίσει ὡς ἀπαραδέκτους :

«Ὁ Θεὸς διοικεῖ τὰ ἔθνη διὰ τῆς θείας Του προνοίας. Ἐγὼ δὲ ὡς ἀντιπρό» σωπος τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς κραταιᾶς σπάθης μου ἀντιπροσωπεύω καὶ διοικῶ » τόσα ἄλλα ἔθνη, καθὼς καὶ τὸ Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλῶν αἰώνων οἱ προ» πάτορές μου ἐκυρίευσαν μὲ τὴν σπάθην των καὶ μὲ τὴν θείαν θέλησιν. Εἶμαι » ὁ νόμιμος κυρίαρχος αὐτῶν. Προνοῶ θεόθεν διὰ τοὺς ραγιάδες μου καὶ δὲν θέλω » κανένας νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἀκαταμάχητον κράτος μου. Δὲν δέχομαι καμμίαν μεσο» λάβησιν. Ἡ θρησκεία μου καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ Σουλτάνοι, δὲν συγχωροῦν ν' ἀφήσω

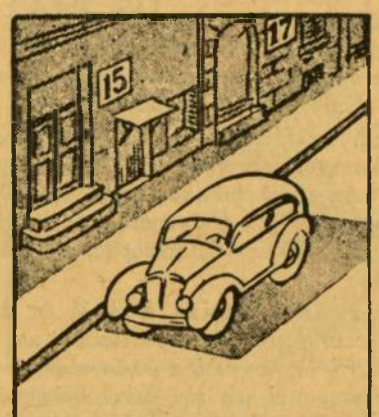
» σπιθαμὴν γῆς μὲ τὴν θέλησίν μου, χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα ὡς ποταμός. Ὁ πόλεμος » καὶ ἡ σφαγὴ διὰ τοὺς ἀπίστους, εἶναι ἁγιωσύνη διὰ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους. » Αἱ δὲ θύραι τοῦ παραδείσου εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τοὺς μάρτυρας τοῦ μάχεσθαι ὑπὲρ » πίστεως καὶ πατρίδος».

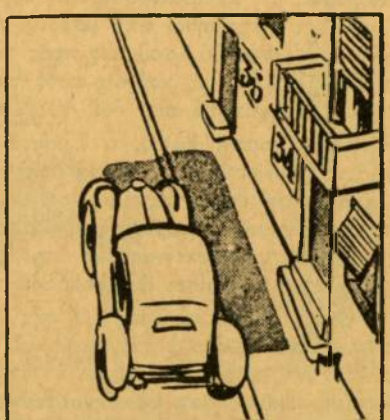
«Ὅταν οὕτως ἐτίθετο τὸ ζήτημα καὶ ὅταν ἡ ὕπαρξις μιᾶς δρακὸς ὑποδούλων » Ἑλλήνων προσέκρουεν εἰς τὸν φανατισμὸν μυριάδων Μωαμεθανῶν, ἀναζητούν- » των τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον ὡς εἰσιτήριον διὰ τὸν Παράδεισον, οὐδεμία ἐλπὶς συμ- » βιβασμοῦ ὑφίστατο· διότι μακρὰν τοῦ νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἀνάγκην τῆς παύσεως » τῶν ἐχθροπραξιῶν, οἱ Τοῦρκοι τὰς ἐθεώρουν ὡς θεόπεμπτον εὐκαιρίαν διὰ νὰ » ἐξασφαλίσουν διηνεκεῖς μεταθανατίους τέρψεις εἰς τὰ ὑπερκόσμια ἀναψυκτήρια » τοῦ Ἀλλάχ».

«Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀπάντησις τοῦ Σουλτάνου ἀπηυθύνετο πρὸς » τοὺς πρέσβεις τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων Ἀγγλίας, Ρωσίας καὶ Γαλλίας, » αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀναλάβει τὸν ρόλον τῶν «Προστατίδων δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος» » καὶ ὄχι μόνον πρὸς τὸν πρῶτον ἐξ αὐτῶν. Ὄχι μόνον τὰ διαβήματα καὶ τὰ ἐπι- » χειρήματα τῆς διπλωματίας δὲν ἔπεισαν τὸν ὑπερήφανον, σατραπικὸν καὶ πείσμο- » να Μαχμοὺτ τὸν Β' νὰ φανῇ διαλλακτικὸς ἔναντι τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ μηδὲ ἡ » ἀποστομωτική, ἐν τῇ ἀποφασιστικῇ καταστρεπτικότητί της ναυμαχία τοῦ Ναυα- » ρίνου, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν συμφορὰν ἐκείνην, ἐξηκολούθησε νὰ εἶναι ἄκαμπτος. » Καὶ ἐχρειάσθη ν' ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἀνακτόρων του τὸν κρότον τοῦ τηλεβόλου τῶν » στρατιῶν τοῦ τσάρου Νικολάου τοῦ Α', αἱ ὁποῖαι εἶχον φθάσει (συνεπείᾳ τοῦ κη- » ρυχθέντος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1828 Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου) εἰς τὰ πρόθυρα τῆς » Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ ταπεινώσῃ τὴν κεφαλήν, νὰ ὑψώσῃ τὰς χεῖρας καὶ » νὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους τοῦ νικητοῦ, περιλαμβάνοντας, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἀνε- » ξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος».

Ι. ΝΟΥΣΙΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ἡ στάθμευσις πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε μὲ τὴν κατεύθυνσιν ποὺ ἔχουν τὰ ρεύματα τῆς κινήσεως μόνον κατὰ τὸν ἀπαραίτητον χρόνον πρὸς ἀποβίβασιν ἢ ἐπιβίβασιν ἐπιβατῶν.

ΠΟΙΑ ΝΟΣΟΣ ΗΤΟ Ο ΛΟΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς † ΓΡ. ΚΑΤΣΑ

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι, κατὰ τὸ θέρος τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (430 π.Χ.) ἐνέσκηψεν εἰς τὰς Ἀθήνας νόσος βαρεῖα, ὑπὸ μορφὴν ἐπιδημίας, μεγίστης ἐκτάσεως, διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανισθεῖσα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους. Ἡ ἐπιδημία αὕτη, λόγῳ τῶν πολυαρίθμων θυμάτων καὶ τῆς ἠθικῆς ἀπηχήσεώς της ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων, ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν ἐπιδημίαν ταύτην ἀριστουργηματικῶς περιέγραψεν ὁ Θουκυδίδης, ὅστις καὶ ὁ ἴδιος προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου καὶ πολλοὺς ἄλλους πάσχοντας παρηκολούθησεν, ἀφῆκε δὲ περιγραφήν, ἥτις κατὰ τὴν ὁμολογίαν του, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς νόσου, ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη ἄλλοτε ποτὲ ἤθελεν ἐκ νέου ἐμφανισθῇ.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ 430 π.Χ. πανδημίας, ἡ νόσος προσέβαλε τὰς Ἀθήνας ὑπὸ μορφὴν μικροτέρων ἐπιδημιῶν καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα πέντε ἔτη.

Ἡ ἐκ τῆς νόσου νοσηρότης ὑπῆρξε μεγίστη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Θουκυδίδου. Ἡ ἐξ αὐτῆς θνησιμότης φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε λίαν ὑψηλή. Στερούμεθα, βεβαίως, ἐπακριβοῦς στατιστικῆς τῶν θυμάτων καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀσχοληθέντες, διάφοροι συγγραφεῖς, διαφόρους ἀναφέρουσι τοὺς ἀριθμοὺς αὐτῶν. Ἐπακριβέστερον γνώμονα τῆς θνησιμότητος ἔχομεν τὴν καταστροφήν, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Ἄγνωνα ἐκστρατευτικὸν εἰς τὴν Ποτίδαιαν σῶμα. Ἐκ τῶν 4.000 ἀνδρῶν τοῦ σώματος τούτου ἀπέθανον, προσβληθέντες ὑπὸ τῆς νόσου, οἱ 1050, πρᾶγμα ὅπερ καθορίζει τὴν θνησιμότητα εἰς 26%. Θὰ ὑπῆρξεν ὅμως αὕτη ἔτι μεγαλειτέρα, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νόσου ἅπαντες οἱ ἄνδρες τοῦ σώματος, ἀλλὰ μέρος τούτων, ἐξ ὧν καὶ ἀπέθανον οἱ 1050. Ἡ μεγίστη θνησιμότης τῆς νόσου βεβαίως ὠφείλετο οὐχὶ μόνον εἰς τὴν βαρύτητα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κακὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐβίουν τότε οἱ Ἀθηναῖοι, ἐγκεκλεισμένοι μετὰ τοῦ λοιποῦ λαοῦ τῆς Ἀττικῆς ἐντὸς τοῦ κλοιοῦ τῶν Μακρῶν Τειχῶν, λόγῳ τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ ὑπὸ τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης Ἀρχίδαμον ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

Ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου τὸ ἐπελθὸν κακὸν ὀνομάζεται νόσος ἢ νόσημα. Μεγάλη συζήτησις διαρκεῖ ἀπ' αἰώνων, ὁποία τὶς ὑπῆρξεν ἡ νόσος αὕτη καὶ μέχρι τοῦ νῦν δὲν ἔχει ἐπιτευχθῇ ὁμογνωμία. Τοῦτο εἶναι εὐνόητον, καθ' ὅσον ὁ Θουκυδίδης παρέχει ἡμῖν, ὅ,τι ἠδύνατο, δηλαδὴ τὴν κλινικὴν εἰκόνα τῆς νόσου, ἐλλείπουσιν ὅμως ἐξετάσεις τῶν πτωμάτων τῶν ἐκ τῆς νόσου θανόντων μὴ ἐπιτρεπόμεναι, ἄλλωστε κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, οὔτε δὲ καὶ ὑπῆρχον τότε μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις.

***

Ἐν τοῖς κατωτέρω θέλομεν συζητήσει ὁποία τις ὑπῆρξεν ἡ νόσος, ἡ ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου περιγραφομένη, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ γνωρίζομεν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λοιμὸς τῶν Ἀθηνῶν». Πρὶν ἢ εἰσέλθομεν εἰς τὴν σχετικὴν συζήτησιν, θὰ παραθέσωμεν, ἐν ἐλευθέρᾳ ὁπωσδήποτε ἀποδόσει, τὴν περὶ τοῦ νοσήματος περιγραφὴν τοῦ Θουκυδίδου, θαυμαστὴν διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς παρατηρήσεως καὶ τὸ ἔντεχνον τῆς ἐκθέσεως:

«Ἡ νόσος ἤρχισε νὰ παρουσιάζεται τὸ πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐλέγετο, ὅμως, ὅτι εἶχεν ἐνσκήψει πρότερον εἰς πολλὰ μέρη καὶ περὶ τὴν Λῆμνον καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀλλ' ὅμως τοιοῦτος λοιμὸς καὶ τόση μεγάλη καταστροφὴ ἀνθρώπων δὲν ἀναφέρεται ὅτι ἔγινε πουθενά. Διότι, οὔτε οἱ ἰατροὶ παρεῖχον ὠφέλειαν, ἂν καὶ ἐπεχείρησαν νὰ

θεραπεύσουν, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον τὴν φύσιν τῆς νόσου, καὶ περισσότερον ὅλων αὐτοὶ ἀπέθνῃσκον, τόσον δὲ μᾶλλον, ὅσον περισσότερον ἐπλησίαζον τοὺς ἀρρώστους· οὔτε ἐβοήθησεν ἄλλο τι ἀνθρώπινον μέσον καὶ ὅσας λιτανείας ἢ χρησμοὺς ἢ τὰ τοιαῦτα ἐδοκίμασαν, πάντα ἀνωφελῆ ἀπέβησαν καὶ ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὰ παρήτησαν, ἀπελπισθέντες ὑπὸ τοῦ κακοῦ.

Ἤρξατο δὲ ἡ νόσος, ὡς λέγεται, πρῶτον μὲν ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίαν τὴν πέραν τῆς Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ κατέβη καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Λιβύην, καὶ εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς χώρας τοῦ Μεγάλου Βασιλέως. Εἰς δὲ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων ἐνέσκηψεν ἐξαίφνης καὶ τὸ πρῶτον εἰς τὸν Πειραιᾶ προσέβαλεν ἀνθρώπους καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι εἶχον ρίψει δηλητήρια εἰς τὰ φρέατα· διότι ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχον κρῆναι. Κατόπιν δὲ ἔφθασε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀπέθνῃσκον τότε πλέον πολλοὶ περισσότεροι.

Ἂς λέγῃ λοιπὸν ἕκαστος περὶ αὐτῆς τῆς νόσου ὅ,τι γνωρίζει καὶ ἰατρὸς καὶ μὴ τοιοῦτος ἀπὸ ποίαν αἰτίαν εἶναι πιθανὸν ὅτι προῆλθεν· ἐγὼ δὲ θὰ ἐκθέσω πῶς ἐξεδηλοῦτο ἡ νόσος, ὥστε ἐξετάζων τις τὰ συμπτώματα ἐὰν καὶ ἄλλοτε ποτὲ ἤθελε πάλιν ἐπέλθει αὕτη, νὰ δύναται προγνωρίζων νὰ μὴ ἀγνοῇ αὐτήν. Ταῦτα δὲ θὰ ἐκθέσω, διότι καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἠσθένησα καὶ εἶδον ἄλλους πάσχοντας.

Κατὰ τὸ ἔτος λοιπὸν ἐκεῖνο, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, δὲν ὑπῆρχον ἄλλαι ἀσθένειαι, ἐὰν δέ τις ἔπασχε πρότερον ἄλλο τι εἰς αὐτὴν τὴν νόσον κατέληγε. Τοὺς δὲ ἄλλους ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης ἐκδηλώσεως, ἀλλ' ἐνῷ ἦσαν ὑγιεῖς, ἐξαίφνης πρῶτον μὲν θέρμη ἰσχυρὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐρυθρότης τῶν ὀφθαλμῶν καὶ φλόγωσις κατελάμβανε καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ στόματος, δηλαδὴ ἡ φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἦσαν κατέρυθρα καὶ ἡ ἀπόπνοια τῶν ἀρρώστων ἦτο ἀσυνήθης καὶ δυσώδης. Μετὰ τὰ συμπτώματα αὐτὰ ἐπήρχετο πτάρνισμα καὶ βραχνάδα καὶ συντόμως εἰς τὸ στῆθος κατέβαινεν ὁ πόνος, συνοδευόμενος ὑπὸ ἰσχυροῦ βηχός. Καὶ ὅταν ἔφθανεν εἰς τὸν στόμαχον, ἀνέστρεφεν αὐτὸν καὶ ἐπήρχοντο ἔμετοι χολώδεις, προκαλοῦντες μεγάλην ταλαιπωρίαν εἰς τὸν πάσχοντα. Καὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους παρουσιάσθη λόξυγκας, προκαλῶν ἰσχυρὸν σπασμὸν καὶ εἴς τινας μὲν οὗτος ταχέως ἔπαυσεν, εἰς ἄλλους δὲ πολὺ ἀργότερον. Καὶ διὰ μὲν τῆς ἐπαφῆς τὸ σῶμα οὔτε πολὺ θερμὸν ἦτο, οὔτε πολὺ νωπόν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιδνόν, κατάστικτον ἀπὸ μικρὰς φλυκταίνας καὶ ἕλκη. Τὰ ἐσωτερικὰ δὲ τοῦ σώματος τόσον ἐκαίοντο ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ, ὥστε οἱ ἀσθενεῖς νὰ μὴ ἀνέχωνται οὔτε λεπτότατα ἱμάτια, οὔτε σινδόνας, ἀλλὰ γυμνοὶ καὶ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ ρίπτωνται εἰς ὕδωρ ψυχρόν. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μὴ ἐπιτηρουμένους ἀρρώστους ἔπραξαν τοῦτο, ριφθέντες εἰς φρέατα, διότι κατείχοντο ὑπὸ ἀσβέστου δίψης καὶ τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα εἶχε καὶ ἡ μικρὰ καὶ ἡ μεγάλη ὑδροποσία. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἡσυχάσῃ τις ἢ νὰ κοιμηθῇ οὔτε ἡμέραν, οὔτε νύκτα. Καὶ τὸ σῶμα, ἐφόσον ἡ νόσος ἤκμαζε, δὲν κατεβάλλετο, ἀλλὰ παραδόξως ἀντεῖχεν εἰς τὴν ταλαιπωρίαν, ὥστε ἢ ἀπέθνησκον οἱ περισσότεροι κατὰ τὴν ἑβδόμην ἢ ἐνάτην ἡμέραν τῆς νόσου, λόγῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ πυρετοῦ, ἔχοντες ἀκόμη δύναμίν τινα, ἤ, ἐὰν τότε ἤθελον διαφύγει, ἀφοῦ κατέβαινε τὸ νόσημα εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἐγίνοντο ἐξελκώσεις καὶ ἐπήρχετο ἀκράτητος διάρροια, οἱ περισσότεροι ὕστερον ἐξαντληθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθνησκον. Διότι ἐπεξετείνετο, καθ' ὅλον τὸ σῶμα, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, τὸ εἰς τὴν κεφαλὴν πρῶτον ἐγκατασταθὲν κακὸν καὶ ἐὰν κανεὶς ἐκ τῶν βαρυτάτων ἐκδηλώσεων τῆς νόσου διεσώζετο. Πολλοὺς δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς νόσου κατελάμβανεν ἀμνημοσύνη δι' ὅλα γενικῶς καὶ δὲν ἀνεγνώριζον οὔτε ἑαυτούς, οὔτε τοὺς φίλους των.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ εἶδος τῆς νόσου ἐγένετο ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἐνέσκηπτεν εἰς ἕκαστον σκληροτέρως παρ' ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις καὶ διὰ τοῦ ἑξῆς ἐφανερώθη κυριώτατα ὅτι διέφερε τῶν συνήθων νόσων τὰ ὄρνεα δηλαδὴ καὶ τὰ τετράποδα, ὅσα τρώγουν ἀνθρώπινα πτώματα, ἂν

καὶ πολλοὶ ἄταφοι παρέμενον, ἢ δὲν ἐπλησίαζον ἢ ἐψόφουν ὅταν ἔτρωγον· ἀπόδειξις δὲ ὅτι τῶν τοιούτων ὀρνέων καταφανὴς ἔλλειψις ἐγένετο καὶ δὲν παρετηροῦντο οὔτε ἀλλαχοῦ, οὔτε περὶ τὰ πτώματα, οἱ δὲ σκύλοι ἔκαμνον περισσότερον ἀντιληπτὸν τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς ἐκ τῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων συμβιώσεώς των.

Τὸ μὲν λοιπὸν νόσημα, ἐὰν παραλείψῃ τις πολλὰς καὶ ἄλλας ἀσυνήθεις ἐκδηλώσεις του, ὅπως εἰς ἕκαστον ἐνεφανίζετο διαφόρως, ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον, τοιοῦτον τι ἦτο κατὰ τὴν γενικὴν ἐμφάνισίν του καὶ οὐδὲν ἄλλο νόσημα ἐκ τῶν συνήθων ἐβασάνιζε τοὺς ἀνθρώπους κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἄλλο τι παρουσιάζετο, εἰς τοῦτο κατέληγεν. Ἀπέθνησκον δὲ ἄλλοι μὲν δι' ἔλλειψιν περιποιήσεων, ἄλλοι δὲ παρὰ τὰς μεγίστας τοιαύτας καὶ κανὲν δὲν εὑρέθη εἰδικὸν οὕτως εἰπεῖν φάρμακον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε προσφερόμενον νὰ ὠφελῇ· διότι τὸ ὠφελῆσαν τὸν ἕνα, τὸ ἴδιον τοῦτο ἄλλον ἔβλαπτε καὶ κανὲν σῶμα δὲν ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο ἱκανὸν νὰ ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὸ νόσημα εἴτε ἰσχυρὸν ἦτο, εἴτε ἀσθενές, ἀλλὰ τὰ πάντα κατέστρεφεν, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πάσης θεραπείας ἐτύγχανον. Τὸ δεινότερον δὲ ὅλων τῶν κακῶν ἦτο ἡ ἀποθάρρυνσις, ἡ ὁποία ἐπήρχετο ὅταν κανεὶς ἀντελαμβάνετο ὅτι προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου, διότι εὐθὺς ἀπελπιζόμενοι, πολὺ περισσότερον ἐγκατέλιπον τοὺς ἑαυτούς των καὶ δὲν ἀντεῖχον καὶ διότι ἐμολύνοντο, περιποιούμενοι οἱ μὲν τοὺς δέ, ὅπως τὰ πρόβατα ἀπέθνῃσκον καὶ τὴν μεγαλειτέραν φθορὰν τοῦτο προεκάλει· διότι ἐὰν ἐκ φόβου δὲν τοὺς ἐπλησίαζον, ἀπέθνῃσκον ἐγκαταλελειμμένοι καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι ἐξεκληρίσθησαν διὰ τὴν ἔλλειψιν οἱουδήποτε, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ τὰς περιποιηθῇ. Ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλου ἐπλησίαζον, κατεστρέφοντο καὶ πρὸ πάντων οἱ ἐπιδεικνύοντες ἀνδρείαν τινά, διότι ἀπὸ ἐντροπὴν ἠδιαφόρουν διὰ τοὺς ἑαυτούς των, πλησιάζοντες τοὺς ἐγκαταλελειμμένους φίλους των καὶ οἱ συγγενεῖς εἰς τὸ τέλος ἐκουράσθησαν κλαίοντες τοὺς ἀποθνήσκοντας, καταβαλλόμενοι ἀπὸ τὴν μεγάλην συμφοράν. Περισσότερον ὅμως ὅλων οἱ παθόντες καὶ σωθέντες ἐλάμβανον συμπάθειαν διὰ τοὺς θνήσκοντας καὶ πάσχοντας, διότι ἐκ πείρας ἐγνώρισαν τὴν νόσον καὶ ἦσαν πλέον αὐτοὶ ἐν ἀσφαλείᾳ, διότι δὶς τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ τὸν θανατώσῃ, δὲν προσέβαλλε τὸ νόσημα. Καὶ ἐμακαρίζοντο οἱ τοιοῦτοι ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ αὐτοὶ ἦσαν περιχαρεῖς καὶ εἶχον τὴν κρυφὴν ἐλπίδα, ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς ἄλλου νοσήματος ποτὲ ἤθελον προσβληθῆ».

Περαιτέρω ὁ Θουκυδίδης δίδει ζωγραφικὴν περιγραφὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς νόσου. Οἱ κάτοικοι συρρεύσαντες ἐντὸς τῶν Μακρῶν Τειχῶν καὶ πλεῖστοι ζῶντες ἐντὸς καλυβῶν καὶ κακῶς διαιτώμενοι ἀπέθνησκον ὅπου φθάση καὶ ἰδίως περὶ τὰς κρήνας, ὅπου ἡμιθανεῖς συνέρρεον διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ὕδατος. Πλήρεις νεκρῶν ἦσαν καὶ οἱ ναοί, διότι καὶ εἰς αὐτοὺς εἶχον ἐγκατασταθῆ. Αἱ συνήθειαι τῆς ταφῆς, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν πόσον ἐσέβοντο οἱ ἀρχαῖοι, παρεβιάσθησαν καὶ ὅπως-ὅπως ἕκαστος ἐζήτει ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ πτῶμα τοῦ οἰκείου του. Ἔθετεν αὐτὸ εἰς ξένην πυρὰν καὶ ἐν τάχει ἀνεχώρει. Ἡ ἠθικὴ ἔκλυσις ἐπῆλθεν ὑψίστη· δὲν ἐσέβοντο οὔτε τὰ θεῖα, οὔτε τὰ ἀνθρώπινα, φοβούμενοι, ὅτι προσβαλλόμενοι ὑπὸ τῆς νόσου θὰ ἀπέθνησκον, ταχέως προσεπάθουν νὰ ἀπολαύσουν τὴν ζωὴν διὰ παντὸς τρόπου. Καὶ φόβος θεῶν ἢ νόμος ἀνθρώπων, κανεὶς δὲν ἦτο σεβαστός.

Ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου παρεχομένης εἰκόνος τοῦ κακοῦ καταφαίνεται, ὅτι πρόκειται περὶ νόσου λοιμώδους λίαν μεταδοτικῆς, ἔξωθεν ἐλθούσης, ἀρχομένης ἀποτόμως διὰ πυρετοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἐκδηλουμένης διὰ συμπτωμάτων ἀπὸ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τοῦ πεπτικοῦ, τοῦ ἀναπνευστικοῦ, τοῦ δέρματος κ.λ.π. ἐγκαταλειπούσης δὲ ἀνοσίαν εἰς τοὺς ἐξ αὐτῆς προσβληθέντας. Ἡ νόσος, πλὴν τῶν ἀνθρώπων, προσέβαλλε καὶ ζῷα τετράποδα καὶ ὄρνεα, συνυπαρχούσης οὕτω ἐπιζωοτίας, ἐπίσης ὡς ἡ ἐπιδημία ἐκτεταμένης.

Ὡς εἴπομεν, ζωηρῶς συζητεῖται ὁποία τις ὑπῆρξεν ἡ νόσος ἡ ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου περιγραφομένη. Ἐρευνηταὶ διάφοροι ὑπεστήριξαν τὰς μᾶλλον διαφόρους

γνώμας καὶ εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐπερχομένας μεγάλας ἐπιδημίας ἀνεζητοῦντο ὁμοιότητες πρὸς τὸν Λοιμὸν τῶν Ἀθηνῶν· εἰς τὴν τοιαύτην συζήτησιν ἀνεμίχθημεν καὶ ἡμεῖς δημοσιεύσαντες κατὰ τὸ 1916 σχετικὸν ἄρθρον ἐν τῷ ἰατρικῷ περιοδικῷ «Ἰατρικὴ Πρόοδος». Ἐν τοῖς ἑπομένοις θέλομεν ἐκθέσει τὰς ὑποστηριχθείσας διαφόρους γνώμας, ὡς καὶ τὴν ἡμετέραν.

Τάξις τῶν ἐρευνητῶν, ἡγουμένου τοῦ περιφήμου Λιτρὲ (Littré), ὑπεστήριξαν, ὅτι ἡ νόσος τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως καὶ ἄλλαι τινὲς ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἀναφερόμεναι ἐπιδημίαι, ἀνήκουσιν εἰς νόσους ἐξαφανισθείσας πλέον (νόσοι νεκραί). Ἄλλοι, ὅμως, ὡς ὁ Γάλλος καθηγητὴς Σωφὰρ (Chauffard), δέχονται, ὅτι αἱ νῦν ὑπάρχουσαι νόσοι, ὑπῆρχον ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος, οὐδαμῶς δὲ ἐξέλιπον, ἐπανέρχονται δὲ ὁσάκις κατάλληλοι συνθῆκαι συντείνουσιν εἰς τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν. Ἐπίσης ἀπέδειξεν, ὅτι τῶν πλείστων ἐκ τῶν νῦν παρατηρουμένων νόσων ἀνευρίσκομεν περιγραφὰς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἐκτιθεμένας, αἱ αὐταὶ δὲ νόσοι πάντοτε μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀποδεχόμεθα μετὰ πίστεως τὴν γνώμην τοῦ Σωφάρ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ λοιμοῦ τῶν Ἀθηνῶν παρεντίθενται βεβαίως 2400 ἔτη, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο φαινομενικῶς εἶναι μέγα. Ἀντιπροσωπεύονται εἰς αὐτὸ μόλις 80 γενεαὶ ἀνθρώπων. Ἐὰν φαντασθῶμεν κατὰ σειρὰν τοὺς προγόνους ἡμῶν (πατήρ, πάππος, πρόπαππος κλπ.). ὁ 80ὸς τούτων ἔζη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ λοιμοῦ. Ἡ διαβίβασις δὲ τοῦ νοσηροῦ παράγοντος διὰ τόσων γενεῶν, δὲν θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ ἰσόβιον τῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι νόσων, οὕτως ὥστε ἑκάστη τούτων νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τῆς γῆς. Οὔτε, τοὐλάχιστον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, μετεβλήθη τὸ κλῖμα, ὅπερ, ὡς γνωστόν, μεγάλως ἐπηρεάζει τὴν ἐξέλιξιν τῶν νόσων. Κατὰ τὰς μελέτας τοῦ Αἰγινήτου καὶ ἄλλων τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς μέχρι σήμερον. Οὔτε λοιπὸν διαβίβασις διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνθρωπίνων γενεῶν, οὔτε ἀλλαγὴ κλίματος δικαιολογεῖ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν νόσων.

Ἐν τῇ προσπαθείᾳ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς νόσου, ἥτις προεκάλεσεν τὸν λοιμὸν τῶν Ἀθηνῶν, δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου παρεχομένην κλινικὴν εἰκόνα τοῦ κακοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι τοῦτο ἀναπτύσσει καὶ ἐπιζωοτίαν. Ἂς ἐξετάσωμεν πρῶτον τὸ ζήτημα ἀπὸ κλινικῆς ἀπόψεως.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς πιθανὴν τὴν γνώμην πολλῶν ἐρευνητῶν ὑποστηριξάντων, ὅτι πρόκειται περὶ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἢ ἰλαρᾶς ἢ ὀστρακιᾶς ἢ κιτρίνου πυρετοῦ ἢ γρίππης ἢ ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος ἢ συφίλιδος ἢ ἐργοτισμοῦ, καθ' ὅσον ἡ συμπτωματολογία τούτων δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου περιγραφομένην.

(Συνεχίζεται)

ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

— Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ —

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΙΩΑΝΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ

Εἰσαγωγή.

Διὰ τὸ εὐρὺ κοινόν, ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας σημαίνει ἁπλῶς προσαγωγὴν τῶν παραβατῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τιμωρίας των. Ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτων. Οἱ ἀστυνομικοί, ὡς ἐπαγγελματίαι, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίζουν λεπτομερῶς τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας καὶ τοὺς ἐπιδιωκομένους δι' αὐτῆς σκοπούς, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ καθήκοντά των.

Ἡ παροῦσα μελέτη δὲν ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν μεθόδων ἐφαρμογῆς τῶν Τροχαίων διατάξεων, ἀλλὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραγόντων οἱ ὁποῖοι καθιστοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἀναγκαίαν.

Ἡ ἐφαρμογή, λοιπόν, τῶν διατάξεων Τροχαίας εἶναι μιὰ λεπτὴ καὶ πολυσύνθετος ἐνέργεια, καθ' ὅσον ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀνθρωπίνην συμπεριφοράν, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τῶν συνθηκῶν, τῶν συναισθημάτων καὶ τῆς ἐν γένει προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Ἂν θελήσωμεν ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰς παραβάσεις Τροχαίας, θὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ κατωτέρω τρία ἐρωτήματα :

Α) Τί εἶναι νόμοι καὶ γενικῶς διατάξεις Τροχαίας ;

Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζωμεν πῶς καὶ διατὶ καθιερώθησαν αἱ διατάξεις Τροχαίας κινήσεως.

Β) Διατὶ οἱ ἄνθρωποι παραβαίνουν τὰς διατάξεις Τροχαίας ;

Πρέπει νὰ γνωρίσωμεν τοὺς παράγοντας οἱ ὁποῖοι ὠθοῦν τοὺς ἀνθρώπους νὰ παραβαίνουν τὰς διατάξεις Τροχαίας.

Γ) Κατὰ ποῖον τρόπον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων ἐπηρεάζει τοὺς ὁδηγούς ;

Γνωρίζοντες τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ προσεγγίσωμεν εὐκολώτερον τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ ἐφαρμογή.

Κατωτέρω θ' ἀναλύσωμεν ἓν ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἐρωτημάτων.

Α) Τί εἶναι διατάξεις Τροχαίας.

Ἡ τάξις εἰς μίαν κοινότητα, στηρίζεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν κατὰ τρόπον τινα, τυποποιημένην καὶ ὁμοιόμορφον συμπεριφορὰν τῶν μελῶν αὐτῆς.

Αἱ διατάξεις Τροχαίας ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν προϋποθέσεων, αἵτινες θὰ καταστήσουν ἄνετον καὶ ἀκίνδυνον τὴν χρῆσιν τῶν δημοσίων ὁδῶν.

Αἱ πρῶται διατάξεις αἵτινες ἀφεώρουν συμπεριφορὰν τῶν ὁδηγῶν κατὰ τὴν ὁδήγησιν ὀχημάτων, προῆλθον ἀπὸ συνηθείας αἱ ὁποῖαι ἠσκοῦντο συνεχῶς καὶ ὁμοιομόρφως ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ὅταν τὰ αὐτοκίνητα ἐνεφανίσθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὰς ὁδούς, ἐδημιουργήθη ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως κανόνων ρυθμιζόντων τὴν κυκλοφορίαν των.

Μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν, λόγῳ αὐξήσεως τῶν ὀχημάτων, καθιερώθησαν λεπτομερέστεροι κανόνες, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀσφαλῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας.

Αἱ διατάξεις περὶ κυκλοφορίας, ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι διατάξεις, ἐκφράζουν ἀρχὰς καὶ συμπεριφορὰν αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀποδεκταὶ εἰς μίαν κοινωνίαν, δὲν ἀναφέρονται ὅμως μόνον εἰς τὴν συμπεριφοράν, ἡ ὁποία εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς κακή, ὅπως

οἱ νόμοι περὶ κλοπῆς, ἀνθρωποκτονίας κ.λ.π. Προσδιορίζουν καὶ ἐνθαρρύνουν συμπεριφορὰν σύμφωνον πρὸς χαραχθεῖσαν τακτικὴν καὶ παρεμποδίζουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἀκολουθήσουν τὴν τακτικὴν ταύτην.

Καίτοι αἱ διατάξεις Τροχαίας ἀποσκοποῦν εἰς τὴν δημιουργίαν ὁμοιομόρφου καλῆς συμπεριφορᾶς, ὅμως δὲν ἑρμηνεύονται πάντοτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Τί εἶναι καλὴ συμπεριφορὰ κατὰ τὴν ὁδήγησιν αὐτοκινήτου, εἰς δεδομένην περίπτωσιν, ἐξαρτᾶται ἀπό :

1) Τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκφράζεται ὁ νόμος.

2) Τὸν τρόπον ἑρμηνείας τούτου ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

3) Τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου παρὰ τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ὑπηρεσιῶν.

4) Τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἕκαστον ὄργανον αἰσθάνεται τὴν συμπεριφορὰν ταύτην, εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του.

Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων σπανίως εἶναι ἐνήμεροι ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας ποὺ δίδουν τὰ δικαστήρια καὶ συνήθως πολὺ ὀλίγα γνωρίζουν ἐν σχέσει μὲ τὴν προγραμματιζομένην ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τακτικήν. Γνώμονα αὐτῶν περὶ τοῦ τί εἶναι καλὴ ἢ κακὴ συμπεριφορά, ἀποτελοῦν αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι ἑνὸς ἑκάστου ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντεταλμένον νὰ ἐποπτεύῃ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τούτους εἰς τὰς διαφόρους ὁδούς.

Αἱ διατάξεις Τροχαίας κατευθύνονται πρὸς διάφορα σημεῖα. Μερικαὶ ἐπιτάσσουν ἢ ἀπαγορεύουν συγκεκριμένας ἐνεργείας τῶν ὁδηγῶν, κατὰ τὴν ὁδήγησιν τῶν ὀχημάτων των, ἄλλαι ἀναφέρονται εἰς τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ πρέπει ἢ δὲν θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιῶνται αἱ ὁδοὶ καὶ ἕτεραι εἰς προϋποθέσεις καὶ καταστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας δύναταί τις νὰ ὁδηγήσῃ ἓν ὄχημα. Ἕτεραι ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ὀχημάτων ἀπὸ ἀπόψεως κατασκευῆς καὶ ἐξαρτημάτων.

Αἱ παραβάσεις Τροχαίας δύνανται νὰ ταξινομηθοῦν εἰς δύο ὁμάδας. Ἡ διάκρισις αὕτη θὰ μᾶς ὑποβοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκτιμήσωμεν ὡρισμένα προβλήματα δημιουργούμενα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων.

α) 'Επικίνδυνοι παραβάσεις Τροχαίας.

Πᾶσα παράβασις ἡ ὁποία ἐπηρεάζει δυσμενῶς τὴν ἀσφάλειαν κινήσεως τῶν πεζῶν καὶ ὀχημάτων θεωρεῖται ἐπικίνδυνος.

Ὑπάρχουν δύο γενικαὶ κατηγορίαι τούτων.

1) 'Επικίνδυνος συμπεριφορά.

Πᾶσα ἐπικίνδυνος πρᾶξις ἢ παράλειψις κατὰ τὴν κυκλοφορίαν.

2) 'Επικίνδυνος κατάστασις.

Πᾶσα κατάστασις δυναμένη νὰ προκαλέσῃ κίνδυνον ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν τοιούτου.

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ :

ι) Εἰς ὁδηγοὺς ἢ πεζοὺς κατὰ τὴν χρῆσιν παρ' αὐτῶν τῶν ὁδῶν.

ιι) Εἰς τὰ ὀχήματα.

ιιι) Εἰς τὰς ὁδούς.

β) Ἄλλαι παραβάσεις Τροχαίας.

Πᾶσα ἑτέρα παράβασις ἥτις ἐπηρεάζει δυσμενῶς τὴν χρῆσιν ἢ προστασίαν τῶν ὁδῶν, ἀλλὰ δὲν δημιουργεῖ κίνδυνον εἰς τὴν κίνησιν τῶν ὀχηςάτων καὶ πεζῶν.

Β) Διατὶ οἱ ἄνθρωποι παραβαίνουν τὰς διατάξεις τῆς Τροχαίας.

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι παραβαίνουν τὰς διατάξεις τροχαίας εἶναι ἐξαιρετικὰ πολύπλοκοι.

Κανονικὴ συμπεριφορὰ κατὰ τὴν ὁδήγησιν σημαίνει ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ὁδηγοῦ συμβιβάζονται μὲ ὅ,τι ἡ κοινωνία ἐπιτρέπει. Πολλὲς δυνάμεις ἀποφασίζουν

περὶ τῆς συμπεριφορᾶς μας κατὰ τὴν ὁδήγησιν. Μερικαὶ ἐκ τούτων ἐνεργοῦν εἰς τὸ νὰ διατηροῦν τὴν συμπεριφοράν μας ἐντὸς ἀνεκτῶν καὶ ἀσφαλῶν ὁρίων. Ἄλλαι ἐνεργοῦν εἰς τὸ νὰ κατευθύνουν ταύτην πρὸς ἐπικινδύνους ἐκδηλώσεις. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας εἶναι μία ἐκ τῶν δυνάμεων ἥτις ἐπηρεάζει τὴν συμπεριφορὰν ταύτην. Εἶναι, ἴσως, μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, διότι κατευθύνεται ἀμέσως πρὸς τοὺς ὁδηγούς, ὡς ἄτομα.

Μερικοὶ ὁδηγοὶ δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς διατάξεις Τροχαίας, λόγῳ φυσικῶν ἐλαττωμάτων ἢ ἀδυναμιῶν. Π.χ. Ἕνας ὁδηγὸς παραβιάζει μίαν πινακίδα τροχαίας ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ὅρασίς του εἶναι ἀσθενὴς καὶ δὲν τὴν ἀντιλαμβάνεται ἐγκαίρως. Τοιοῦτοι ὁδηγοὶ εἶναι σπάνιοι καὶ ἐναπόκειται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκδόσεως ἀδειῶν ὁδηγήσεως νὰ διαπιστώσῃ τὰ ἐλαττώματά των.

Ἄλλοι ὁδηγοὶ δὲν γνωρίζουν ὅτι παρέβησαν μίαν διάταξιν.

Τοιαῦται περιπτώσεις εἶναι δυνατὸν νὰ προκληθοῦν ἐκ δύο αἰτιῶν.:

1) Ὁδηγοί τινες οὐδόλως ἀπασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ ἐνημερωθῶσιν ἐπὶ τοῦ τί ἀπαιτεῖ ὁ νόμος εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις. Τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τοὺς κανόνας ὁδηγήσεως ἢ εἰς τὴν ἔλλειψιν δυνάμεως, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ εἰς τὴν μελέτην τοῦ νόμου.

2) Πολλάκις, ἄλλοι ὁδηγοί, δὲν ἀντιλαμβάνονται σήματα Τροχαίας, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν πρᾶξιν ἢ παράλειψιν. Τοῦτο ὀφείλεται εἴτε εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀντιλήψεως καὶ ἐπαγρυπνήσεως ἐκ μέρους των, εἴτε εἰς τὴν ἐλαττωματικότητα τῶν σημάτων.

Ὁδηγοί τινες, εἶναι ἐκ συνηθείας παραβάται ἤτοι, καίτοι γνωρίζουν καλῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις, δὲν συμμορφοῦνται, διὰ διαφόρους αἰτίας. Οἱ ἐκ συνηθείας παραβάται δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς δύο κυρίας κατηγορίας. Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, λόγῳ φυσικῶν ἐλαττωμάτων, δὲν ἠμποροῦν νὰ διορθωθοῦν, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν μονίμους ἢ περιοδικὰς ἀνωμαλίας. Αἱ ἀνωμαλίαι αὗται δυνατὸν νὰ εἶναι :

1) Ψύχωσις, ἤτοι σοβαραὶ διανοητικαὶ ἀνωμαλίαι αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν ψυχιατρικὴν περίθαλψιν.

2) Νευρωτικαὶ καταστάσεις προκληθεῖσαι ἀπὸ κακὴν χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ναρκωτικῶν ἢ ἐξ ὑπερβολικῆς κοπώσεως.

3) Ἀνωμαλίαι τοῦ χαρακτῆρος, ἐκδηλούμεναι κατὰ τὴν ὁδήγησιν διὰ πράξεων ἐγωϊστικῶν καὶ ὁρμεμφύτων.

Σχεδὸν ὅλοι οἱ ὁδηγοὶ παραβαίνουν ἐκ περιστάσεως τὰς διατάξεις Τροχαίας. Ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας εἷς ὁδηγὸς παραβαίνει διάταξιν τινά, ἐμφανίζει δὲ τὴν πρᾶξίν του ταύτην ὡς δικαιολογημένην καὶ ἀναγκαίαν. Π.χ. εὑρισκόμενος ἐν πορείᾳ μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του ὑφίσταται βλάβην τινὰ ἡ ὁποία δὲν ἀκινητοποιεῖ μὲν τὸ αὐτοκίνητον, δημιουργεῖ ὅμως κίνδυνον, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιηθῇ τοῦτο ἄνευ διορθώσεως τῆς βλάβης. Παρὰ τὸν κίνδυνον τὸ αὐτοκίνητον χρησιμοποιεῖται, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν νόμον καὶ τοιουτοτρόπως δημιουργεῖται ἡ παράβασις, ἡ ὁποία θεωρεῖται παρὰ τοῦ ὁδηγοῦ ὡς δικαιολογημένη καὶ ἀναπόφευκτος.

Σταθεροί τινες παράγοντες ἔχουσιν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὁδηγῶν καὶ ρυθμίζουν τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος τῶν παρ' αὐτῶν διαπραττομένων παραβάσεων.

Οἱ παράγοντες οὗτοι εἶναι :

1) Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ἡ κοινὴ γνώμη τὰς παραβάσεις Τροχαίας.

2) Αἱ ἀντιλήψεις τῶν ὁδηγῶν περὶ ὁδηγήσεως, κινδύνου, τῶν διατάξεων Τροχαίας καὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς των.

3) Αἱ ἀποκτηθεῖσαι παρ' αὐτῶν συνήθειαι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμαθήσεως τῆς ὁδηγήσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνονται σχεδὸν μηχανικῶς.

Οἱ παράγοντες αὐτοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθοῦν ἀλλὰ μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου καὶ ὡς ἐκ τούτου θεωροῦνται σταθεροί.

Ἕτεροι παράγοντες, χαρακτηριζόμενοι ὡς προσωρινοὶ ἢ ἐναλλασσόμενοι ἐπηρεάζουν τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὁδηγῶν κατὰ τὴν ὁδήγησιν. Οἱ πλέον συνήθεις τούτων εἶναι :

1) Προσωρινοὶ συναισθηματικοὶ παράγοντες, ὅπως οἰκογενειακαὶ ἀνωμαλίαι, ἐργασία κ.λ.π.

2) Τὸ συναίσθημα τῶν ὁδηγῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δικαιολογημένην ἢ μὴ ὕπαρξιν καὶ ἐφαρμογὴν μιᾶς διατάξεως.

3) Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἄλλοι ὁδηγοὶ ὁδηγοῦν εἰς μίαν συγκεκριμένην ὁδόν, ἤτοι, ἡ ταχύτης ποὺ ἀναπτύσσουν, ὁ τρόπος χρήσεως τῶν λωρίδων κυκλοφορίας κ.λ.π.

4) Ἡ σχέσις μεταξὺ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν εἰς ἕνα ὄχημα.

5) Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπεῖγον καὶ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ.

Γ) Πῶς ἐπηρεάζει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας τοὺς ὁδηγούς.

Διὰ ν' ἀντιληφθῶμεν τὴν σημασίαν, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων Τροχαίας καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν αὕτη ἐπηρεάζει τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὁδηγῶν, δέον ν' ἀναλύσωμεν εἰς γενικὰς γραμμὰς μερικὰς ἀρχὰς τῆς ἀνθρωπίνης συπεριφορᾶς.

Ὁ ἄνθρωπος εἰς οὐδεμίαν πρᾶξιν προβαίνει ἄνευ αἰτίας τινός. Οἱ ψυχολόγοι ἀποκαλοῦν τὰ αἴτια τῆς συμπεριφορᾶς «κίνητρα». Εἰς ἑκάστην πρᾶξιν ὑπάρχει κίνητρον τὸ ὁποῖον, δυνατόν, νὰ μὴ εἶναι ἐμφανές, παρὰ ταῦτα ὅμως πάντοτε ὑπάρχει.

Τὸ κίνητρον ἑκάστης πράξεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀποτέλεσμα πολλῶν παραγόντων, τινὲς τῶν ὁποίων ὑπάρχουν εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον.

Ἡ λεπτομερὴς ἀναζήτησις τῶν αἰτίων τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς εἶναι δύσκολον ἔργον καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην. Παρὰ ταῦτα ὅμως θὰ ἀναφέρωμεν κυρίας τινὰς ἀρχάς, αἵτινες θὰ μᾶς ὑποβοηθήσουν εἰς τὸ νὰ ἀντιληφθῶμεν πλήρως τὴν σημασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων Τροχαίας καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Τὰ αἴτια τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς δύνανται νὰ ταξινομηθοῦν εἰς δύο γενικὰς κατηγορίας, ὡς ἀκολούθως :

1) Θετικὰ κίνητρα.

Τὰ κίνητρα ταῦτα μᾶς ὠθοῦν εἰς τὸ ν' ἀναζητῶμεν τι δι' ἱκανοποίησιν. Π.χ. πολλὰ ἄτομα καὶ εἰδικώτερον τὰ παιδιὰ ἀρέσκονται εἰς τὰ γλυκίσματα. Τοῦτο παρατηρεῖται ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ γεῦσις τῶν τροφῶν τούτων εἶναι ἀπολαυστικὴ καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὰς ἀναζητῶμεν, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν περαιτέρω φυσικὴν ἀνάπτυξίν μας.

2) Ἀρνητικὰ κίνητρα.

Τὰ κίνητρα ταῦτα μᾶς ὠθοῦν εἰς τὸ νὰ ἀποφεύγωμεν πράξεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν δυσαρέστους συνεπείας. Π.χ. ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας συνηθίζομεν ν' ἀποφεύγωμεν ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς προκαλέσουν ἐγκαύματα, ὅπως ἡ θερμάστρα κ.λ.π.

Ἡ ζωὴ θὰ ἦτο σχετικῶς ἁπλῆ ἂν ὅλαι αἱ πράξεις μας εἶχον ἓν καὶ μόνον θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν κίνητρον. Δυστυχῶς ὅμως δὲν εἶναι ἁπλῆ, διότι πολλάκις εἶναι ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις, αἵτινες περικλείουν καὶ τὰ δύο κίνητρα, θετικὸν καὶ ἀρνητικόν. Π.χ. ὁδηγοῦντες αὐτοκίνητον δυνατὸν νὰ ἔχωμεν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναπτύξωμεν ταχύτητα μεγαλυτέραν τῆς ἀσφαλοῦς, ἀλλ' ἐξ ἀντιθέτου ὁ φόβος τοῦ ἀτυχήματος καταπολεμᾷ τὴν ἐπιθυμίαν μας ταύτην.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐνεργοῦν δύο ἀλληλοσυγκρουόμενα κίνητρα καὶ θὰ πρέπει τὸ ἓν νὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ ἄλλου.

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίζωμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐνεργεῖ τὸ ἄτομον, εἰς ἣν περίπτωσιν ἀντιμετωπίζει δυὸ ἀλληλοσυγκρουόμενα κίνητρα. Συνήθως εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ὑπερισχύει τὸ κίνητρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἰσχυρότερον καὶ συνήθως τὸ ἰσχυρὸν αὐτὸ κίνητρον μᾶς δημιουργεῖ συμπεριφορὰν ἥτις εἶναι ἀπηγορευμένη ἐκ τοῦ νόμου. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ὁδηγοὶ θὰ εὑρέθησαν πολλάκις εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην. Δὲν εἶναι ἐπίσης ἀσυνήθιστον, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας νὰ ὑπάρχῃ ἓν θετικὸν κίνητρον ὑπακοῆς εἰς τὸν νόμον. Ὅταν εὑρεθῶμεν εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἀποφασίζομεν καὶ πράττομεν κατὰ τρόπον τὸν ὁποῖον νομίζομεν ὡς τὸν πλέον κατάλληλον. Ὅταν τὸ κίνητρον παρανόμου τινὸς ἐπιθυμίας εἶναι ἰσχυρότερον ἀπὸ τὸ κίνητρον ὑπακοῆς πρὸς τὸ νόμον, συνήθως συμπεριφερόμεθα παρανόμως.

Τὸ ἐνδιαφέρον μας στρέφεται κυρίως πρὸς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ὁδηγῶν εὑρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου περιγραφομένην καλὴν συμπεριφοράν.

Ὁποτεδήποτε καὶ ἂν ἐγείρωνται τοιαῦται περιπτώσεις, ἐγείρονται δὲ συχνά, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ μιὰ δύναμις, ἥτις θὰ κατευθύνῃ τὴν συμπεριφορὰν πρὸς τὴν πλευρὰν ποὺ ἐπιθυμεῖ ἡ κοινωνία.

Ἡ δύναμις αὕτη δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων Τροχαίας, μὲ σκοπὸν τὴν δημιουργίαν ἀνασταλτικῶν τάσεων εἰς τοὺς ὁδηγούς, πρὸς παρεμπόδισιν ἐκδηλώσεως τῶν κακῶν συνηθειῶν των.

Ἡ ἀξία τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων Τροχαίας ἀνευρίσκεται εἰς τὴν δύναμιν τῆς τιμωρίας ἢ τῆς δημιουργίας δυσμενῶν συνεπειῶν εἰς τοὺς παραβάτας.

Ἐὰν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων εἶναι συνεχὴς καὶ σταθερὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν, παρ' ἑκάστῳ ὁδηγῷ, ἑνὸς ἰσχυροῦ ἀρνητικοῦ κινήτρου, ὅπερ παρεμποδίζει τούτους ἐκ τῆς διαπράξεως πράξεων ἀνεπιθυμήτων καὶ παρανόμων.

Εἶναι κοινῶς παραδεδεγμένον καὶ ἐντελῶς φυσικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἀποφεύγομεν αὐτομάτως πράξεις αἱ ὁποῖαι μᾶς ὁδηγοῦν εἰς δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων δημιουργεῖ τὴν συνήθειαν ταύτην.

Ἂν καταληφθῶμεν διαπράττοντες παράνομον τινὰ πρᾶξιν καὶ τιμωρηθῶμεν διὰ τοῦτο, ἡ ἀνάμνησις τῆς δυσαρέστου ταύτης συνεπείας θὰ μᾶς ὠθῇ, εἰς τὸ μέλλον, νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν διάπραξιν παρανόμων πράξεων.

Δὲν εἶναι πάντοτε ἀναγκαῖον νὰ τιμωρηθῇ τις διὰ ν' ἀναπτύξῃ τὴν συνήθειαν ταύτην, ἀλλὰ ἀρκεῖ μόνον ἁπλῆ παρατήρησις ἢ γνῶσις τῆς τιμωρίας ἄλλων, ἔτι δὲ καὶ ἡ ὕπαρξις ἐντυπώσεως ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων εἶναι αὐστηρά.

Ἡ συνεχής, αὐστηρά, ἀμερόληπτος καὶ μεθοδικὴ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας δημιουργεῖ εἰς τὸ κοινὸν μίαν ἰσχυρὰν συνήθειαν ἀποφυγῆς παραβάσεως τούτων.

Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἡ συνήθεια αὕτη καθίσταται συνείδησις, τηρεῖται δὲ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Προσαρμόζοντες τὰς γενικὰς ταύτας ἀρχὰς τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων Τροχαίας εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιληφθῶμεν πλήρως τὸν τρόπον καθ' ὃν αὕτη ἐπιδρᾷ εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ὀχημάτων. Ἡ καλὴ ἐφαμογὴ τῶν διατάξεων ἀναπτύσσει κυρίως ἀρκετὰ κίνητρα τὰ ὁποῖα ἀποτρέπουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς. Εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον διὰ τὴν ἐξάλειψιν κακῶν συνηθειῶν. Βεβαίως εἶναι ὀλιγώτερον ἀποτελεσματικὴ εἰς τὴν δημιουργίαν καλῶν συνηθειῶν, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλα εἴδη ἐνεργειῶν, ὡς διαφώτισιν κ.λ.π.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας δημιουργεῖ εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τὸ συναίσθημα, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ καταδικασθοῦν ἀνὰ πᾶσαν στι-

γμήν, διὰ παράνομον ἐνέργειαν ἢ παράλειψίν των καὶ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συμμόρφωσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἰσχύοντας κανόνας. Τὸ συναίσθημα τοῦτο δημιουργεῖται κατὰ δύο τρόπους :

1) Διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Ἀστυνομίας.

Ὅταν ὁ ὁδηγὸς βλέπῃ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἢ ὄχημα ἐνθυμεῖται, ὅτι πρέπει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς Τροχαίας διατάξεις, διότι, ἄλλως, θὰ ὑποστῇ τὰς δυσμενεῖς συνεπείας τῆς μὴ ὑπακοῆς. Κατὰ κανόνα θὰ πρέπει ἐλάχιστοι ὁδηγοὶ νὰ παραβαίνουν τὰς διατάξεις ἐπὶ παρουσίᾳ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου. Κατ' ἀντίθεσιν ὅμως πρὸς τὸν κανόνα τοῦτον, πολλάκις παρατηρεῖται νὰ διαπράττουν παραβάσεις πολλοὶ ὁδηγοὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἡ συχνότης τῶν παραβάσεων ἐπὶ παρουσίᾳ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐξαρτᾶται : α) Ἐκ τῆς τακτικῆς ἣν ἐφαρμόζει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων (ἀνοχή, ὠργανωμένη ἢ μὴ ἐφαρμογὴ κ.λ.π.). β) Ἐκ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν τηροῦν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, κατὰ τὴν στιγμὴν διαπράξεως τῶν παραβάσεων. Ἡ ἀδιαφορία τούτων διὰ τὰς παραβάσεις μειώνει τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης τῶν ὁδηγῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς συχνότητος τῶν παραβάσεων. Ἀντιθέτως ἡ ἄμεσος ἐπέμβασις τούτων πρὸς βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων μειώνει ταύτας.

2) Διὰ τῆς δημιουργίας πίστεως, εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖ ἀποτελεσματικὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Ἂν ἡ Ἀστυνομία ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ἐφαρμόζῃ συστηματικὰ καὶ σταθερὰ τὰς διατάξεις Τροχαίας, δημιουργεῖται εἰς τοὺς ὁδηγοὺς ἡ ἐντύπωσις ὅτι εἶναι δυνατόν, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν των ἀστυνομικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ βεβαιώσῃ οἱανδήποτε παράβασίν των. Ὅλαι αἱ Ἀστυνομίαι τοῦ κόσμου ἀγωνίζονται ν' ἀναπτύξουν τὴν φήμην των, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας καθίσταται εὐχερέστερον, χρησιμοποιεῖ αὕτη ὀλιγώτερον ἀριθμὸν ὑπαλλήλων καὶ δημιουργοῦνται ἄρισται συνθῆκαι κυκλοφορίας.

Τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων Τροχαίας προσδιορίζουν τὴν ἀποτελεσματικότητα ταύτης. Ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις ἐφαρμόζονται συνεχῶς, σταθερῶς καὶ μὲ μεθοδικότητα, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐξαιρετικά. Τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐφαρμογῆς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθοῦν :

α) Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διατιθεμένων ὑπαλλήλων δι' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων.

β) Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραβάσεων αἵτινες βεβαιοῦνται.

γ) Ἐκ τοῦ εἴδους τῶν παραβάσεων αἵτινες βεβαιοῦνται.

Μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς ἐφαρμογῆς ἔχει ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον πραγματοποιεῖται αὕτη. Ἡ κατ' ἐπιλογὴν τόπου καὶ χρόνου ἐφαρμογὴ ἔχει ἄριστα ἀποτελέσματα. Εἶναι γνωστόν, ἐκ στατιστικῶν στοιχείων, ὅτι εἰς ὡρισμένας περιοχὰς καὶ καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα λαμβάνουν χώραν πολλὰ δυστυχήματα ἄτινα προκαλοῦνται κυρίως ἐκ τῶν διαπραττομένων παραβάσεων. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ὡρισμέναι παραβάσεις δημιουργοῦν μεγαλυτέρους κινδύνους προκλήσεως ἀτυχημάτων ὡς καὶ κυκλοφοριακῶν συμφορήσεων. Ἡ Ἀστυνομία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συγκεντρώνῃ στατιστικὰ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὰ δυστυχήματα καὶ τὰς παραβάσεις. Μὲ βάσιν τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ κατευθύνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων Τροχαίας καὶ νὰ καταστήσῃ ταύτην τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον δημιουργίας καλῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας.

ΙΩΑΝΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ

* ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ 81 ΝΕΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
* ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
* ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ
* ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β'
κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ 81 ΝΕΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ στήλη αὐτὴ νοιώθει πολλὴ χαρὰ κάθε φορὰ ποὺ τῆς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ μνημονεύσῃ καὶ νὰ ὑπογραμμίσῃ μιὰν ἑορταστικὴ ἐκδήλωση τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ αὐτὸ γιατὶ πιστεύει ὅτι αὐτὲς οἱ στιγμές, ποὺ εἶναι πλημμυρισμένες συγκίνηση καὶ ἱερότητα, μοιάζουν μὲ ψυχικὸ λουτρό, μέσα στὸ ὁποῖο ἡ παραπονεμένη ἀστυνομικὴ καρδιὰ ξεκουράζεται, νοσταλγεῖ, αἰσιοδοξεῖ, καὶ παίρνει καινούργιες δυνάμεις γιὰ τὸν τραχὺ καὶ κοπιαστικὸ ὑπηρεσιακὸ ἀγῶνα.

Κι' ἂν αὐτὸ ἰσχύῃ σ' ὁποιαδήποτε τέτοια χαρούμενη περίπτωση, ξεχωριστὴ καὶ πιὸ ἀληθινὴ ἐφαρμογὴ ἔχει σὲ μιὰ τελετὴ ὁρκωμοσίας νέων βαθμοφόρων στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή!!!... Πόσο γλυκόλαλα καὶ ἐλπιδοφόρα ἀντηχοῦν στ' αὐτιὰ κάθε ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἐτοῦτες οἱ ἁπλὲς λέξεις!!!. Τὸν γεμίζουν δύναμη, αὐτοπεποίθηση, πίστη... τοῦ θυμίζουν τὰ πρῶτα δειλά του βήματα μέσα στὴν ἀνηφορικὴ στράτα τῆς ζωῆς... τὰ πρῶτα του ὄνειρα, τὶς πρῶτες του φιλοδοξίες, τὰ νεανικὰ σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς του... Τοῦ φέρνουν ἕνα γλυκὸ ρεμβασμὸ στὴ θύμηση. Ἀλλὰ συγχρόνως τὸν διαβεβαιώνουν μὲ τὸν πιὸ πειστικὸ τρόπο ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἡ ἱστορία 40 ὁλόκληρων χρόνων στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δὲν θὰ τελειώσῃ ποτέ. Θὰ συνεχίζεται πάντοτε μὲ τὸν ἴδιο ρυθμό, κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰ τῶν ἱερῶν ἀστυνομικῶν παραδόσεων, καθὼς ἀπὸ τὸ εὐλογημένο ἀστυνομικὸ περιβόλι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας ξεπετάγονται κάθε τόσο καὶ λιγάκι νέα ὁλόδροσα καὶ πανέμορφα βλαστάρια, γιὰ νὰ πυκνώσουν καὶ ν' ἀνανεώσουν τὸ ἀπέραντο δάσος τῶν φρουρῶν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως.

Ναί! Νοιώθει, ἀλήθεια, πολλὴ χαρὰ αὐτὴ ἡ στήλη ποὺ στὰ σημερινά της συμβάντα καὶ γεγονότα προτάσσει μιὰ τέτοια σεμνὴ τελετή : Τὴν τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας 81 νέων Ἀρχιφυλάκων τῆς ΙΖ' Ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, ποὺ ἔλαβε χώραν στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ τὸ μεσημέρι τοῦ Σαββάτου, 31ης Δεκεμβρίου τοῦ 1960...

Ἦταν ἡ τελευταία μέρα τοῦ παληοῦ χρόνου... Μιὰ μέρα ἡλιόλουστη καὶ χαρούμενη... Μιὰ μέρα γιορτινή... Παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς... Τὰ παιδιὰ ἔξω στοὺς δρόμους, μὲ τὰ τρίγωνα, τὶς φυσαρμόνικες καὶ τὶς ἀθῶες φωνοῦλες τους διαλαλοῦσαν τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς «Ἀρχιμηνιᾶς καὶ Ἀρχιχρονιᾶς» καὶ γέμιζαν τὶς τσέπες τους μὲ τὶς δραχμὲς καὶ τὰ πενηνταράκια τῶν μεγάλων... Τὰ σπίτια ὁμορφοστολισμένα... Τὰ ντουλάπια γεμᾶτα γλυκά... ἐνῷ στὴ μέση τοῦ δωματίου τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο, μὲ τὰ πολύχρωμα παιχνίδια του καὶ τὰ γουστόζικα μπιμπελώ του, ὑπεγράμμιζε τὴ γιορταστικὴ χαρά...

Παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς!!! Τὸ βράδυ, ἀκριβῶς τὰ μεσάνυχτα, τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἕνας χρόνος θὰ ξεψυχοῦσε κι' ὁ ἄλλος θ' ἀνέβαινε ὁλόλαμπρος στὸ ἅρμα τοῦ Χρόνου, θὰ ξεσποῦσε μέσα σὲ κάθε σπίτι μιὰ χαρούμενη καὶ ἐκκωφαντικὴ τρικυμία, καθὼς ὁ τυχερὸς θἄβγαζε ἀπ' τὸ κομμάτι τῆς βασιλόπιττας τὸ χρυσὸ νόμισμα... Κι 'ὕστερα... Μ' αὐτὸ εἶναι μιὰ ἄλλη ἱστορία, ποὺ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, σήμερα τουλάχιστον...

Μιὰ τέτοια, λοιπόν, μέρα χαρᾶς διάλεξεν ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ γιὰ νὰ χαρίσῃ

στὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα 81 ὁλόχρυσα νομίσματα, γιὰ νὰ τοῦ φέρουν τύχη καὶ νὰ τὸ πλημμυρίσουν ἐλπίδες...

Παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς!!! Ἔλαμπεν ἡ 'Αστυνομικὴ Σχολὴ ἐκείνη τὴν ἡμέρα... Εἶχε ντυθῆ στὰ γιορτινά της...

'Ωμορφοντύθηκε καὶ στολίστηκε, γέμισε σημαιοῦλες καὶ διακοσμητικὰ μπιμπελώ... Κι' ἔτσι, ἐκεῖ κατὰ τὸ μεσημέρι, τὸ μεγάλο προαύλιό της παρουσίαζε μιὰ χαριτωμένη ὄψη...

Μὲ ἀκρίβεια καὶ μὲ τάξη, παρουσίασεν ἕνα πειθαρχημένο, νευρῶδες σύνολον μέσα στὸ ὁποῖο οἱ νέοι βαθμοφόροι θὰ ἔδιναν σὲ λίγο τὸν νενομισμένο ὅρκο πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα. Μικρὲς ξύλινες καθοδηγητικὲς πινακίδες ὥριζαν τὶς θέσεις τῶν προσκεκλημένων της, ὥστε τὸ πλῆθος ποὺ σὲ λίγο θὰ τὴν κατέκλυζε νὰ παρουσίαζε μιὰ συμμετρικὴ εἰκόνα...

'Εδῶ ὁ κος Ὑπουργός... Δίπλα ὁ κος 'Αρχηγός... Πιὸ 'κεῖ οἱ ἀντιπροσωπεῖες... Πάρα κάτω οἱ συγγενεῖς τῶν ὁρκιζομένων...

Κι' ἀπέναντι, παρατεταγμένοι σὲ τρεῖς διμοιρίες, οἱ νέοι ἀρχιφύλακες, μὲ τὶς καινούργιες τους στολὲς καὶ τὰ γαλονάκια ποὺ ἔλαμπαν...

Δίπλα ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς 'Αστυνομίας, μὲ τὸν ἐξαίρετο ἀρχιμουσικό της κο Δ. Μπουκουβάλα.

Στὴ μέση τὸ ξύλινο ὑπόβαθρο μὲ τὸ μικρόφωνο... Κι' ἀκόμα τὰ μεγάφωνα καὶ οἱ κόρνες...

'Απὸ νωρὶς ἄρχισαν νὰ προσέρχωνται οἱ οἰκογένειες τῶν νέων 'Αρχιφυλάκων... Κι' ἔβλεπες ἀσπρομάλληδες γονεῖς νὰ σηκώνονται στὰ νύχια τῶν ποδιῶν γιὰ νὰ διακρίνουν στὴν παράταξη τὸ γυιό τους... γυναῖκες νὰ καμαρώνουν τὸν ἄντρα τους 'Αρχιφύλακα... παιδιά, ἀδελφούς, φίλους... Πόσο ὄμορφη εἰκόνα!!!

Σὲ λίγο ἦλθεν κι' ὁ ἱερεύς, αἰδεσιμώτατος κος Γεωργαλᾶς μαζὶ μὲ τὴ διαλεκτὴ ἐκκλησιαστικὴ χορῳδία τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς 'Ενώσεως...

Τὰ πάντα ἦταν ἕτοιμα γιὰ τὴ μεγάλη στιγμή... Τὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς γεμᾶτο... Στὴ θέση τῶν 'Ανωτέρων 'Αξιωματικῶν οἱ 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ. κ. Τασιόπουλος, Νικητάκης, Παπαδόπουλος, 'Αναστασίου, Κεφαλᾶς, Κατσώλης, Κατσικαβέλος καὶ Παππαϊωάννου. Στὸν εἰδικὸ χῶρο τῶν Καθηγητῶν οἱ κ.κ. 'Ηλ. Γλυκοφρύδης, Δημ. Καψάσκης, Νικ. Γκιουζέπης, Γεώργ. Κουσιάδης, Δημ. Κατσιμαγκλῆς, Δ. Κοκκινάκης καὶ Δημ. Ντζώρας. Κι' ἀκόμα ἀντιπροσωπεῖες 'Αστυνόμων καὶ Ὑπαστυνόμων. 'Επὶ κεφαλῆς τῆς παρατάξεως εὑρίσκετο ὁ Κοσμήτωρ τῶν Σχολῶν, 'Αστυνόμος Β' κ. Λεων. Παπαθανασίου. Διμοιρῖται οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Κουβέλης, Βλαχάκης καὶ 'Αβραάμ, ἐνῷ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Σχολῆς 'Αστυν. Δ/ντὴς Β' κ. Παναγ. Λυκούσης μὲ τὸν Δ/τὴ παραρτ/τος Ν. Φιλαδελφείας κ. 'Αν. Ντουφεξῆ καὶ τοὺς Ὑπαστυνόμους κ. κ. Μῖχο, Βάμβουκα, Πάτσιο καὶ Χαρλαύτη ἐπέβλεπαν γιὰ νὰ τηρηθῆ μὲ ἀκρίβεια τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς, τῆς ὁποίας ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ ἦταν ὁ Διοικητὴς τῶν Σχολῶν, 'Αστυν. Δ/ντὴς Α' κ. 'Εμ. 'Αρχοντουλάκης.

Κι' ἡ μεγάλη στιγμὴ ἔφτασε. Μπροστὰ στὴν Πύλη τῆς Σχολῆς σταμάτησε τὸ ὑπουργικὸ αὐτοκίνητο, καί, καταχειροκροτούμενοι ἐνθουσιωδῶς, ἐμφανίστηκαν στὸ προαύλιο ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κος Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κος Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς τῆς 'Αστυνομίας κος Νικόλαος 'Αρχιμανδρίτης καὶ ὁ νέος Γενικὸς Δ/ντὴς κος Θωμᾶς Νούσιας. Ἡ μουσικὴ τῆς 'Αστυνομίας ἀπέδωσε τιμάς, ὁ κος Ὑπουργὸς καὶ ὁ κος 'Αρχηγὸς ἐπεθεώρησαν τοὺς νέους 'Αρχιφύλακας, καὶ σὲ λίγο, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα κατανύξεως καὶ εὐλαβείας ἄρχισεν ἡ θεία 'Ακολουθία.

Σιωπή... Γαλήνη... Ἔκσταση... Ὅλες οἱ καρδιὲς εἶχαν ὑψωθῆ πρὸς τὰ Ἄνω, πρὸς τὸν Καλὸ Θεὸ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸ Θεὸ τῆς 'Αγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης. Ναί! Ἡ πανάρχαιη Θρησκεία τῶν προγόνων μας, αὐτὴ ποὺ συντροφεύει χρόνια καὶ

χρόνια τώρα τὴ φυλή μας σὲ κάθε της ἱστορικὸ βῆμα, ἡ πανέμορφη θρησκεία τοῦ κρυφοῦ σχολειοῦ καὶ τῆς ἐλπίδος, εἶχε ἁπλώσει πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν νέων Ἀρχιφυλάκων τὸ ταπεινὸ πετραχήλι τῆς Πίστεως, γιὰ νὰ γαληνέψῃ τὶς καρδιές τους καὶ νὰ τὶς πλημμυρίσῃ μὲ τὴν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ «τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν»...

Βαθειὰ συγκινημένοι οἱ παρευρισκόμενοι ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας ἐζοῦσαν κρυφὰ μέσα στὴ θύμησή τους κάποιο ὅραμα, μιὰ ἀκριβὴ ἀνάμνηση, μιὰ παληά, μισοξεχασμένη ζωή... τὴ ζωὴ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ἀστυνομίας, ὅταν πρωτόβγαιναν τὸ πρῶτο τετράωρό τους... Ἀπὸ τότε ἴσαμε σήμερα πέρασαν τόσα χρόνια!!! Θυσίες, τάφοι, χρόνια δύσκολα... Καὶ ἡ Ἀστυνομία πάντα νέα, πάντα σφριγηλὴ συνέχισε τὴν πορεία της, γράφοντας ἀδιάκοπα ὁλοένα καὶ καινούργιες σελίδες ἡρωισμῶν καὶ αὐτοθυσίας... Μὲ ἱδρῶτα καὶ μὲ αἷμα ἐκέρδισε τὴ μάχη τοῦ πεζοδρομίου... Μὲ ἱδρῶτα καὶ μὲ αἷμα ἐκέρδισε τὴ μάχη τῆς ζωῆς...

«Ὦ! Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ! Μὴν ἐπιτρέψῃς ποτὲ νὰ πάῃ χαμένος ἐτοῦτος ὁ ἱδρώτας κι' αὐτὸ τὸ αἷμα. Ὅ,τι ἔχουμε τὸ κατακτήσαμε μὲ θυσίες, Κύριε. Στάσου κοντά μας, καὶ ὁδήγησε τὰ βήματα αὐτῶν τῶν νέων παιδιῶν ποὺ ξεκινοῦν αἰσιόδοξα γιὰ τὴ σκληρὴ μάχη τῆς βιοπάλης, ὥστε νὰ τιμήσουν τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ νὰ τοῦ προσφέρουν τὴ δικαίωση».

Αὐτὴ ἀσφαλῶς ἡ θερμὴ προσευχὴ πρὸς τὸ Θεὸ θἄβγαινε ἀπὸ τὰ στήθη τῶν ἡγητόρων τῆς Ἀστυνομίας, καθὼς ἀντίκρυζαν τὰ 81 λεβεντόπαιδα μὲ τὶς καινούργιες στολές τους, νὰ δέχωνται συγκινημένα τὴν εὐλογία τοῦ ἱερέως.

...Ἔτσι, μέσα σὲ μιὰ συγκινητικὴ εἰκόνα σιωπηλῆς εὐλαβείας, ἐτέλειωσε ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁρκωμοσίας, καὶ ἐδόθη τὸ παράγγελμα :

«Πρὸς ὁρκωμοσίαν τὴν δεξιὰν ἀνατείνατε...».

Νέα ρίγη συγκινήσεως περνοῦν τὰ σώματα κι' ἀναστατώνουν τὶς καρδιές...

Ὅλα σωπαίνουν... Ὅλα προσεύχονται... Ὅλα ὑψώνονται πρὸς τὰ ἄνω, μαζὶ μὲ τὰ χέρια τῶν νέων ἀρχιφυλάκων...

«Ὁρκίζομαι...».

Μαζὶ μὲ τοὺς νέους βαθμοφόρους σηκώνει τὸ χέρι της ὁλόκληρη ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἡ χτεσινὴ κι' ἡ σημερινή, γιὰ ν' ἀνανεώσῃ τὸν ὅρκο της πρὸς τὴν Πατρίδα, Τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό... Γιὰ νὰ ξαναορκισθῇ πάνω στοὺς τάφους της, πάνω στὶς φωτεινὲς σελίδες τῆς ἱστορίας της, πάνω στὴν καρδιά της ποὺναι ξεχειλισμένη ἀγάπη γιὰ κάθε ἄνθρωπο, πάνω στὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐσυνειδησία της ὅτι : ποτέ, μὰ ποτέ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΔΩΣΗ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ, ὅπως κι' ἂν ἔρθουν τὰ πράγματα, οἱ χρόνοι, οἱ περιστάσεις καὶ οἱ καιροί. Ὅτι θὰ μείνῃ «ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ» κοντὰ στὸν λαό μας, προστάτης του, ἀδελφός του καὶ καθρέφτης τοῦ πολιτισμοῦ του. «... νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων...».

Οἱ ψυχὲς τῶν μαρτύρων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπερίπτανται σ' αὐτὸ τὸ χῶρο, σὰν ἀντιπροσωπεία τοῦ παρελθόντος στοὺς νέους τοῦ μέλλοντος... Τὰ λεπτὰ κυλοῦν μέσα σὲ μιὰ γαλάζια κατάνυξη... Κι' ὕστερα ἀπ' τὴν ὁρκωμοσία, ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος... Θρησκεία καὶ Πατρίδα, σ' ἕνα ἀστραφτερὸ σύμπλεγμα ἀγκαλιάζουν τὶς καρδιὲς καὶ τὶς μεθοῦν...

...Τώρα ὅλα τέλειωσαν... Ἡ μπόρα τῶν ἀναμνήσεων, τῶν συγκινήσεων καὶ τῶν πόθων ἐκόπασε...

Οἱ νέοι Ἀρχιφύλακες εἶναι ἕτοιμοι νὰ παραδοθοῦν στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα... Μέσα στὴ Σχολὴ ἀπέκτησαν ὅλα τὰ ἐφόδια γιὰ τὴν αὐριανὴ σταδιοδρομία τους... Εἶναι ἕτοιμοι γιὰ τὸ μεγάλο ξεκίνημα. Κι' ὅμως!... Πρὶν κοπῇ τὸ νῆμα ποὺ τοὺς ἑνώνει μὲ τὰ μαθητικὰ θρανία, ἡ Σχολὴ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ τοὺς ἀποχαιρετήσῃ καὶ νὰ τοὺς εὐχηθῇ.

Ἔτσι ὁ Διοικητής τους, ὁ κ. Ἀρχοντουλάκης, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο γιὰ νὰ τοὺς ἀπευθύνῃ τὶς τελευταῖες του συστάσεις...

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ἀρχοντουλάκη ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κύριε Ὑπουργέ,

«Κύριε Ἀρχηγέ,

«Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ποὺ εἴχετε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ τιμήσετε » διὰ τῆς παρουσίας Σας τὴν σημερινὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νέων Ἀρχι- » φυλάκων.

«Ἐπωφελοῦμαι τῆς ἐπισήμου καὶ ὡραίας αὐτῆς στιγμῆς διὰ νὰ ὑποβάλω » εἰς Ὑμᾶς, Κε Ἀρχηγέ, τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν » ἐπαξίαν προαγωγήν Σας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

«Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας προσβλέπει πρὸς Ὑμᾶς μετ' ἀπολύτου ἐμπι- » στοσύνης.

«Γνωρίζομεν τὴν ἀπέραντον ἀγάπην Σας πρὸς τὸ Σῶμα, τὴν ἀφοσίωσίν Σας » εἰς τὸ καθῆκον, τὰς ἀρετάς Σας καὶ τὰς καθόλου ἱκανότητάς Σας καὶ διὰ τοῦτο » εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐπὶ τῆς Ἀρχηγίας Σας τὸ Σῶμα θὰ ἀνέλθῃ εἰς ὑψηλότερα ἐπί- » πεδα προόδου καὶ ὅτι θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ γενικώτεροι πόθοι του.

«Σᾶς τὸ εὐχόμεθα ἐκ βάθους καρδίας.

«Νέοι Ἀρχιφύλακες,

«Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἐγίνατε βαθμοφόροι τῆς Ἀστυνομίας, ἀπεκτήσατε » τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος.

«Εἶναι τὸ πρωτοχρονιάτικον δῶρον, τὸ ὁποῖον μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ εὐχα- » ρίστησιν σᾶς προσφέρει ἡ Σχολή, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν φιλοτίμων προσπαθειῶν » σας ἐν τῇ Σχολῇ καὶ τῆς εὐδοκίμου ἐξ αὐτῆς ἀποφοιτήσεώς σας.

«Σεῖς οἱ Ἀρχιφύλακες μαζὶ μὲ τοὺς ἀστυφύλακας, ὡς εἰς πρόσφατον » ὁμιλίαν του ἐτόνισεν, ὁ ἐσχάτως ἀποχωρήσας τοῦ Σώματος σεβαστός μου Ἀρχη- » γὸς κ. Κόκκινος, ἀποτελεῖτε τοὺς πόδας, τὰς χεῖρας, τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ αἰσθη- » τήρια γενικῶς ὄργανα τοῦ Σώματος, ἀποτελεῖτε τὸ βάθρον, τὸν ἀκρογωνιαῖον » λίθον τοῦ Ἀστυνομικοῦ οἰκοδομήματος.

«Ἡ ἀποστολή σας ἐπομένως εἶναι μεγάλη.

«Δὲν προτίθεμαι νὰ σᾶς ἀναπτύξω σήμερον τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώ- » σεις σας καὶ γενικῶς τὴν σημασίαν τῆς συμβολῆς σας εἰς τὰς καθόλου ἐπιδιώξεις » τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

«Αὐτὰ τὰ γνωρίζετε καλῶς, διότι σᾶς ἀνεπτύχθησαν εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ » περισσῆς προσοχῆς, ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς ὑπὸ τῶν ἐκλεκτῶν Καθηγητῶν σας, » τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς.

«Ταῦτα μόνον σᾶς λέγω ἢ μᾶλλον σᾶς ὑπομιμνήσκω σήμερον.

«Διαχειρισθῆτε τὴν ἐξουσίαν σας μὲ δικαιοσύνην, ἀμεροληψίαν καὶ σωφρο- » σύνην.

«Καλλιεργήσατε ὅλας ἐκείνας τὰς ἀρετάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ στολίζουν τὸ » πρόσωπον τοῦ ἀστυνομικοῦ.

«Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἡ ἐντιμότης καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια εἶναι αἱ βασικαὶ ἀρεταὶ τοῦ » ἀστυνομικοῦ.

«Σταθῆτε ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς Πατρίδος, τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Προφυλάξατέ την ἀπὸ τὰς σκοτεινάς, ἀντεθνικὰς καὶ ἀντικοινωνικὰς δυνάμεις.

«Ἐκτελέσατε γενικῶς τὸ καθῆκόν σας σύμφωνα μὲ τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον » ἐδώσατε πρὸ ὀλίγου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

«Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς Σχολῆς, τοῦ » Σώματος καὶ τῆς Πατρίδος,

Σ ᾶ ς ε ὔ χ ο μ α ι εὐδοκίμησιν εἰς τὰ καθήκοντά σας καὶ ταχεῖαν ἐπάνοδον,

» ὡς δοκίμων Ὑπαστυνόμων, ἐδῶ εἰς τὴν Σχολήν, εἰς τὸν στίβον αὐτὸν τῆς εὐγενοῦς
» ἁμίλλης.

«Εὔχομαι ἐπίσης εἰς ὅλους σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς τιμήσαντας τὴν σημερινὴν
» τελετήν, χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ τὸ Νέον Ἔτος.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Ε. Καλαντζῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Ρακιντζῆς, ὁ ἐ.ά. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης, ὁ Γεν. Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Νούσιας, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς κ. Ε. Ἀρχοντουλάκης καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοί, φωτογραφούμενοι μετὰ τῶν νεορκισθέντων Ἀρχιφυλάκων τῆς ΙΖ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου.

Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ τῶν Σχολῶν κ. Ἀρχοντουλάκη, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς. Ὁ κος Ὑφυπουργός, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, ὑπῆρξεν ἕνα παραστατικὸς ὁμιλητὴς καὶ συνήρπασε τοὺς ἀκροατάς του. Ἐτόνισε καὶ ὑπεγράμμισε τὴν ἀξία καὶ τὶς πολλὲς κοινωνικὲς προσφορὲς τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καί, ἐν συνεχείᾳ, ἀνέλυσε τὴ σπουδαιότητα τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιφύλακος μέσα στὴν ἀστυνομικὴ ἱεραρχία, εἰπὼν χαρακτηριστικῶς ὅτι: «ἀποτελεῖ τὴν συγκολλητικὴ οὐσία τοῦ ἀστυνομικοῦ οἰκοδομήματος». Ἐν τέλει, ἀφοῦ ἀνέπτυξε περιληπτικῶς τὰ νέα καθήκοντα τῶν ὁρκισθέντων, τοὺς εὐχήθηκε ἐπιτυχία καὶ καλὴ σταδιοδρομία.

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν πυκνὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Μετὰ τὶς ὁμιλίες, ἀκολούθησε παρέλαση τῶν νέων Ἀρχιφυλάκων καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες.

Ἔτσι τέλειωσε τὸ πρῶτο μέρος τῆς ὡραίας αὐτῆς τελετῆς, καὶ τὸ διαδέχτηκε

μιὰ ἐπιτυχημένη δεξίωση, στὴ Μεγάλη Αἴθουσα Τελετῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ποὺ ἦταν θαυμάσια διακοσμημένη.

Ἐκεῖ προσφέρθηκαν πλούσιοι μεζέδες καὶ ἄφθονη μπύρα, ἐνῷ ἀπὸ τὸ πίκ-απ τῆς Σχολῆς μετεδίδοντο εὔθυμοι μουσικοὶ σκοποί.

Ὁ κος Ὑπουργός, ὁ κος Ἀρχηγός, καὶ οἱ κ. κ. Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ ἔδωσαν πρῶτοι τὸ κέφι καὶ ἡ δεξίωση πῆρε ἕνα γιορτινό, οἰκογενειακὸ χαρακτῆρα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ὁ κος Ἀρχηγὸς ἐγύρισε στὰ διάφορα τραπέζια, συνομιλῶντας φιλικὰ μὲ τοὺς νέους Ἀρχιφύλακας καὶ τοὺς ἄλλους προσκεκλημένους, μὲ τοὺς ὁποίους ἐτσούγκρισε τὸ ποτήρι του.

Ἦταν μιὰ ὄμορφη ἐκδήλωση ἀγάπης τοῦ κου Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος πρὸς τοὺς κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ ἐχειροροτήθηκε μὲ ἐνθουσιασμό.

Σὲ λίγο ἡ Μεγάλη Αἴθουσα τῆς Σχολῆς ἄδειασε... Οἱ προσκεκλημένοι ἔφυγαν. Καὶ ξανάγινε σιωπή.

Ἡ Σχολὴ βρῆκε πάλι τὸ σχολικό της ρυθμό. Τὸ σχολικὸ πρόγραμμα ξανατέθηκε σὲ λειτουργία.

Οἱ 81 ἀρχιφύλακες ἀπεφοίτησαν. Μὰ ἄλλοι θὰ τοὺς διαδεχτοῦν... Κι' ὕστερα κι' ἄλλοι... κι' ἄλλοι...

Ἀπ' ἐκεῖ θὰ ξεκινοῦν κάθε τόσο καὶ λιγάκι νέοι ἀστυνομικοί, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἀτέλειωτη ἱστορία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Ἂς εὐχηθοῦμε στὸν Καλὸ Θεὸ νὰ σκέπῃ καὶ νὰ προστατεύῃ ὅσους ἐργάζονται γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς νέους Ἀρχιφύλακες, ἡ Σχολὴ ἐπετέλεσεν ἀπέναντί τους εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον της. Τώρα εἶναι ἡ σειρά τους νὰ ἐπιτελέσουν αὐτοὶ τὸ δικό τους, καθὼς ἀνοίγουν οἱ πύλες τῆς ζωῆς γιὰ νὰ περάσουν μέσα στὸν ἀγωνιστικό της στίβο. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτελέσουν κι' ἐκεῖνοι στὸ ἀκέραιο, ἂν τηρήσουν, μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, τὸν ὅρκο ποὺ ἔδωσαν τὴν τελευταία μέρα τοῦ παληοῦ χρόνου. Αὐτὴ τὴ μέρα πρέπει νὰ τὴ θυμοῦνται πάντοτε μὲ ξεχωριστὴ συγκίνηση.

Τοὺς εὐχόμαστε : «Καλὴ σταδιοδρομία» καὶ «εἰς ἀνώτερα».

***

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΓΙΟΡΤΗ, ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ δρόμοι τῆς Ἀθήνας εἶναι στενοί, ὁ πληθυσμός της ἔχει ὑπερδιπλασιασθῆ καὶ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ κυκλοφοροῦν (σχεδὸν πάντοτε βιαστικά. Γιατὶ ἄρά γε;) ἀναβιβάζονται σὲ ἀρκετὲς χιλιάδες. Τὰ τρία ἐτοῦτα στοιχεῖα φτειάχνουν τοὺς ὅρους ἑνὸς σοβαροῦ προβλήματος : τοῦ συγκοινωνιακοῦ. Πρόβλημα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ φλέγοντα, ἀφοῦ ἀπ' αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἡ ἀνθρώπινη ζωή. Ὅσο γερὸς καὶ νᾶσαι στὰ μαθηματικὰ δὲν θὰ καταφέρῃς νὰ τὸ λύσῃς, γιατὶ ἡ λύση του ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἄλλους ἀλογάριαστους παράγοντες.

Μόλις, λοιπόν, πιάσῃς τὸ μολύβι καὶ τὸ χαρτὶ γιὰ νὰ τὸ λύσῃς, θ' ἀκούσῃς ξαφνικὰ ἕνα ἀπότομο φρενάρισμα ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα σου. Βγαίνεις ἔξω καὶ βλέπεις ἕνα τραυματία ξαπλωμένο στὸ δρόμο κι' ἕνα σωφὲρ δίπλα του νὰ τραβᾷ τὰ μαλλιά του.

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση δὲν φταῖνε οὔτε οἱ δρόμοι, οὔτε τὰ πολλὰ αὐτοκίνητα. Φταίει ὁ ἀπρόσεκτος διαβάτης. Πῶς, λοιπόν, νὰ λυθῇ θεωρητικὰ ἐτοῦτο τὸ μπερδεμένο πρόβλημα;

Μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα ξεπετάγεται σὰν Μεσσίας, ὁ Τροχονόμος τοῦ δρόμου.

Ψηλός, σοβαρός, γαλήνιος, ἀτάραχος, πεντακάθαρος καὶ χαμογελαστὸς μοιάζει μὲ βασιλόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ καταφέρνει μὲ μιὰ κίνηση τῶν χεριῶν του νὰ ὑποτάσσῃ ἀνθρώπους καὶ μηχανές. Αὐτὴν τὴν εἰκόνα ἰδῆτε την καλὰ μέσα στὴν φαντασία σας πρὶν διαβάσετε τὶς ἑπόμενες γραμμές μου. Θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ καταλάβετε πολλὰ πράγματα, ποὺ ἴσως δὲν θ' ἀναφέρω ἐγώ.

Ὁ τροχονόμος, λοιπόν, τῆς Ἀθήνας εἶναι τὸ πιὸ κεντρικὸ πρόσωπο τῆς ζωῆς της. Εἶναι προικισμένος μὲ πολλὲς ἀρετὲς καὶ ἱκανότητες. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔχει γερὰ νεῦρα καὶ ὑπομονὴ ἀνεξάντλητη. Μήπως διαφωνεῖτε : Ἔ! τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κάνετε μιὰ μικρὴ δοκιμὴ στὸν ἑαυτό σας. Κάτι σὰν τέστ.

Βγῆτε, ἂς ποῦμε, σὲ μιὰ κεντρικὴ ὁδὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ καθῆστε δυὸ-τρεῖς ὧρες ἀκίνητος σὲ μιὰ θέση.

Αὐτοκίνητα ἐδῶ. Μικροπωλητὲς ἐκεῖ. Πεζοὶ ποὺ χαζεύουν πιὸ κάτω. Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα κινοῦνται πάνω στὸ θέατρο τῆς ζωῆς μὲ μιὰ διαβολικὴ μουσικὴ ὑπόκρουση. Θόρυβοι αὐτοκινήτων, φρεναρίσματα, φωνὲς κόσμου, βουή, ἀντάρα.

Πῶς πᾶνε, λοιπόν, τὰ νεῦρα σας;

Κι' ἀκόμα εἶναι ἀρχή... βρέχει... κάνει κρύο... κούραση... Νὰ κι' ἕνας κτυπημένος. Πηγαίνετε νὰ τὸν σηκώσετε. Δὲν πειράζει ἂν στάξῃ λίγο αἷμα στὰ ροῦχα σας. Τί; λιποψυχήσατε;

Ἔμ! τότε τὶ νὰ πῇ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

Καὶ τώρα ποὺ συνεννοηθήκαμε ἂς τὸν ἰδοῦμε μὲ ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ μ' εὐγνωμοσύνη. Τὸ ἀξίζει.

Ὁ τροχονόμος τῆς Ἀθήνας διαφημίζει τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς ἱκανότητες ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μὲ τὸν πιὸ πειστικὸ τρόπο. Εἶναι ἕνας πανέμορφος κοινωνικὸς ἀγωνιστής.

Γι' αὐτὸ κάθε χρόνο, τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς, ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία νοιώθει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσῃ συμβολικὰ τὴν ἀγάπη της πρὸς αὐτὸν μὲ τὸ καθιερωμένο πρωτοχρονιάτικο ἔθιμο τῆς προσφορᾶς δώρων.

Τὰ δῶρα αὐτὰ δὲν εἶναι φιλοδώρημα. Εἶναι συμβολικὴ ἀναγνώριση τῶν ὑπηρεσιῶν του. Κι' εἶναι μαζὶ κάτι σὰν ψῆφοι τοῦ λαοῦ, σ' ἕνα ἀθόρυβο δημοψήφισμα, στὸν ἀθόρυβο προστάτη τῆς ζωῆς του.

Ὅπως, λοιπόν, κάθε χρόνο ἔτσι κι' ἐφέτος τὸ... δημοψήφισμα ὑπῆρξε παλλαϊκό. Καὶ τὰ δῶρα τῶν τροχονόμων ἄφθονα. Δῶρα κάθε λογῆς καὶ κάθε σχήματος, ποὺ φυλάχτηκαν μέσα στὴν Ὑποδιεύθυνση τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν, μέχρι νὰ ἔλθῃ τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου» γιὰ τὴ διανομή τους...

Καὶ σὰν πέρασεν ἡ Πρωτοχρονιὰ καὶ σὰν ἔφτασεν ἡ παραμονὴ τῶν Θεοφανείων, ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς μοιρασιᾶς.

Ἀλλὰ ἡ διανομὴ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μέσα σὲ κάποια ἐπισημότητα. Ἔπρεπε νὰ πάρῃ τὴ συμβολικὴ μορφὴ τοῦ δημοσίου ἐπαίνου πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν.

Ἔτσι ὠργανώθηκε καὶ ἔλαβε χώρα, μὲ πολλὴ-πολλὴ ἐπιτυχία, μιὰ ἀξέχαστη γιορτή, τὸ μεσημέρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, 5 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., στὴν Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Ἀθηνῶν, ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸν Σωκράτους 60.

Αὐτὴ ἡ γιορτὴ εἶναι τὸ δεύτερο νέο τοῦ δεκαπενθημέρου γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ σᾶς μιλήσω.

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ πρόσεχεν ὁ ἐπισκέπτης τῆς Τροχαίας ἐκεῖνο τὸ μεσημέρι ἦταν ἡ τόσο γουστόζικη καὶ χαριτωμένη διακόσμηση τῆς Αἰθούσης μέσα στὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ γιορτή.

Ὕστερα τὴν προσοχὴ τραβοῦσεν ἡ τάξη. Ὅλα εἶχαν ρυθμισθῆ μὲ πραγματικὸ... τροχαῖο ρυθμό... Καὶ τὰ πρόσωπα τῶν ὀργάνων τῆς τροχαίας ἔλαμπαν...

Ὅλα ὡραῖα... Κι' ἕνα μαγνητόφωνο στὴν ἄκρη, ἕτοιμο γιὰ... πᾶν ἐνδεχόμενο.

Κόσμος πολὺς μαζεύτηκε μέσα... Ἀλλὰ κι' ἔξω, τὰ πεζοδρόμια κατακλύστηκαν ἀπὸ ἕνα ἀπρόσκλητο πλῆθος, κυρίως ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἀπὸ λόγους... συναδελφικούς...

Δυὸ σειρὲς ἀστυφύλακες στὴν πόρτα καὶ στοὺς διαδρόμους εἶχαν σχηματίσει μιὰ χαριτωμένη ἀνθρώπινη ἀψίδα, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποίαν περνοῦσε ὁ κόσμος γιὰ νὰ πάῃ στὴν Αἴθουσα τῆς γιορτῆς.

Κι' ἕνας μικρὸς ἀκούστηκε νὰ ρωτᾷ τὸν πατέρα του : «Μπαμπᾶ, γιατὶ σ' αὐτὴ τὴ γιορτὴ τῆς Τροχαίας δὲν ἦρθαν κι' ὁ... Γρηγόρης μὲ τὸν Σταμάτη;...».

(Γιὰ τὸν ἀμύητο ἀναγνώστη ἐπεξηγοῦμε ὅτι Γρηγόρης καὶ Σταμάτης εἶναι τὰ δυὸ ὑπομονετικὰ ἀνθρωπάκια τῶν σημάτων τῶν πεζῶν, πράσινος ὁ πρῶτος καὶ... ἐλαφρῶς κομμουνίζων ὁ δεύτερος).

Ἔτυχε νὰ μποῦμε μέσα στὴν Τροχαία σὲ μιὰ στιγμὴ μεγάλης κοσμοσυρροῆς. Νὰ προχωρήσουμε στάθηκε ἀδύνατο, δι' ὃν λόγον καὶ ἡ σύντομη ἐτούτη καμπάνια μας δὲν θὰ εἶναι λεπτομερῶς περιγραφική.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ γράφων ἔνοιωσε μεγάλη συγκίνηση γιὰ τοὺς εὐγενικοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Τροχαίας, τοὺς ὁποίους θέλει ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ νὰ εὐχαριστήσῃ γιὰ τὴν ἀναγνώριση τοῦ ἔργου αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ καὶ τῆς Ἐκπομπῆς. τῆς Ἀστυνομίας. Εὐχαριστεῖ, εἰδικώτερα, τὸν Ἀστυνόμο κ. Καβαθᾶ καὶ τοὺς Ὑπαστυνόμους κ.κ. Τζαβάραν καὶ Λάον.

Μπαίνοντας μέσα ἀνταμώσαμε τὸν κ. Σκαρμαλιωράκη. Ἐπιστατοῦσε καὶ ἔδινε ὁδηγίες. Κι' ὅπως μάθαμε, κοπίασε πολὺ γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς ὄμορφης γιορτῆς.

Ἀλλὰ ἂς ξαναγυρίσουμε στὰ γεγονότα. Ἡ γιορτὴ αὐτὴ δὲν ἦταν μονάχα γιὰ τὴν διανομὴ τῶν δώρων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κοπὴ τῆς βασιλόπιττας τῆς Τροχαίας. Ὄμορφος, στ' ἀλήθεια, συνδυασμός. Εἶχε δὲ ὀργανωθῆ ἀπὸ τὸν ἀκούραστο Διοικητὴ τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν καὶ ἐκλεκτὸ Ἀξιωματικὸ τῆς Ἀστυνομίας, Διευθυντὴ κ. Ε. Χατζηελευθερίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία στὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του εἶναι ἀναμφισβήτητη καὶ πανηγυρική.

Στὴν γιορτὴ ἐτούτη παρέστησαν ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κος Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κος Γεώργιος Βαρδουλάκης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κος Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κος Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης (διατελέσας Διοικητὴς τῆς Τροχαίας ἐπὶ μακρόν), πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι, πλῆθος ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκπρόσωποι τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου καὶ πλεῖστοι ὅσοι ἀντιπρόσωποι ἐπαγγελματοβιοτεχνικῶν κλάδων. Ἐπίσης παρέστησαν οἱ κ.κ. Φρέλονγκ καὶ Ἄλλες τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησε ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν κ. Ε. Χατζηελευθερίου, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,
«Κύριε Ἀρχηγέ,
«Κύριε Διευθυντά,
«Ἀξιότιμοι Κύριοι,

«Ἡ Ὑποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως σᾶς ὑποδέχεται μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ σᾶς » εὔχεται, τὸ Νέον ἔτος 1961, νὰ σᾶς χαρίσῃ ὑγεία καὶ εὐτυχία καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ » κάθε ἐλπίδα καὶ προσδοκία σας.

«Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μᾶς κάνατε νὰ παρευρεθῆτε » σήμερα στὴ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ τῆς κοπῆς τῆς πίττας καὶ τῆς διανομῆς τῶν δώρων » τῆς πρωτοχρονιᾶς, στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, τὰ συμβολικὰ αὐτὰ δῶρα, ποὺ κάθε πρωτοχρονιὰ προ» σφέρονται ἀπὸ τὸ κοινὸν στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας, ὡς γνωστὸν δὲν εἶναι » τίποτε ἄλλο, παρὰ ἕνα δεῖγμα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῶν αἰσθημάτων του, ἀλλὰ καὶ » μία συμβολικὴ ἀναγνώρισις τῶν κόπων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσφέ» ρουν οἱ φρουροὶ τῆς κυκλοφοριακῆς τάξεως πρὸς τοὺς πολίτας, ὁδηγοὺς καὶ πεζούς.

«Στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε ὑπαλλήλου τῆς Τροχαίας, ὁ πολίτης, ὁδηγὸς ἢ πεζός, » βρίσκει πάντα ἕνα καλὸ φίλο, βοηθὸ καὶ προστάτη, ὅταν τὸν συναντήσῃ στὸ δρόμο

» του, ἡμέρα ἢ νύχτα, στὸ κρύο ἢ στὴ βροχὴ τοῦ χειμῶνα, στὴ σκόνη καὶ στὸ λιοπύρι » τοῦ καλοκαιριοῦ. Εἶναι πάντα ἐκεῖ γιὰ νὰ διευκολύνῃ καὶ ἐπιταχύνῃ τὴν κυκλοφο- » ρία καὶ γιὰ νὰ κάνῃ τὴν κίνηση τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν πεζῶν ὅσο μπορεῖ πιὸ εὐχερῆ » καὶ ἀκίνδυνη ἀπὸ τὰ τόσα ἀτυχήματα ποὺ μπορεῖ νὰ συμβοῦν.

«Στὴν προσπάθειά του αὐτὴ βέβαια, πολλὲς φορὲς βρίσκεται στὴ δυσάρεστη » θέση νὰ πικράνῃ κάποιον γιὰ νὰ βεβαιώσῃ ὡρισμένες παραβάσεις ἐκ μέρους ὁδη- » γῶν ἢ πεζῶν, παραβάσεις ἴσως μικρὲς καὶ ἀσήμαντες, ποὺ ὅμως, μπορεῖ νὰ γίνουν » αἰτία ἀτυχήματος εἰς βάρος τῆς περιουσίας, τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος ἢ καὶ » τῆς ζωῆς, τόσον τοῦ ἰδίου τοῦ παραβάτου, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων συνανθρώπων μας, » ἀφοῦ ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν σὲ ὅλους μας, ὅτι τὰ περισσότερα ἀτυχήματα προκα- » λοῦνται ἀπὸ τέτοιες παραβάσεις. Παρὰ ταῦτα οἱ ἐνέργειες αὐτὲς τοῦ ἀστυφύ- » λακος, ποὺ ὡς μόνο σκοπὸ ἔχουν τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν προστασία » τῶν πολιτῶν, πολλὲς φορὲς γίνονται ἀντικείμενο ἐπικρίσεων καὶ πικροχόλων σχο- » λίων ἀπὸ μερικούς, εὐτυχῶς λίγους, ποὺ προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ ἀτο- » μικά τους συμφέροντα, ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ σύνολο.

«Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἡ Ὑποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως ἀντιμετωπίζει ὀξύ- » τατο κυκλοφοριακὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀνέκυψε μὲ τὴν ἀπροσδόκητη ἁλματώδη » αὔξηση τῶν αὐτοκινήτων εἰς τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς Πρωτευούσης τὸ ὁποῖον εἶναι » ἀνίκανο βασικῶς νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κυκλοφορίας. Ἡ κατά- » στασις αὕτη ἐπιτείνεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως κυκλοφοριακῆς ἀγωγῆς τοῦ κοινοῦ ὡς » ὁδηγῶν καὶ πεζῶν καὶ τοῦ ἀτιθάσου χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος. Οὕτω ἡ Τροχαία » καταβάλλει ἀπεγνωσμένας ἐξαιρετικὰς προσπαθείας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς κυκλο- » φοριακῆς καταστάσεως στὴν πόλι. Μὲ τὴ βοήθεια καὶ συμπαράσταση τῶν ἁρμο- » δίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, τῆς Ἀμε- » ρικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, τοῦ Ὀργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημά- » των, τῆς Ε.Λ.Π.Α. καὶ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν καὶ ἰδιωτικῶν παραγόντων, κατώρ- » θωσε νὰ ἐπιτελέσῃ ἕνα ἔργο πολὺ σημαντικό.

«Ἰδιαίτερη σημασία ἀπεδόθη στὴ διαπαιδαγώγηση καὶ διαφώτιση τοῦ κοινοῦ. » Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ὠργανώθησαν κατὰ περιόδους ἐκθέσεις Τροχαίας. Ἐδόθησαν » διαλέξεις πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς λεωφορείων καὶ ταξί, πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς καὶ τοὺς » προϊσταμένους τῶν Μονάδων Μεταφορῶν τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς » Ἀεροπορίας. Ἐξεδόθησαν καὶ διενεμήθησαν φέϊγ-βολὰν καὶ φυλλάδια, καὶ ἀνηρτή- » θησαν εἰς τὰ ἐπίκαιρα μέρη τῆς πόλεως πανώ, μὲ παραστάσεις καὶ ὁδηγίες πρὸς » ὁδηγοὺς καὶ πεζούς. Παρόμοιες ὁδηγίες καὶ συνθήματα μετεδόθησαν ἀπὸ ραδιο- » φώνου, ἀπὸ μεγαφώνων ἐγκατεστημένων εἰς κεντρικὰ σημεῖα, ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος » τῶν Ἱερῶν Ναῶν, καθὼς καὶ μὲ μία μικρὴ διαφωτιστικὴ κινηματογραφικὴ ταινία » ποὺ προβλήθηκε καὶ προβάλλεται ἀκόμη στοὺς Ἀθηναϊκοὺς κινηματογράφους. » Τέλος Ἀξιωματικοὶ τῆς Ὑπηρεσίας μας ἐδίδαξαν καὶ διδάσκουν κυκλοφοριακὴ » ἀγωγὴ στοὺς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων καὶ κανόνας κυκλοφορίας στὴ Σχολὴ Ἐπι- » μορφώσεως ὁδηγῶν εἰσπρακτόρων καὶ σταθμαρχοελεγκτῶν τῶν ἀστικῶν λεω- » φορείων.

«Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐπετεύχθη ὁ ἀπαραίτητος προσανατολισμὸς καὶ ἡ ἐξοι- » κείωσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ στὴ νέα μορφὴ τῆς κυκλοφοριακῆς τάξεως, ποὺ » ἐπῆλθε μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν μονοδρόμων καὶ τῆς αὐτομάτου » φωτεινῆς σηματοδοτήσεως.

«Χάρις στὴν ἔντονη καὶ συστηματικὴ αὐτὴ προεργασία, καθὼς καὶ στὴν » ἄοκνη προσπάθεια καὶ πολύωρη ἐργασία ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας γιὰ » τὴν μεταβολὴ τοῦ τότε κρατοῦντος κυκλοφοριακοῦ συστήματος, μετὰ τὶς πρῶτες » ἡμέρες τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μονοδρόμων καὶ τοῦ πρασίνου κύματος, οἱ Ἀθη- » ναῖοι διεπίστωναν μὲ χαρά, ὅτι σιγὰ-σιγὰ ἡ κυκλοφοριακὴ κατάστασις ἄρχισε νὰ » καλλιτερεύῃ, ἀργὰ μὲν ἀλλὰ σταθερά, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἰδιοσυγκρασία τοῦ

» Ἕλληνος δὲν μᾶς εἶχε δώσει τὸ θάρρος νὰ πιστέψωμε σὲ μιὰ τέτοια καὶ πρὸ παντὸς » γρήγορη ἐπιτυχία.

«Καὶ ὅμως, ἔκτοτε, μὲ τὴν ὁλόψυχη ὑποστήριξη καὶ τὴν ἀξία παντὸς ἐπαίνου » κατανόηση ποὺ ἔδειξε τὸ κοινὸν τοῦ Ἄστεως, ἡ κυκλοφοριακὴ κατάστασις ἐβελ- » τιώθη τόσον, ὥστε νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι καὶ ἡ Ἀθήνα παρουσιάζει » ἤδη ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ὅψιν Εὐρωπαϊκῆς Πρωτευούσης. Ἤδη ἡ κυκλοφορία » ὀχημάτων καὶ πεζῶν διεξάγεται κατὰ τρόπον λίαν ἱκανοποιητικὸν καὶ δὲν παρα- » τηροῦνται πλέον αἱ ἄλλοτε σημειούμεναι ἐμπλοκαὶ καὶ συμφορήσεις καὶ ἡ κατ' » ἀκολουθίαν τούτων ἀπώλεια πολυτιμοτάτου χρόνου ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἀτομικῆς δρα- » στηριότητος.

«Ἡ κατάστασις λοιπὸν ἐβελτιώθη σημαντικῶς, τὸ κυκλοφοριακὸ ὅμως πρό- » βλημα τῶν Ἀθηνῶν δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐλύθη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κυκλοφο- » ρούντων ὀχημάτων αὐξάνει ἀλματωδῶς καὶ καθημερινῶς νέαι κυκλοφοριακαὶ » ἀνάγκαι παρουσιάζονται.

«Βεβαίως, τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων κατὰ τὰ » τελευταῖα ἔτη παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν κατάστασιν καὶ ἔχει κάμει πάρα πολλὰ » ἔργα γιὰ τὴν καλλιτέρευση τῆς κυκλοφορίας στὴν Πρωτεύουσα. Ἡ κατάργησις » τῶν τραμ, τῶν ἀναχρονιστικῶν αὐτῶν μέσων συγκοινωνίας, ποὺ τόσα ἐμπόδια » προκαλοῦσαν στὴν κίνηση τῶν λοιπῶν ὀχημάτων, λόγῳ τῆς στενότητος τοῦ ὁδικοῦ » δικτύου, ἡ διαπλάτυνσις καὶ ἀνακατασκευὴ τόσων λεωφόρων καὶ ἡ δημιουργία » νέων ὁδικῶν ἀρτηριῶν καὶ τέλος ἡ ἐγκατάστασις τῆς αὐτομάτου φωτεινῆς σηματο- » δοτήσεως, ὑπῆρξαν ἔργα ἀποφασιστικῆς σημασίας γιὰ τὴν καλλιτέρευση τῆς κυ- » κλοφοριακῆς καταστάσεως στὴν Πρωτεύουσα. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ σκεφθῇ, » σὲ ποιὰ χαώδη κατάσταση ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας θὰ βρισκόταν σήμερα ἡ Ἀ- » θήνα, χωρὶς τὰ ἔργα αὐτά ;

«Ὅμως πολλὰ πρέπει νὰ γίνουν ἀκόμη καὶ οἱ προσπάθειες ὅλων μας πρέπει » νὰ εἶναι συνεχεῖς καὶ ἀδιάκοπες. Χρειάζονται μελέται γιὰ τὴ βετίωση καὶ ἐπέ- » κταση τοῦ ὑφισταμένου ὁδικοῦ δικτύου, βελτίωση καὶ ἐπέκταση τοῦ δικτύου τῆς » αὐτομάτου φωτεινῆς σηματοδοτήσεως, ἀναδιάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ὑπο- » δ/νσεως καὶ ἐξοπλισμός της μὲ σύγχρονα τεχνικὰ μέσα. Οἱ ἁρμόδιοι, ἰδίως τοῦ Υ- » πουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, πρέπει νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ἀντι- » μετωπίσουν ἀπὸ τώρα τὸ πρόβλημα τῆς κατασκευῆς καὶ λειτουργίας ὑπογείου » ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου (ΜΕΤΡΩ), διότι ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια οἱ ἀρτηρίες » ἐπιφανείας θὰ εἶναι τελείως ἀνεπαρκεῖς γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ κυκλοφοριακὸ » καὶ συγκοινωνιακὸ πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης, ὅπως ραγδαίως ὀγκοῦται μὲ τὴν » καθημερινὴ καὶ ἁλματώδη αὔξηση τῶν κυκλοφορούντων ὀχημάτων.

«Τέλος ἀπαιτεῖται ἐπιμόρφωσις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας, ὥστε νὰ βελ- » τιωθῇ ποιοτικῶς ἡ ἀπόδοσίς των, νὰ συντελῆται μεθοδικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἡ » ἀνάκρισις τῶν Τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ νὰ ἀσκῆται συστηματικῶς ἡ ἐφαρμογὴ » τῶν περὶ κυκλοφορίας διατάξεων. Ἤδη, μὲ τὴν πολύτιμη βοήθεια τῆς Ἀμερικανικῆς » Ἀποστολῆς, ἄρχισε ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν ἵδρυση καὶ λειτουργία εἰδικῆς Σχολῆς » Τροχαίας, ὅπου θὰ φοιτήσουν, ἀρχικῶς μὲν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ὑποδ/νσεως ἡμῶν, » κατόπιν δὲ καὶ ὑπάλληλοι ἄλλων Ὑπηρεσιῶν, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν γνώσεις καὶ πεῖρα » πάνω στὸν σπουδαῖο αὐτὸ τομέα τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος.

«Ἡ Ὑποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῆς καθηκόντων, » ἀνέπτυξε κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἐπιτυχῆ δραστηριότητα, λαμβάνουσα τὰ » ἐνδεικνυόμενα μέτρα ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, » ὅπως παρελάσεις κλπ. ἐκδηλώσεις κατὰ τὰς Ἐθνικὰς Ἑορτάς, κινήσεις τῶν » Α.Α.Μ.Μ. τῶν Βασιλέων, ὑποδοχὴν ξένων Ὑψηλῶν Προσώπων, ὡς καὶ Προέδρων » τῶν Η.Π.Α., τῆς Η.Α.Δ., τῆς Δημοκρατίας τοῦ Λιβάνου κλπ., ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, » ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις, γυμναστικὰς ἐπιδείξεις κ.ἄ. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις

» αὐτὰς ἡ κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν διεξήχθη λίαν ἱκανοποιητικῶς, ἐξεφρά-
» σθησαν δὲ ἁρμοδίως εὐμενεῖς κρίσεις γιὰ τὰ μέτρα αὐτά.

«Ὡσαύτως ἡ Ὑποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως παρακολουθεῖ, μελετᾷ καὶ εἰση-
» γεῖται μέτρα προλήψεως τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων, εἰς τὰ σημεῖα ὅπου παρα-
» τηρεῖται ὑψηλὴ καὶ ἀδικαιολόγητος συχνότης, ἐπιτυγχάνουσα κατὰ τὸ μέτρον
» τοῦ δυνατοῦ τὴν μείωσιν αὐτῶν.

«Κατὰ τὸ ἔτος 1960 στὴν περιφέρεια τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν
» συνέβησαν 4.372 τροχαῖα ἀτυχήματα.

«Ἐκ τούτων, 3.670 ἦσαν ἐλαφρά. 624 ἦσαν σοβαρά καί 78 ἦσαν θανάσιμα.

«Κατὰ τὸ ἔτος 1959 εἶχον συμβῆ 4.697 τροχαῖα ἀτυχήματα.

«Ἐκ τούτων 3.620 ἦσαν ἐλαφρά. 1.015 ἦσαν σοβαρά καί 63 ἦσαν θανάσιμα.

«Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀτυχημάτων τῶν δύο ἐτῶν προκύπτει, ὅτι κατὰ
» τὸ 1960 ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς αὐτῶν ἐμειώθη κατὰ 325, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλαφρῶν
» ηὐξήθη κατὰ 50, τῶν σοβαρῶν ἐμειώθη κατὰ 391 καὶ τῶν θανασίμων ηὐξήθη κατὰ
» 16. Ἡ πραγματικὴ μείωσις τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτυχημάτων εἶναι οὐσια-
» στικῶς μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν προαναφερομένην, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ
» τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν κυκλοφορούντων ὀχημάτων ηὐξήθη σημαντι-
» κῶς. Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτο-
» κινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν κατὰ τὸ ἔτος 1960 ηὐξήθη κατὰ 10.000 περίπου,
» ἤτοι παρουσίασε ρυθμὸν αὐξήσεως 25 αὐτοκινήτων ἡμερησίως τὸ μεγαλύτερον
» ποσοστὸν τῶν ὁποίων κυκλοφορεῖ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρω-
» τευούσης. Ἡ αὔξησις τῶν θανασίμων ἀτυχημάτων εἶναι μᾶλλον συμπτωματική,
» ἔν τινι δὲ μέτρῳ ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ διάφορα ὀχήματα ἀναπτύσσουν
» μεγάλην ταχύτητα, ἰδίᾳ εἰς τὰς ἐσχάτως ἐπισκευασθείσας καὶ βελτιωθείσας ὁδικὰς
» ἀρτηρίας, ὅπως ἡ Λεωφόρος Κηφισίας, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας κλπ.

«Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὐχαριστῶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ὑποδ/νσεως Τρο-
» χαίας διὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας, αἱ ὁποῖαι ἔφθασαν πολὺ πέραν τῶν
» κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας των καὶ τοὺς παρακαλῶ θερμῶς νὰ συνεχίσουν
» μὲ τὴν ἴδια προθυμία τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων των, ὥστε ἡ Ὑπηρεσία Τρο-
» χαίας νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν Προϊσταμένων
» μας Ὑπηρεσιῶν.

«Περαίνων, Κύριε Ὑπουργέ, ὑπόσχομαι ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς
» Τροχαίας, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεών
» μας, θὰ καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὁμαλῆς καὶ ἀσφαλοῦς
» κυκλοφορίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν».

«Ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὴν ὁμιλία τοῦ κ. Χατζηελευθερίου, σὰν δικαία ἀναγνώριση τῶν κόπων ποὺ καταβάλλει γιὰ τὴν ἀνύψωση τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν.

Ὕστερα ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ ὁποῖος εἶπε τ' ἀκόλουθα :

«Κύριε Διοικητά, Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀστυφύλακες τῆς Τροχαίας,

«Εἶναι ὁμολογουμένως Ἡράκλειον τὸ ἔργον σας καὶ μεγάλο τὸ πρόβλημα, τὸ
» ὁποῖον ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ διογκοῦται, ἐφ' ὅσον ἀπὸ πεζοπόρος ἔγινε μηχανοκίνητος
» ὁ ἄνθρωπος. Εἰδικώτερον τὸ ἔργον τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν, ὡς ἐκ τῆς πληθυσμια-
» κῆς κατανομῆς, ὁδικῆς καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τάξεως κινήσεως καὶ πληθυσμοῦ.
» Ὁ πυρὴν τῆς Πρωτευούσης ἀποτελεῖ διὰ τὸ κυκλοφοριακὸν πρόβλημα πράγματι
» τὴν καρδίαν τοῦ προβλήματος καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ Τροχαία εἰς τὴν δικαιοδοσίαν
» τῆς ὁποίας ὑπάγεται ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ τάξις ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας. Ὁ πυρὴν
» αὐτός, ἡ καρδία τοῦ προβλήματος, τὸ ἔργον, εἶναι ἀντίστοιχον, δηλαδὴ βαρύτατον
» καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως δικαιολογημένως ἔπαινος ἀνήκει εἰς τὴν Τροχαίαν
» Ἀθηνῶν. Εἶναι εὐχάριστος εὐκαιρία διότι ἀπονέμομεν ἕνα δημόσιον ἔπαινον.

«Τὸ θέμα τὸ κυκλοφοριακὸν καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Τροχονομίας ἔχει προσλάβει » Ἐθνικὴν σημασίαν. Ἡ ἄρσις τῶν διατυπώσεων τῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν » ὁμόρων λαῶν καὶ γενικώτερον, ἡ σύντμησις τῶν ἀποστάσεων, ἡ ἔξις πλέον τῆς » διακινήσεως εἰς παγκόσμιον τάξιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, » χώραν εἰς τὴν ὁποίαν σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ ἱστορικόν της παρελθὸν δημιουργεῖ πᾶσαν » αἰσιόδοξον πρόβλεψιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ εἰς ὑψίστην κλίμακα, τὸ » πρόβλημα ἐπαναλαμβάνω, ἔχει αὐτόχρημα ἐθνικὴν σημασίαν. Τοῦτο δὲ διότι ὅσον » λυσιτελέστερον παρὰ τὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ προβλή- » ματος, ὅσον καὶ λυσιτελέστερον καὶ θετικώτερον καὶ μὲ ρυθμὸν ταχύτερον τὸ » ἀντιμετωπίσωμεν, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὰ συμφέροντα τὰ Ἐθνικά, » ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ ἀπόψεως εἰκόνος τὴν ὁποίαν θὰ ἐμφανίζῃ ἡ Χώρα μας συγ- » κρίσεως πολιτισμοῦ καὶ δεύτερον ἀπὸ ἀπόψεως κυρίως τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς » Ἐθνικῆς οἰκονομίας.

«Κάθε χρόνον λαμβάνει χώραν αὐτὴ ἡ σεμνὴ ἑορτὴ τῆς κοπῆς τῆς βασιλό- » πιττας καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς κοινωνικῆς ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν » ὡραιότερον χρυσοῦν ἀρραβῶνα, τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἔργου τοῦ συντελουμένου ὑπὸ » τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον ἔρχεται ἡ ἴδια ἡ κοινωνία ὑπὸ τὴν μορφὴν μιᾶς, » ὄχι φιλοδωρήματος βέβαια, ἀλλὰ μιᾶς ἐκφράσεως χαρᾶς, τὸ ἔργον σημαίνει ἕνα » πρᾶγμα ποὺ λέγεται δῶρα καὶ συνδυάζεται ἡ διανομή των μὲ τὴν κοπὴν τῆς βασι- » λόπιττας.

«Κάθε χρόνον ἔχει σημασία, ὅπως καὶ γιὰ τὰ ἄτομα, ἔτσι καὶ γιὰ τὰ κράτη, » ἔτσι καὶ γιὰ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ὅταν ὁ ἀπολογισμὸς εἶναι ἕνα βῆμα πρὸς τὰ » ἐμπρός. Τὸ ἄτομον ὅταν ἔρχεται ἡ 31 Δεκεμβρίου θεωρεῖ τὸ παρελθὸν καὶ φυσικὰ » θὰ πρέπει ἀπὸ ἕναν αὐτοέλεγχον ποὺ θὰ πρέπει νὰ κάνῃ νὰ εἶναι εὐχαριστημένον, » δι' ὅτι ἐπετέλεσε κατὰ τὸ διελθὸν ἔτος.

«Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως θεωροῦντες τὸ ἔργον τὸ ἐπιτελεσθὲν κατὰ τὸ τελευ- » ταῖον ἔτος ὡς γενικὴν γραμμὴν περιλαμβανομένης ὁλοκλήρου τῆς Τροχαίας τῆς » Ἑλλάδος, ὑπῆρξεν σοβαρώτατον. Χάρις πρῶτον εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀμερικα- » νικῆς Ἀποστολῆς ἡ Ἑλλὰς καλύπτεται ἐν τῷ συνόλῳ της αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ » ἕνα πλῆρες δίκτυον τηλεπικοινωνιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι βασικὴ προϋπόθεσις » διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ θέματος τῆς κυκλοφορίας, διότι ὅ,τι συμ- » βαίνει μὲ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, συμβαίνει καὶ μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῶν » ἀνθρώπων νὰ ἀποκοπῇ, νὰ ἀπομονωθῇ ἕνα μέρος, διότι ἂν ἀποκοπῇ ἕνα μέρος δὲν » ἔχομεν δηλαδὴ ὀργανικὴν σύνθεσιν τοῦ προβλήματος, τότε ἔχομεν ὡς ἀποτέλεσμα » τὴν γάγγραινα. Τὸ θέμα λοιπὸν εἶναι γενικώτερον ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἡ ἀπο- » τελεσματικὴ βοήθεια τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, τῆς ἔδωσε τὴν κάλυψιν τῶν » ἐπικοινωνιῶν ὡς μέσα διακινήσεως καὶ ἕνας εὐρὺς προγραμματισμός, ὁ ὁποῖος » εὑρίσκεται καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑπὸ τὸ συνεχὲς ἐνδιαφέρον τοῦ ἀντιπροσώπου » τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ἀγαπητοῦ μου κ. Φερλόου τὸν ὁποῖον δράτ- » τομαι τῆς εὐκαιρίας αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς.

«Πέραν αὐτοῦ καὶ παραλλήλως προσήλκυσε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ » κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ μέσα εἰς τὰ πλαίσια ἑνὸς προϋπολογισμοῦ, ὁ » ὁποῖος ὡς γνωρίζετε ὅλοι σας ὅτι δὲν παρουσιάζει μεγάλα περιθώρια, ἐπὶ πλέον » αὐξήσεως γενικῶς τῶν δαπανῶν. Παρὰ τοῦτο προσήλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ » ἰδίου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχομεν αὔξησιν ἀπὸ ἀπόψεως πιστώ- » σεων κινήσεως βενζίνης, χορηγήσεως εἰδικῶν πιστώσεων διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἰδιαι- » τέρου τμήματος διὰ τῆς εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Τροχονομίας ἀμφοτέρων τῶν » Σωμάτων Ἀσφαλείας, τόσον τῆς Ἀστυνομίας, ὅσον καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Αἱ » δαπάναι αὗται θὰ καλύψουν τὰ μέσα τῆς κινήσεως μοτοσυκλεττῶν, στολῶν κλπ.

«Πέραν αὐτοῦ διότι εἰς ὅλας τὰς Χώρας, ἀλλὰ εἰδικώτερον εἰς τὸν τόπον μας, » τὸ θέμα παρουσιάζει, ὡς καὶ ἄλλοτε μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποσημειώσω ὡς

» γνωστόν, ὀργανικὰς δυσχερείας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν προβλημάτων συνδεομένων » μὲ τὴν ὁδοποιΐαν, κλπ., διότι ἐπαναλαμβάνω παρουσιάζει αὐτὴν τὴν ὀξεῖαν μορφήν, » ὡς ἔχομεν πρόβλεψιν περαιτέρω δημιουργίας ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ πρέπει νὰ » ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ρύμθμισιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν Τροχονομικῶν Ὑπηρεσιῶν. Θὰ » ὑπάρξῃ ἐφέτος σύντονος ἡ προσπάθεια τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδεύσεως, ὅσον » καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῶν ἐξοπλισμῶν. Εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς Τροχαίας ἡ μέχρι » τοῦδε σημειωθεῖσα πρόοδος κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν μονοδρόμων. » Διαπιστοῦται ὅμως ὅτι πράγματι ὁ παράγων συνδρομὴ τῶν πολιτῶν, εἴτε ὑπὸ τὴν » ἔννοιαν τῶν πεζῶν, εἴτε ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν αὐτοκινητιστῶν τῶν Ι.Χ., τῶν Δ.Χ., » τῶν Λεωφορείων κλπ., δὲν εἶναι εἰς τὴν στάθμην τῆς ἐκτιμήσεως ἀναλόγως τοῦ » προβλήματος καὶ φυσικὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμωμεν μίαν ἐξόρμησιν » πραγματικὴν διότι ἐὰν δὲν σφυρηλατήσωμεν καὶ διὰ μέσων ἀκόμη ἐπιβολῆς κυρώ- » σεων, τὴν συνείδησιν εἰς τοὺς πολίτας, διὰ τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας, τότε διατρέ- » χομεν τὸν κίνδυνον νὰ χάσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπεκτήσαμεν μέχρι στιγμῆς. » Εἶναι δύσκολον φυσικὰ εἰς τὸν τόπον μας νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ ἀγωγῆς τροχαίας διότι » διατρέχομεν μίαν περίοδον παφλασμοῦ μέσα εἰς τὴν διακίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ, » ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ὅπου ὑπάρχει ἕνα συνεχὲς κινούμενον ἔμψυχον » ὑλικὸν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἶναι βασικὸν μειονόκτημα διὰ τὴν » εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ συστήματος καὶ γενικώτερον τὸ μέτρον τροχαίας τὸ ὅτι » δὲν ἔχομεν ἀγωγήν. Οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἔχωμεν συντόμως καὶ δι' αὐτὸ τὸ » ἔργον τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὀργάνων τῆς Τροχαίας καθίσταται δυσκολώτερον. Εὐτυ- » χῶς ἔχομεν τὴν συναντίληψιν τῆς κοινῆς γνώμης δηλαδὴ τοὺς φορεῖς αὐτῆς τὰς » ἐφημερίδας τὰς ὁποίας καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν προσφέ- » ρουν εἰς τὸ ἔργον τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Τροχαίας καὶ τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζω ὡς » Ἡράκλειον.

«Συγχαίρω ὑμᾶς κ. Διοικητὰ διότι προσωπικῶς σᾶς ζῶμεν καὶ μαζὶ μὲ σᾶς » καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Τροχαίας, τὰ ὁποῖα στέκονται ἀκάματα εἰς τὸ καθῆκον τους » νυχθημερόν. Πιστεύω ὅτι θὰ κάμωμεν ἕνα πιό μεγαλύτερον βῆμα προόδου κατὰ τὸ » ἀνατῆλαν ἔτος 1961.

«Μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν εὔχομαι καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ὑγείαν ὅλων ὅσων ὑπη- » ρετοῦν εἰς τὴν Τροχαίαν, εἴτε τῆς Ἀστυνομίας, εἴτε τοῦ ἀδελφοῦ της Σώματος τῆς » Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς».

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπροκάλεσε νέα θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ἐπευ- φημιῶν, ποὺ σὲ λίγο κόπασε καθὼς ὁ Κος Καλαντζῆς ἄρχισε νὰ κόβῃ τὴν βασιλόπιττα.

Τυχερὸς ἀνεδείχθη ὁ δημοσιογράφος κ. Μυλωνᾶς. Ἀκολούθησεν ὕστερα ἡ διανομὴ μὲ κλήρους τῶν δώρων τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀστυφύλακες τῆς Τροχαίας.

Καὶ ἡ γιορτὴ ἔκλεισε μὲ μεζέδες καὶ μπύρα.

Ζεστὴ ἡ ἀτμόσφαιρα. Κέφι. Ἐνθουσιασμός. Ἀγάπη.

Πόσο ὄμορφη εἰκόνα παρουσίαζε ἡ γιορτὴ ἐκείνη, μὲ τὴ συναδέλφωση καὶ τὴν ἐγκαρδιότητα ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν!!!.. Καὶ πάλι ὁ Κος Ἀρχηγὸς βρῆκε τὴν εὐκαι- ρία νὰ συνομιλήσῃ μὲ τοὺς ἀστυφύλακες καὶ νὰ ἐνημερωθῇ γύρω ἀπὸ τὰ ζητήματά τους.

Ἔτσι ἔκλεισε κι' ἡ γιορταστικὴ ἐτούτη παρένθεση τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν, ποὺ ἄφησε διαλεχτὲς ἀναμνήσεις σὲ ὅσους τὴν παρηκολούθησαν. Συγχαρητήρια σὲ ὅσους ἐκοπίασαν γι' αὐτή.

Κι' αὐτὴ μὲν ἡ παρένθεση ἔκλεισε. Ὅμως ἄνοιξεν ἀμέσως κάποια ἄλλη : ἡ παρένθεση τοῦ δρόμου, ποὺ βάφεται συνεχῶς μὲ αἷμα... Ἡ θλιβερὴ παρένθεση τῶν βιαστικῶν αὐτοκινήτων ποὺ δολοφονοῦν καὶ τῶν ἀπρόσεκτων διαβατῶν ποὺ ἐκθέ- τουν τὴ ζωή τους σὲ ἄμεσο κίνδυνο. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀλιγοήμερη ἀνακωχὴ τῶν ἐορ-

τῶν ὁ ἀκήρυκτος πόλεμος πεζῶν καὶ ὀχημάτων ξανάρχισε... Τὶ κρῖμα!!! Μὰ γιατί; Γιατί ;

Φίλοι μας, αὐτὴ ἡ ἑορτὴ τῆς Τροχαίας ἂς γίνῃ αἰτία νὰ κάνουμε μερικὲς χρήσιμες σκέψεις πάνω σ' αὐτὸ τὸ νευραλγικὸ θέμα τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Νὰ πάρουμε σοβαρὲς ἀποφάσεις ὅλοι μας. Ἂς ἑνωθοῦμε, γιὰ νὰ διώξουμε τὸ θάνατο ἀπ' τοὺς δρόμους.

Τὰ νέα μέτρα τῆς Τροχαίας ἐπέτυχαν. Ἂς τὰ ἀξιοποιήσουμε μὲ τὴν προσοχή μας. Ἂς βοηθήσουμε ὅλοι τοὺς ἄνδρες τῆς Τροχαίας στὸ δύσκολο ἔργο τους. Ἂς μάθουμε νὰ βαδίζουμε. Ἂς μάθουμε νὰ ὁδηγοῦμε.

Τὸν εὐγενικὸ τροχονόμο τοῦ δρόμου δὲν πρέπει νὰ τὸν θυμώμαστε μονάχα κάθε πρωτοχρονιά. Κάθε μέρα, κάθε νύχτα, κάθε ὥρα νὰ τὸν θυμώμαστε. Καὶ τὸ καλύτερο δῶρο ποὺ μποροῦμε νὰ τοῦ κάνουμε εἶναι νὰ τὸν βοηθοῦμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις. Εἶναι κοινωνικὸ καθῆκον μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄνδρες τῆς Τροχαίας τὸ περιοδικὸ αὐτὸ τοὺς στέλνει ὁλόκληρη τὴν ἀγάπη του, μαζὶ μὲ τὶς εὐχές του γιὰ κάθε χαρά, εὐτυχία καὶ προκοπὴ στὸν καινούργιο χρόνο.

Ἂς εἶναι βέβαιοι ὅτι ἔχουν κερδίσει τὴν ἀγάπη καὶ τὸ θαυμασμὸ τῆς κοινωνίας, τὴν ὁποίαν πάντα καὶ παντοῦ ὑπηρέτησαν πιστὰ καὶ εὐσυνείδητα. Συγχαρητήρια.

***

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Ὁ Καινούργιος Χρόνος ἀναστάτωσε τὸν πλανήτη μας. Ἔκανε ἄνω-κάτω τὴ ζωή μας, μὲ πρῶτα θύματα τοὺς... χαμένους στὰ χαρτιά... Φωνές, ζητωκραυγές, γλέντια ὑποδέχτηκαν τὴν ἄφιξή του. Κι' οἱ εὐχὲς ἔδωσαν καὶ πῆραν, ἀπὸ τὶς πιὸ συνηθισμένες ἴσαμε τὶς πιὸ παράξενες. Μιὰ μεγάλη μερίδα ἀνθρώπων (ἰδίως γυναικῶν) ἀπησχόλησε σοβαρὰ τὸ...φοβερὸ πρόβλημα τοῦ ποδαρικοῦ. Οἱ χρυσούζηδες ἦταν οἱ βρυκόλακες τῆς νύχτας ἐκείνης...

Ἔτσι γλέντησεν ὁ κόσμος, χόρεψε, φώναξε, ἔφαγε, ἤπιε, ἔπαιξε, γέλασε καὶ ὕστερα, κουρασμένος, ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ, γιὰ νὰ ὀνειρευθῇ τὴν εὐτυχισμένη περίοδο τῶν 365 ἡμερῶν τοῦ 1961. Ὑπῆρξαν, ὅμως, καὶ μερικοὶ ἄνθρωποι ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ γλεντήσουν. Πρόκειται γιὰ τοὺς «ἐν ὑπηρεσίᾳ» ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ τοὺς βρῆκε ὁ Νέος Χρόνος στὶς σκοπιὲς καὶ στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Ἂς δοῦμε, λοιπόν, ποιοὶ τοὺς ἔκαναν... ποδαρικὸ τὴν πρωτοχρονιά. Ἂς ἀνοίξουμε τὰ Δελτία Συμβάντων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς νὰ φτειάξουμε μιὰ πρόχειρη Πρωτοχρονιάτικη στατιστική. Ἔστω ὑπὸ μορφὴν ἐπικαιρότητος. Πρώτη εὐχάριστη διαπίστωση: 19 Τμήματα τῶν Ἀθηνῶν καὶ 10 τοῦ Πειραιῶς ἔστειλαν λευκὰ Δελτία. Δὲν ἀπησχολήθησαν μὲ τίποτε. Ἡσυχία, τάξις καὶ ἀσφάλεια. Τὸ ἴδιο ἀνέφεραν καὶ ἡ Ἀσφάλεια, ἡ Τροχαία καὶ ἡ Ἀγορανομία Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ἀσφάλεια, Ἀγορανομία, Τροχαία καὶ Ὑπηρεσία Λιμένος Πειραιῶς. Γουρλίδικη μέρα γιὰ τοὺς κατοίκους τῶν περιφερειῶν αὐτῶν. Ὁ χρόνος ὅλος θὰ πάῃ καλά...Τὸ εὐχόμαστε. Μιὰ δεύτερη διαπίστωση: Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποὺ γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα ἦταν κορίτσι. Αὐτὸ εἶναι ἀράγε καλὸ σημάδι ἢ κακό; Ποιὸς ξέρει!!! Θὰ τὸ δείξῃ ὁ χρόνος.

Ὅμως τὴν ἐμφάνισιν αὐτὴν τῆς πρώτης ἀθηναίας γυναικὸς ἠκολούθησαν ἐξαφανίσεις τεσσάρων ἄλλων νεαρῶν γυναικῶν (17-21 ἐτῶν) στὴν Ἀθήνα. Μία ἦρθε, τέσσαρες ἐξαφανίστηκαν. Ἀπ' αὐτὸ τί συμπέρασμα νὰ βγάλουμε τάχα;

—Καὶ οἱ παρατηρήσεις μας ἀπὸ τὰ Δελτία Συμβάντων τῆς πρωτοχρονιᾶς μᾶς ὁδηγοῦν σὲ μιὰ ἄλλη διαπίστωση: Πρῶτα-πρῶτα οὔτε στὴν Ἀθήνα, οὔτε στὸν Πειραιᾶ δὲν εἴχαμε κακουργήματα. Ἔ! Ἀπὸ πλημμελήματα, δόξα τῷ Θεῷ, ὅλο καὶ κάτι εἴχαμε: 16 στὴν Ἀθήνα καὶ 5 στὸν Πειραιᾶ, ἐνῷ πταίσματα ἕνα μονάχα στὴν Ἀθήνα καὶ κανένα στὸν Πειραιᾶ. Ὡς ἐδῶ καλὰ πᾶμε. Ἔτσι δὲν εἶναι;

Ἔχουμε ἀκόμα: 7 τραυματισμοὺς ἀπὸ αὐτοκίνητα στὴν Ἀθήνα καὶ 1 στὸν

Πειραιᾶ, 4 κλοπὲς στὴν Ἀθήνα καὶ 1 ὑπεξαίρεση στὸν Πειραιᾶ, 2 ἐνάρξεις πυρκαϊῶν στὴν Ἀθήνα καὶ καμμιὰ στὸν Πειραιᾶ, 1 αἰφνίδιο θάνατο στὴν Ἀθήνα καὶ 1 θανάσιμο τραυματισμὸ μὲ κυνηγετικὸ ὅπλο στὸν Πειραιᾶ, μία ἐπίθεση μεθυσμένου στὴν Ἀθήνα καὶ 2 ἐξυβρίσεις καὶ δύο σωματικὲς βλάβες στὸν Πειραιᾶ.

Ἔτσι κύλησεν ἡ πρωτοχρονιὰ στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, ποὺ δὲν γνωρίζουν οὔτε Κυριακές, οὔτε γιορτὲς καὶ ποὺ ἀδιάκοπα διημερεύουν καὶ διανυκτερεύουν.

Ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς εἰδήσεις τῆς πρωτοχρονιᾶς ἐκεῖνες ποὺ παρουσιάζουν κάποιο γενικώτερο κοινωνικὸ ἐνδιαφέρον εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) Οἱ τραυματισμοὶ ἀπὸ βιαστικὰ αὐτοκίνητα. Γιατί;

Γιατί; (Ἕνας μάλιστα ὁδηγὸς στὴν ὁδὸν Αἰόλου ἀφοῦ ἐτραυμάτισεν ἕνα ἐργάτη τὸν ἄφησε κτυπημένο στὴ μέση τοῦ δρόμου καὶ ἐξαφανίστηκε).

β) Μιὰ κλοπή, ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ ἐστάθμευε στὴν ὁδὸν Πινδάρου, ἑνὸς πορτοφολιοῦ, ποὺ περιεῖχε δυὸ χρυσὲς λίρες Ἀγγλίας καὶ 100 δραχμές. (Ποῦ ἦταν ὁ ὁδηγός; Ἔτσι ἀφήνουν τὸ πορτοφόλι τους μέσα στὸ ἀνοικτὸ αὐτοκίνητο;).

γ) Ἡ κλοπὴ ἑνὸς τελάρου μὲ μῆλα ἔξω ἀπὸ ἕνα μαγαζὶ τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ. (Γιατὶ ὁ καταστηματάρχης νὰ ξεχάσῃ ἔξω ἀπὸ τὸ μαγαζί του τὸ τελάρο;).

δ) Ἡ ἔναρξη μιᾶς πυρκαγιᾶς ποὺ προεκλήθηκε ἀπὸ βλάβη τῆς θερμάστρας πετρελαίου. (Προσοχή! Ἡ θερμάστρα δὲν προκαλεῖ μονάχα πυρκαγιές, ἀλλὰ καὶ θανάτους καμμιὰ φορά).

ε) Ἐξαφανίσεις νεαρῶν κοριτσιῶν γιὰ ἄγνωστη αἰτία (ἀναζητήσατε τὸν ἄνδρα!!!)

στ) Ἡ ἐπίθεσις ἑνὸς μεθυσμένου ἐναντίον ἑνὸς διαβάτου στὴν ὁδὸν Ἰωαννίνων (καὶ οἶνος καρδίαν ἀνθρώπου... εὐφραίνει!!!).

ζ) Ἡ κλοπὴ ἑνὸς ραδιοπικὰπ μὲ 30 δίσκους ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ ἦταν σταθμευμένο στὴν ὁδὸ Σοφοκλέους (πολὺ φιλόμουσος ὁ κλέπτης!!!).

η) Ἡ κλοπὴ ἑνὸς αὐτοκινήτου ποὺ ἐστάθμευε ἔξω ἀπὸ ἕνα σπίτι.

Αὐτὸς εἶναι ὁ πρωτοχρονιάτικος στατιστικὸς ἀπολογισμὸς ἀπὸ τὶς... ρεβεγιὸν τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, μᾶλλον καλὰ πῆγε ἡ μέρα... Ἄρα: Αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος...

1) Στὴν ὁδὸν Βουκουρεστίου ἕνας κλέπτης μπῆκε τὸ βράδυ σ' ἕνα Ἰνστιτοῦτο, ἴσως γιὰ νὰ... μορφωθῇ. Ἀλλὰ φεύγοντας πῆρε μαζί του ἕνα μαγνητόφωνο, ἕναν ἀναπτῆρα καὶ διάφορα ἄλλα μικροαντικείμενα. Συμπληρωθείσης οὕτω τῆς... προικὸς ζητεῖται νύμφη, διαθέτουσα ἀνάλογα... κλοπιμαῖα.

2) Ἕνας παπουτσὴς μπῆκε σ' ἕνα λεωφορεῖο στὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ βγάλῃ εἰσιτήριο ἔβγαλε τὸ...παπούτσι του καὶ ἐμαύρισε στὸ ξύλο τὸν εἰσπράκτορα. Παπουτσὴς ἦταν, τὸ παπούτσι του ἔβγαλε. Κεκτημένη ταχύτης!!!

3) Ἕνας ἐργάτης οἰκοδομῆς εἶχε κρεμάσει τὰ ροῦχα του σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς. Περνάει ἀπ' ἐκεῖ κατὰ τύχην κάποιος... παλαιοπώλης, βλέπει τὸ παληὸ παντελόνι μόνο του καὶ τὸ... ξαφρίζει. Ἀπολογισμός: ἕνα ρολόϊ, ἕνα δακτυλίδι καὶ 70 δραχμές. Καὶ εἰς ἄλλα μὲ ὑγεία.

4) Μιὰ γυναῖκα βρέθηκε νεκρὴ καὶ ὁ ἄντρας της σὲ κακὴ κατάσταση ἀπὸ δηλητηρίαση, λόγῳ διαφυγῆς ὑγραερίου πετρογκάζ.

5) Συνελήφθησαν ἀπὸ ὄργανα τῆς Ἀγορανομίας, τέσσαρες τυροπῶλες ποὺ πουλοῦσαν τυρὶ «περιέχον μεγαλυτέραν ὑγρασίαν»... Δηλαδή, δὲν μᾶς φθάνει ἡ τρομερὴ ὑγρασία τῶν τελευταίων... βροχῶν, ποὺ μᾶς σακατεύει τὰ κόκκαλα. Πρέπει καὶ νὰ τὴν... τρῶμε κι' ὅλας... Δὲν εἴμαστε μὲ τὰ καλά μας, μοῦ φαίνεται.

6) Μέσα σ' ἕνα ἀκάλυπτο φρεάτιο τῆς περιφερειακῆς ὁδοῦ τοῦ λόφου Φιλοπάππου ἔπεσε καὶ ἐτραυματίσθη ἕνας μικρὸς μαθητής, 7 ἐτῶν.

7) Ἕνας πενηντάρης ἐργατικὸς ἄφησε ἐλεύθερο καὶ χωρὶς φίμωτρο τὸ σκυλί του. Ἀποτέλεσμα: ἐδάγκωσε ἕνα νέο 19 ἐτῶν.

8) Ἕνας ἐργάτης 47 ἐτῶν καθόταν σὲ μιὰ ταβέρνα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἔπινε ἡσυχα-ἡσυχα τὸ κατοσταράκι του, ὁπότε σὲ μιὰ στιγμὴ μπαίνει μέσα ἕνας νεαρός, βοηθὸς αὐτοκινήτου, τὸν βλέπει, τρέχει κοντά του, τὸν ἀγκαλιάζει μὲ χαρὰ καὶ τὸν ρωτᾶ: «Βρέ! Τί γίνεσαι, ρὲ παιδί; Χάθηκες;». Ὁ ἄλλος τὸν κυττάζει παραξενεμένος. «Δὲν σὲ γνωρίζω» τοῦ ἀπαντᾶ. Ὁ νεαρὸς καταλαβαίνει τὸ λάθος του, ζητεῖ συγνώμη καὶ φεύγει. Ὁ ἐργάτης συνεχίζει νὰ πίνῃ. Λίγο ὕστερα ζητάει τὸ λογαριασμό, κάνει νὰ πληρώσῃ, ἀλλὰ τὸ πορτοφόλι του εἶχε κάνει... φτερά. Κλασσικὴ κλοπὴ διὰ τῆς μεθόδου «τοῦ ἐναγγαλισμοῦ». (Φύλακες γρηγορεῖτε!)

9) Ἕνας... καλλιτεχνικῶν γούστων κλέπτης ἐγύριζε ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια καὶ ἔκλεβε γυναικεῖα ἐσώρουχα, ἁπλωμένα γιὰ νὰ στεγνώσουν. Τί χρειάζονται τὰ σχόλια;

Μ' αὐτὴ τὴν εἴδηση ἂς κλείσουμε τὸ Ἀστυνομικὸ Δελτίο, γιὰ νὰ τὸ ξανανοίξουμε καὶ πάλι στὸ ἄλλο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ.

Πάντα κάτι ἔχει νὰ μᾶς διδάξῃ.

Στὸ μεταξύ, φίλε ἀναγνώστη, διαβάζοντας τὶς πάρα πάνω γραμμές, βγάλε μόνος σου τὰ συμπεράσματα ποὺ προτιμᾶς. Ἕνα μονάχα θέλουμε νὰ σοῦ τονίσουμε: Ὅτι τὰ περισσότερα ἀδικήματα μποροῦν ν' ἀποφευχθοῦν ἂν οἱ πολῖται καταβάλλουν μεγαλύτερη προσοχή. Μελέτησε τὶς κλοπὲς καὶ θὰ βεβαιωθῇς.

Ὅσο γιὰ τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, αὐτὰ θὰ στέκωνται πάντοτε προκεχωρημένα φυλάκια τοῦ νόμου, νύχτα καὶ μέρα, μέσα στὶς φουρτοῦνες τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ μέσα κατοικεῖ ἡ πραγματικὴ ἀγάπη, ἡ ἀπέραντη ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα μας καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό.

Αὐτὸ μὴ τὸ ξεχνᾶς ποτέ.

***

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Ἡ πρωτοχρονιὰ ἑωρτάσθηκε μὲ σεμνὲς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις σ' ὅλες τὶς Ἀστυνομικὲς Ὑπηρεσίες. Παντοῦ κόπηκεν ἡ βασιλόπιττα, μέσα σ' ἕνα ζεστὸ περιβάλλον χαρᾶς καὶ κεφιοῦ. Ἀναφέρουμε π.χ. τὴν ὄμορφη γιορτὴ τῆς κοπῆς τῆς βασιλόπιττας στὴν Ὑποδιεύθυνση Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Τὴν πίττα ἔκοψεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Κος Θεόδωρος Ρακιντζῆς.

Μετὰ τὴν κοπὴ τῆς βασιλόπιττας, ἀκολούθησε ἕνα κεφᾶτο γλέντι χαρᾶς, ποὺ ἐνθουσίασε ὅσους εἶχαν τὴν τύχη νὰ παρευρεθοῦν.

Ἔτσι οἱ ἄνδρες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν στὶς ἱκανότητες τῶν ὁποίων ἔχει ἐμπιστευθῇ ἡ πολιτεία τὴν ἀσφάλειά της, βρῆκαν μιὰ ὄμορφη εὐκαιρία νὰ «τὸ ρίξουν λίγο ἔξω» καὶ νὰ γλεντήσουν μὲ τὴν καρδιά τους.

Τοὺς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία καὶ προκοπή.

* Ἕνα ἀκόμα γεγονὸς ποὺ δὲν ἀναφέρθηκε στὰ Ἀστυνομικὰ Δελτία ἦταν καὶ τὸ κατωτέρω:

Κατὰ τὴν τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ποὺ ἔγινε στὸ Πασαλιμάνι, ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων, ἐξαπελύθησαν δύο περιστέρια, τὴν ὥρα ποὺ ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐρρίχνονταν στὴν θάλασσα.

Ἕνα, λοιπόν, ἀπ' αὐτὰ τὰ περιστέρια, ἀφοῦ διέγραψεν ἕνα μικρὸ κύκλο πάνω ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, πλησίασε κοντὰ σ' ἕνα ἀστυνομικὸ περιπολικὸ αὐτοκίνητο, ποὺ στάθμευε ἐκεῖ πλησίον, καὶ μπῆκε μέσα.

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ θεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς ἐπιβαίνοντας τοῦ ὀχήματος ἀστυνομικοὺς «ὡς γούρι» καὶ τὸ περιστέρι μεταφέρθηκε ὡς «μασκὼτ» στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Πειραιῶς.

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἔλαβε χώραν μιὰ ἀκόμα συγκινητικὴ ἀστυνομικὴ τελετή. Πρόκειται γιὰ τὴν γιορτὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ποὺ δόθηκε πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρούντων τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἀστυνομικῶν.

Ἔτσι στὴν ἐπὶ τῆς Λεωφ. Βασ. Σοφίας Λέσχην τῶν Ἀστυνομικῶν ἐγένετο διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ χρονικὰ τοῦ Πειραιῶς, ἀποχαιρετιστήριος ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρησάντων ὀκτὼ ἀξιωματικῶν καὶ ἐννέα κατωτέρων ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς.

Πρὸς τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Γ. Κοντογεώργος, ὁ ὁποῖος διὰ συγκινητικῶν λόγων τοὺς ἀπεχαιρέτησε καί ὡς εἶπε θὰ τοὺς ἐνθυμῆται πάντοτε ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς καὶ θὰ τοὺς θεωρῇ ὡς εὑρισκομένους ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἐν συνεχείᾳ τοὺς ἀποχωρήσαντας ἀστυνομικοὺς ἀπεχαιρέτησεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Ρακιντζῆς.

Τέλος ἐκ μέρους τῶν ἀποχωρούντων Ἀστυνομικῶν ὡμίλησε εὐχαριστήσας ὁ κ. Ἰωάννης Δασκαλόπουλος Ἀστυνομικὸς Διευθυντής, ὁ ὁποῖος καταφανῶς συγκινημένος ἐτόνισεν ὅτι καὶ οἱ συνταξιοῦχοι οὐδέποτε θὰ παύσουν νὰ εἶναι ἀστυνομικοί, πρόθυμοι πάντοτε νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ὁσάκις τοῦτο θὰ ἐπέβαλλον ἐθνικαὶ ἀνάγκαι.

—Καὶ ὁ κύκλος τῶν ἑορταστικῶν ἀστυνομικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει τῆς στήλης αὐτῆς θὰ κλείσῃ μὲ τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον εὐχετήριον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς κ. Γεωργίου Κοντογιώργου πού ἀπεστάλη πρὸς ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς.

«Ἐπὶ τῷ νέῳ Ἔτει ἀπευθύνω τὸν πλέον ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου πρὸς » ἅπαντας τοὺς ὑπ' ἐμὲ Ἀστυνομικοὺς καὶ Διοικητικοὺς Ὑπαλλήλους καὶ εὔχομαι » πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

«Τὸ ἀπερχόμενον ἔτος ὑπῆρξε διὰ τὴν ὑπ' ἐμὲ Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν ἔτος » εὐνομίας, συντελεσταὶ τῆς ὁποίας, κατὰ κύριον λόγον, ὑπῆρξαν οἱ ἀστυνομικοί, » οἵτινες ἐξετέλεσαν τὸ καθῆκον των μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν τῇ συνεπικουρίᾳ καὶ » τῆς φιλονόμου κοινωνίας τοῦ Πειραιῶς, μεγάλη μερὶς τῆς ὁποίας εὐμενῶς ἐξεδη- » λώθη ὑπὲρ τοῦ συντελουμένου ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἔργου.

«Αἰσθάνομαι δὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ τοιαύτη πιστὴ » ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος, ὑπῆρξεν ἀπόρροια ἀπολύτου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως » τῶν κατωτέρων πρὸς τοὺς καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένους, ἰδίᾳ τοῦ προσώπου τοῦ » ὑποφαινομένου, πρᾶγμα ὅπερ μοὶ δίδει νέας δυνάμεις ἅμα δὲ καὶ τὸ δικαίωμα, νὰ » πιστεύω ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ αὐτὴ προσπάθεια θὰ καταβληθῇ διὰ τὴν διατήρησιν » τῆς ποθουμένης τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἀπαραιτήτου οὔσης διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ » ἀναμορφωτικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως.

«Μὲ τὴν εὐοίωνον ταύτην πρόβλεψιν χαιρετίζω τὸ Νέον Ἔτος καὶ εὔχομαι » ὅπως κατ' αὐτὸ ἀνατείλουν εὐτυχέστεραι ἡμέραι διὰ τὸ σύνολον, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁλο- » κληρωθῇ καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν πόθων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, ἀπαρχὴ » τῆς ὁποίας, ἐγένετο κατὰ τὸ ἀπερχόμενον ἔτος».

*Καὶ τώρα ἡ τελευταία παραλειπομένη εἴδηση τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀθόρυβη κομμουνιστικὴ δραστηριότητα, πού τελευταῖα ἔχει αὐξηθῆ.

Τὸ Κ.Κ.Ε. διὰ τῶν πρακτόρων του, προσπαθεῖ νὰ διοχετεύσῃ μιὰ νέα «μαχητικὴ» (ἀνάγνωθι ἐπαναστατικὴ) γραμμὴ μέσα στὶς τάξεις τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ ἐφαρμοζομένη τακτικὴ ὑπὸ τοῦ συνδικαλιστικοῦ τομέως τοῦ παρανόμου κομμουνισμοῦ συνίσταται, καὶ νῦν καὶ ἔκπαλαι, εἰς τὴν κατάληψιν τῶν διοικήσεων τῶν διαφόρων ἐργατικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων καὶ τὴν ἐξώθησιν τῶν ἐργαζομένων ἐν γένει εἰς παρανόμους ὀχλοκρατικὰς ἐνεργείας.

Ἐσχάτως διαπιστοῦται ἔντασις εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην. Ὁ κομμουνισμὸς ἐπωφελεῖται πάσης εὐκαιρίας καὶ ἐκμεταλλεύεται χάριν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν συνωμοτικήν του πεῖραν πᾶν ζήτημα, μὲ σκοπὸν δημιουργίας ἀνωμαλίας εἰς τὸν τόπον.

Παράλληλα ὅμως αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι κινοῦνται δραστηρίως πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν καταχθονίων σχεδίων τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἡ Δημοκρατία μας ὑπονομεύεται σταθερὰ ἀπὸ ἐχθροὺς τοῦ καθεστῶτος, ποὺ καμουφλάρουν τὶς κινήσεις τους μὲ ἀπεργίες, μὲ ταραχές, μὲ διαμαρτυρίες καὶ μὲ ἀερώδεις, ἀτέλειωτες ρητορικὲς ἐξάρσεις μέσα στὴ Βουλή.

Ἔχω ἐδῶ μπροστά μου ἕνα «ἐγκάρδιο» χαιρετισμὸ ποὺ τὸν ἀπευθύνει, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ καινούργιου χρόνου, ἡ γυναικεία ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Δ.Α. πρὸς ὅλες τὶς Ἑλληνίδες. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ χαιρετισμό, ποὺ μιλάει γιὰ «δημοκρατικὴ Ἑλλάδα», γιὰ ἕνα «εἰρηνικὸ κόσμο», γιὰ «καλύτερες συνθῆκες ζωῆς ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ μας», γιὰ «πολιτικὴ ἐθνικοῦ διχασμοῦ» καὶ γι' ἄλλα τέτοια κόκκινα κουραφέξαλα, καλοῦνται «ὅλες οἱ Ἑλληνίδες» νὰ ἑνωθοῦν, μᾶλλον νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἑνότητά τους καὶ «ἑνωμένες νὰ δημιουργήσουν τὶς συνθῆκες ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐκπλήρωση τῶν κοινῶν τους πόθων».

Ἔτσι, οἱ Ἑλληνίδες γίνονται ὁ νέος στόχος τῶν ἐγκληματικῶν βλέψεων τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ.

Ἀλλά, ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ἀνησυχία. Ἡ Ἑλληνίδα τῆς ἐποχῆς ἔχει ἀποδείξει ὅτι εἶναι ξεχειλισμένη πατριωτισμό. Καὶ τὴν πίστη της δὲν τὴν προδίνει στοὺς βρυκόλακες τῆς στέππας. Ἡ Ἑλληνίδα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὥριμη πολιτικῶς, ξέρει τί θέλει, δὲν παρασύρεται.

Ἡ Ἑλληνίδα εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα Μάννα, κι' ἔχει προστάτιδά της τὴ Μεγαλόχαρη.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ στήλη αὐτή, ποὺ λάτρεψε καὶ τραγούδησε τόσες φορὲς μ' εὐλάβεια τῆς μάννας τὴν πάναγνη ὁμορφιά, θέλει κι' αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της νὰ στείλῃ πρὸς ὅλες τὶς Ἑλληνίδες ἕνα θερμὸ χαιρετισμό. Ὄχι γιὰ λογαριασμὸ ξένων κρατῶν, κομμάτων ἢ ὀργανώσεων. Ἀλλὰ γιὰ λογαριασμὸ τῆς καρδιᾶς της.

Χαῖρε, γλυκειὰ Ἑλληνίδα, πανέμορφη ἀγωνίστρια τῆς Ζωῆς.

Εἴθε ὁ καινούργιος Χρόνος νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλες τὶς εὐγενικές σου ἐπιθυμίες.

Ἡ Μεγαλόχαρη ἂς Σὲ προστατεύῃ.

Σ. ΠΗΛΟΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βραστόβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πλειώνης 14β, στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων.

Τὸ Βράστοβον ἢ Παλαιόκαστρον εἶναι χωριὸ τῆς Κρήτης (περιφέρεια Σητείας), στὸ ὁποῖο σῴζονται ἀκόμη ἐρείπια Μινωϊκῆς ἐποχῆς.

Βρατσάνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σαλώνων 19, στὸ Γκύζη.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Βρατσάνου Δημητρίου, καταγομένου ἀπὸ τὰ Ψαρά, ὁ ὁποῖος ἦτο δημογέρων καὶ μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ τὴν ἅλωσι τῶν Ψαρῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων, κλείστηκε μαζὶ μὲ τὸ γυιό του Ἀντώνιο κι' ἄλλους Ψαριανοὺς καὶ Θετταλομαγνήτας, στὸ Παλαιόκαστρο, μικρὸ φρούριο ποὺ εὑρίσκετο κοντὰ στὴν πόλι. Βλέποντας ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ κανένα ἀποτέλεσμα, ἄφησε τοὺς Τούρκους νὰ εἰσέλθουν στὸ φρούριο, ὁπότε διέταξε τὸν γυιό του νὰ βάλῃ φωτιὰ στὴν πυριτιδαποθήκη. Μαζὶ μὲ τοὺς κλεισμένους στὸ φρούριο Ἕλληνες βρῆκαν τὸν θάνατο περίπου δύο χιλιάδες Τοῦρκοι (20 Ἰουνίου 1824).

Βραχείας.

Βρίσκεται στὴν πλατεῖα Μοναστηρακίου.

Ὠνομάσθηκε ἔτσι ἀπὸ τοὺς Βαυαρούς, λόγῳ τοῦ μικροῦ της μήκους.

Βραχωρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 160, στὸ Κολωνό.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴ πόλι τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ Ἀγρίνιον, τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὠνομάζετο Βραχώρι.

Βρεσθένης Θεοδωρήτου.

Διασταυροῦται μὲ τὴν ὁδὸ Ἀμβροσίου Φραντζῆ 25 καὶ βρίσκεται στοῦ ΦΙΞ.

Θεοδώρητος ὁ Βρεσθένης, ἱεράρχης ἀγωνιστὴς τὸν καιρὸ τοῦ 1821 γεννήθηκε στὴν Στεμνίτσα τῆς Λακωνίας (σημερινὰ Βρέσθενα) καὶ τὸ 1787 πῆρε μέρος σὲ

πολλὲς μάχες. Διετέλεσε πρῶτος πρόεδρος τῆς Α' Πελοποννησιακῆς Γερουσίας (1821) καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Β' ἐν Ἄστρει Ἐθνοσυνελεύσεως (1823). Ἀργότερα ἔγινε ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ κατώρθωσε νὰ ἀμβλυθοῦν οἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ Ἐκτελεστικοῦ καὶ Βουλευτικοῦ. Πέθανε τὸ 1843.

Βρεττοῦ Ἀνδρέα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 276, στὶς «Τρεῖς γέφυρες».

Ὁ Βρεττὸς Ἀνδρέας (1800-1876) γεννήθηκε στὴν Ἰθάκη καὶ κατὰ τὸ 1831 ἐξέδωκε στὸ Ναύπλιο (πρωτεύουσα τοῦ Κράτους) τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς καθρέπτης», ἡμιεπίσημο ὄργανο τοῦ Καποδιστρίου. Ἀσχολήθηκε ἀρκετὰ μὲ τὴν λογοτεχνίαν καὶ ἐξέδωκε πολλὰ συγγράμματα.

Βρισηΐδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀγλαονίκης 5, στὴ Λ. Βουλιαγμένης 40.

Ἡ Βρισηΐς, ὄμορφη κόρη τοῦ Βρισέως ἱερέως τῆς Λυρνησσοῦ τῆς Κιλικίας, ὠνομάζετο Ἀστυνόμη ἢ Ἱπποδάμεια, ἔμεινε ὅμως γνωστὴ μὲ τὸ πατρικό της ὄνομα Βρισηΐς.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἅλωσι τῆς Λυρνησσοῦ, οἱ Ἀχαιοὶ ἔδωσαν, σὰν βραβεῖο, στὸν μὲν Ἀχιλλέα τὴν Βρισηΐδα, τὸν ἄνδρα τῆς ὁποίας εἶχε σκοτώσει ὁ Ἀχιλλεύς, στὸν δὲ Ἀγαμέμνονα τὴν Χρυσηΐδα. Σύμφωνα ὅμως μὲ χρησμὸν τοῦ Κάλχαντος, ὁ Ἀγαμέμνων ἔπρεπε νὰ δώσῃ πίσω τὴν Χρυσηΐδα, καὶ τοῦτο γιὰ νὰ παύσῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὁ Ἀγαμέμνων ὅμως, ἐδέχθηκε νὰ γίνῃ αὐτό, ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ ἐδίδετο ἡ Βρισηΐς. Ἡ ἀπαίτησίς σου αὐτὴ ἔκανε τὸν Ἀχιλλέα ν' ἀγανακτήσῃ. Τελικὰ παρεχώρησε τὴν Βρισηΐδα ἀπεχώρησε ὅμως ἀπὸ τὸ στρατόπεδο καὶ γύρισε πίσω, ὕστερα ἀπὸ τὸν φόνο τοῦ Πατρόκλου, ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Τότε τοῦ δόθηκε ξανὰ ἡ Βρισηΐς, ἡ ὁποία, ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Ἀχιλλέως περιῆλθε στὴ κατοχὴ τοῦ Νεοπτολέμου, γυιοῦ τοῦ Ἀχιλλέως.

Ἡ διαμάχη τοῦ Ἀγαμέμνονα καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, γύρω ἀπὸ τὴν Βρισηΐδα, ἔδωσε ἀφορμὴ στὸν Ὅμηρο νὰ γράψῃ τὴν «Ἰλιάδα».

Βρύαντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δάφνης 19, στὴ Νέα Κυψέλη.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸ ὁμώνυμο χωριὸ (Τουρκιστί: Μάλτεπε=λόφος θησαυροῦ), ποὺ βρίσκεται στὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ τῆς Προποντίδος (Βιθυνίας). Ἐκεῖ ὑπῆρχαν περίφημα ἀνάκτορα παραθερισμοῦ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων. Πρὶν ἀπὸ τὸ 1922 κατῳκεῖτο ἀποκλειστικὰ σχεδὸν ἀπὸ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀργότερα ἐγκατεστάθησαν, ὡς πρόσφυγες, στὴν Μακεδονία.

Βρυάξιδος.

Βρίσκεται στὴν πλατεῖα Παγκρατίου κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐτυχίδου.

Ὁ Βρύαξις, Ἕλλην ἀνδριητοποιὸς τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος, κατήγετο μὲν μᾶλλον ἀπὸ τὴν Καρία τῆς Μ. Ἀσίας, ἦτο ὅμως πολιτογραφημένος στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ὑπῆρξε μαθητὴς καὶ συνεργάτης τῶν Σκόπα, Λεωχάρους, καὶ Τιμοθέου. Ὀνομαστά του ἔργα ἦσαν ὁ ἀνδριὰς τοῦ Βασιλέως Σελεύκου, ὁ Ἀπόλλων Κιθαρῳδὸς κ.ἄ.

Βρύγου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θαρύστου 39, στοῦ Κυνοσάργους.

Ὁ Βρύγος, ἀγγειοπλάστης καὶ ἀγγειογράφος, κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴ τῶν Βρυγῶν τῆς Θράκης κι' ἔζησε στὶς ἀρχὲς τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος, στὴν Ἀθήνα. Στὸ μουσεῖο τοῦ Λούβρου, σώζονται δύο ἀγγεῖα τοῦ Βρύγου, μὲ σκηνὲς ἀπὸ τὸν Τρωϊκὸ πόλεμο.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

. . . . . .

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω· δὲν πηγαίνεις ποτὲ τὴν Κυριακή... Κατὰ βάθος, εἶσαι σὰν ἐμένα, Μπουφαλό. Δὲν πιστεύεις πιά!

—Τὸ μισό.

—Δὲν πιστεύεις σὲ τίποτ' ἄλλο!

—Ἄφησέ με ἥσυχον, δὲν ἔχω διάθεσι σήμερα νὰ συζητήσω...

—Κατὰ βάθος, εἶναι ἡ παιδική σου ἡλικία, καὶ μόνον αὐτή, ποὺ πᾶς νὰ ξαναβρῇς αὔριο βράδυ...

—Ἔ! κι' ἔπειτα;

Ὁ Τομαβὰκ μὲ τὰ μάτια κλειστά, τραβάει μιὰ μεγάλη ρουφηξιά· ἔπειτα ἡ ἰνδιάνικη κατατομή του σκληραίνει :

—Δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ ἀδειανὲς χειρονομίες.

—Καὶ ἐγὼ δὲν συμπαθῶ ἐκείνους, ποὺ λερώνουν ὅλα. Δῶσε μου καπνό!

24 Δεκεμβρίου. Κανένα παιδὶ δὲν γελιέται ἐδῶ. Ὁ Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται ἀπόψε, ὄχι αὔριο. Καὶ καθένα ἑτοιμάζει, μὲ τὸν τρόπο του, αὐτὴ τὴ μυστικὴ γιορτή, ποὺ δὲν ἔχει τὴν ἴδια ἔννοια γιὰ κανένα τους! Ὁ Μὰρκ γίνεται ὡραῖος γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ μεσονυκτίου· ξέρει ὅτι ἡ ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ θὰ εἶναι κι' αὐτὴ ἐκεῖ, σὲ κάποιο ἄλλο μέρος, ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴ—κι' ἔτσι εἶναι σὰν νὰ τὴν ξανάβλεπε... ὁ Ραιτὰρ ἀγόρασε μιὰ κάρτ-ποστάλ : μιὰν ἐκκλησία βαρυσκεπασμένη μὲ χιόνι, κάτω ἀπὸ ἕναν οὐρανὸ γεμᾶτον ἄστρα. Ὅταν τὴν κυττάζῃ, νομίζει ὅτι ἀκούει νὰ κτυποῦν οἱ καμπάνες... Ἀναρωτιέται ἂν θὰ γράψῃ «Ἀγαπητέ μου Ἐρνέστο» ἢ καλύτερα «Ἀγαπημένε μου γαμπρὲ» (ὥστε ὁ ταχυδρομικὸς διανομεὺς τοῦ Τερνεραί, ποὺ τὸν κοροϊδεύει γιὰ τ' αὐτιά του, νὰ μάθῃ ὅτι εἶναι γαμπρὸς κάποιου). Ὁ «Παρὰ νὰ» ξεσκίζει τὸν πέμπτο κατάλογο φαγητῶν τοῦ ρεβεγιόν· τὸν ἕκτο (γαλόπουλο, φονὰ γκρὰ δορκάδος, κ.τ.λ.) θὰ τὸ ἀντιγράψῃ μὲ γοτθικὰ γράμματα πάνω στὸ «σημειωματάριο συμποσίων» του. Ὁ χονδρὸς Σελεστὲν σκέπτεται ὅτι αὔριο ὁ δίδυμος ἀδελφός του θὰ τοῦ κάνῃ ἐπίσκεψι· θὰ περπατήσουν, ἐπὶ ὧρες χωρὶς νὰ ποῦ οὔτε μιὰ λέξι—αὐτὸ θὰ εἶναι φοβερὰ ἀστεῖο! «Καὶ αὔριο ἡ Ὀντὲτ θὰ ἔρθῃ, λέει μέσα του, ὁ Βελοῦδος. Γιὰ χάρι τῶν Χριστουγέννων δὲν θὰ μπορῇ ν' ἀρνηθῇ νὰ μὲ φιλήσῃ!... Ὀντὲτ... Ὀντὲτ...». Κι' ὁ μικρὸς Μισέλ, μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς συνδυασμοῦ ἀπὸ καθρέπτες, ἐξακριβώνει ὅτι τὸ πίσω μέρος τῶν αὐτιῶν του εἶναι πολὺ καθαρὸ γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τῆς μητέρας του—ἡ ὁποία, οὔτε καὶ αὔριο, δὲν θὰ ἔρθῃ...

Ἀκριβῶς στὴ μέση ὅλης αὐτῆς τῆς ἑτοιμασίας καταφτάνει καὶ ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ. Μετὰ τὴν Μελοὺν ὁ ἄσωτος υἱὸς δὲν αἰσθάνεται καθόλου καλά· ἐλπίζει καὶ φοβᾶται, ὅτι ὅλα τὰ παιδιὰ τὸν περιμένουν στὰ κάγκελλα· ὅτι ἡ ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ θὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ μπροστὰ σ' ὅλους· ὅτι ὁ Μὰρκ θὰ ζηλέψῃ λιγάκι· ὅτι ὁ

'Ολάφ... ἐλπίζει καὶ φοβᾶται, κι' ἔχει πόνο στὴν κοιλιά. Πρὶν ἀπὸ τὸ δάσος τοῦ Τερνεραί, τ' αὐτοκίνητο συναντᾷ τὸ ἁμάξι τοῦ Κέντρου (ποὺ μεταφέρει τὴν Μάμυ στὴν κλινική): στὸν στιγμιαῖο φωτισμὸ τῆς συναντήσεως, ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ ἀναγνώρισε πολὺ καλὰ τὸν «Ἄσπρο Δόντι» στὸ τιμόνι καὶ τὴν Μάμυ δίπλα του, μὲ τὸ πρόσωπο πονεμένο. Γιατὶ λοιπὸν πρὸς τὴν Μελοὺν τὴν ἴδια ὥρα, ποὺ φθάνει; «Πᾶνε νὰ μ' ἀναζητήσουν, ἀσφαλῶς!» σκέπτεται (γιατὶ ὁλόκληρος ὁ κόσμος, ἀσφαλῶς, περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὴν ἄφιξί του). «'Επὶ τέλους, ἀρκεῖ. 'Η ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ εἶν' ἐδῶ! Καὶ ἀρκεῖ ὁ Μάρκ... Κι' ἀρκεῖ ὁ 'Ολάφ...». 'Απὸ τὸ ἕνα ἀρκεῖ στὸ ἄλλο, τὸ αὐτοκίνητο φθάνει στὸ Τερνεραί· καὶ τὸ πρῶτο παιδί, ποὺ συναντᾷ ὁ φυγὰς εἶν' ὁ ἐχθρός του, ὁ Μερλερὲν Πιέρ, ὁ λεγόμενος Καΐδ.

—Κύτταξε, νάτον, ὁ ἐξυπνάκιας! δὲν σὲ κράτησαν λοιπόν;

—Ποῦ εἶν' ὁ Μάρκ;

—'Η νταντά σου: Πρέπει νᾶναι στὸν κοιτώνα... Ἄχ! κύτταξε, βρωμᾶς ἀπαίσια!

Ναί, γιὰ νὰ συγχωρεθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχηγό, τὸ παιδί, ἄδειασε πάνω στὰ μαλλιά του τὸ ὑπόλοιπο ἀπὸ τὸ φιαλίδιο τοῦ ἀρώματός του. Τρέχει στὸ κτίριον 3.

—'Αλὲν Ρομπέρ!... ἔ, παιδιά! εἶν' ὁ 'Αλὲν Ρομπέρ!

...λοιπόν;... διηγήσου νὰ δοῦμε!... Ὤχ! βρωμᾶς ἀπαίσια!

...Πές μας λοιπόν, αὐτὴ εἶν' ἡ μυρωδιὰ τοῦ Παρισιοῦ:

...Καλά, διηγήσου κάτι!...

—'Αφῆστε με ἥσυχο!

Ψάχνει, μὲ τὸ κεφάλι χαμηλά, σὰν ἀνήσυχο σκυλί. Ὄχι... ὄχι, δὲν μυρίζεται πουθενὰ τὴν ἀρχηγὸ Φρανσουάζ...

Καλημέρα, Μάρκ!

'Ο ἄλλος δὲν σηκώνεται ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, δὲν ἀνοίγει κἂν τὰ μάτια του. («Αὐτὸ τὸ παιδὶ ποὺ τόσκασε, συλλογίζεται, χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ, δὲν θἄπρεπε νὰ πιστέψῃ πῶς εἶναι ἀπαραίτητο!...»). Τεντώνει στὴ τύχη ἕνα χαλαρὸ χέρι :

—Καλὴ μέρα.

—Μάρκ, θὰ σοῦ τὰ διηγηθῶ ὅλα, σὲ σένα, ἀλλὰ...

—Δὲν σοῦ ζητῶ τίποτα!

—'Αλλὰ ποῦ εἶναι ἡ ἀρχηγὸς Φρανσουάζ;

—Τόσκασε! ὅπως ἐσύ... Εἶναι τῆς μόδας!

—Ἔφυγε; Γιὰ ποῦ; ρωτᾷ τὸ παιδὶ μὲ φωνὴ τόσο βραχνή, ὥστε ὁ Μάρκ γυρίζει πρὸς αὐτόν.

Τὰ μαῦρα κατσαρὰ μαλλιά, τὸ αἰσιόδοξο βλέμμα, τὰ χείλη μισάνοιχτα ποὺ τρέμουν λιγάκι—ὅλα, ὅλ' αὐτὰ τοῦ ἔλειπαν! Εἶν' εὐτυχισμένος, ποὺ ξαναβρίσκει τὸν σύντροφό του, τόσο εὐτυχισμένος ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ τὸ πιστέψῃ.

—Ἔφυγε γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν ἀρραβωνιαστικό της, ποὺ εἶν' ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ.

—Θὰ ξαναγυρίσῃ;

—Γιὰ μερικὲς μέρες, κι' ἔπειτα θὰ φύγῃ ὁριστικά. Θὰ παντρευτῇ.

«Αὐτὸ εἶναι τὸ λάθος μου, σκέπτεται ὁ 'Αλὲν Ρομπέρ. Ἂν δὲν εἶχα φύγῃ, ἂν τὴν περίμενα, τὴν ἄλλη μέρα στὸ Ντανφὲρ—Ροσερώ... Ὤχ! 'Αρχηγὲ Φρανσουάζ...». 'Η Μάμυ εἶχε δίκηο: χάνει τὴν μητέρα του, ἀλλὰ γιὰ τρίτη φορά.

Δὲν θέλει νὰ κλάψῃ μπροστὰ στὸν Μάρκ· ἄλλωστε, δὲν θέλει νὰ κλάψῃ καθόλου: αὐτὸ θὰ ἦταν ἀπὸ λύσσα κι' ἀπὸ τύψεις, ὄχι ἀπὸ λύπη. Οἱ ἄλλοι ξαναγύρισαν στὸ κρεβάτι τους. 'Ο 'Αλὲν Ρομπὲρ διασχίζει αὐτὸν τὸν κοιτώνα, ποὺ τόσο τὸν εἶχε ὀνειρευθῇ, ἀλλὰ πού τώρα τοῦ φαίνεται σὰν μουσεῖο μὲ κέρινα ὁμοιώματα.

—Γιὰ δές, τοῦ λέει ὁ Ραντὰρ ἐνῷ περνᾷ, ἔχω τρία κάρτ-ποστὰλ γιὰ τὴν συλλογή σου....

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Βασ. Διαταγμάτων, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύει πινάκων πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι:

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως.

α) Κατ' ἐκλογὴν : κ. κ. Ἀρχοντουλάκης Ἐμμανουήλ, Νικητάκης Νικόλαος καὶ Τασιόπουλος Ἀθανάσιος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ. κ. Ἀναστασίου Εὐάγγελος καὶ Παπασταφίδας Ἀγησίλαος.

γ) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως, ὁ Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Νιχογιαννόπουλος Ἰωάννης, κατ' ἐκλογήν.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄, οἱ Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως.

α) Κατ' ἐκλογὴν : κ. κ. Κατσικαβέλος Γεώργιος, Δημόπουλος Βασίλειος, Βλάχος Πάϊκος, Διαβάτης Εὐάγγελος, Ἀναστασόπουλος Γεώργιος, Καφαράκης Ἀθανάσιος καὶ Γιαννόπουλος Βασίλειος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ. κ. Κατσιώλης Ἀπόστολος, Φίλος Ἠλίας, Λυκούσης Παναγιώτης, Θεοχαράκης Νικόλαος καὶ Χρυσανθόπουλος Ἀνδρέας.

γ) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ τάξεως, οἱ Ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως κατ' ἐκλογήν : κ. κ. Κουτσούρης Γεώργιος καὶ Παπαϊωάννου Ἰωάννης.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ τάξεως, οἱ Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν : κ. κ. Ἰωακεὶμ Δανιήλ, Παναγιωτόπουλος Νικόλαος, Στασινόπουλος Παναγιώτης, Σωτηρόπουλος Γεώργιος, Κυριακογιάννης Γεώργιος, Τσακανίκας Γεώργιος, Κούτρας Βασίλειος, Παπαναστασίου Νικόλαος, Μπρικόλας Πολύκαρπος καὶ Κατσίμπας Σπυρίδων.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ. κ. Λεοντῖνος Ἀντώνιος, Δρακάκης Ἐμμανουήλ, Κωτσόπουλος Σταῦρος, Κρητικίδης Ἀντώνιος, Νίκας Θεμιστοκλῆς, Σταματόπουλος Γεώργιος καὶ Χαλατσᾶς Γεώργιος.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως, οἱ Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Κανοῦτος Κων/νος, Κωστήρης Χρῆστος, Μαρῖνος Διονύσιος, Χριστολουκᾶς Λουκᾶς, Γιαννακόπουλος Σωτήριος, Βλαχάκης Κων/νος, Κουβᾶς Σωτήριος, Ζερβουλέας Ἰωάννης, Στάμου Νικόλαος, Τζαβέλας Βασίλειος, Λάμπρου Βασίλειος, Πατσούρης Χρῆστος, Ἀναγνώστου Ἐπαμεινώνδας, Κουντουριώτης Νικόλαος, Τζαμτζῆς Θεοδόσιος καὶ Παπαλυμπέρης Κων/νος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ. κ. Μυρίλλος Δημήτριος, Βρεττάκος Νικόλαος, Χατζηκώστας Εὐάγγελος, Φραγκούλης Χαράλαμπος, Γρηγορόπουλος Νικόλαος, Λυγνὸς Ἀλέξανδρος, Κασταμονίτης Μιχαήλ, Λιόντος Δημήτριος, Ἀλαμάνος Νικόλαος, Πλεύρης Ἐμμανουήλ, Τσακόπουλος Πέτρος καὶ Μαστοράκος Κυριάκος.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ Ἀρχιφύλακες:

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Κορκόκιος Δημήτριος, Αὐγερινὸς Ἰωάννης, Καφαράκης Σπυρίδων καὶ Πραντούνας Ἀλέξανδρος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Κωστάκης Δημήτριος, Δασκαλοθανάσης Γεώργιος, Νικολινάκος Ἰωάννης καὶ Καλογεράκης Ἐμμανουήλ.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 1/1/1961 ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι :

1) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ τάξεως: κ.κ. Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος, Τσόπελας Δημήτριος, Καρανάσος Δημήτριος καὶ Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Βάθης Μαρῖνος.

2) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' τάξεως: κ.κ. Νικηφόρος Νικόλαος, Ἀναστασόπουλος Βασίλειος, Χυτήρης Ἰωάννης, Κουκουλαδάκης Ἀντώνιος, Θεοδωράκης Χαράλαμπος, Δασκαλόπουλος Ἰωάννης, Γραμμένος Χρῆστος καὶ Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Χούντρας Μιχαήλ.

3) Ἀστυνόμοι Α' τάξεως: κ.κ. Μαυρωτᾶς Ἄριστος, Λουπάσης Χαράλαμπος, Κανακάκης Μιχαήλ, Μπάγιος Γεώργιος καὶ Παπακώστας Κων/νος.

4) Ἀστυνόμοι Β' τάξεως: κ.κ. Βοσκάκης Κων/νος, Ζώης Βασίλειος, Γεωργακόπουλος Γεώργιος, Ἡλιάδης Δημήτριος, Νταβαντζῆς Κων/νος, Καλαντζῆς Σπυρίδων, Λῶλος Νικόλαος, Μαραγκὸς Χαράλαμπος, Ράνιος Δημήτριος, Ζωητὸς Κων/νος καὶ Φωτεινὸς Ἀντώνιος.

4) Ὑπαστυνόμοι Α' τάξεως: κ.κ. Ἀγυσουλάκης Ἀνδρέας, Μαδοῦρος Κων/νος, Γιούλης Ἀπόστολος, Σιμάκος Νικόλαος, Δημάκης Σεραφείμ, Ζερβὸς Ἰωσὴφ καὶ Νοταρᾶς Σταῦρος.

6) Ὑπαστυνόμοι Β' τάξεως: κ.κ. Διαμαντόπουλος Δημήτριος καὶ Ξιφαρᾶς Παῦλος.

7) Ἀνθυπαστυνόμοι: κ.κ. Δάρας Ἠλίας, Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης, Δημητρακόπουλος Παναγιώτης, Τσιώνης Δημήτριος, Τουρλαύτης Παναγιώτης, Μάνδηλας Νικόλαος καὶ Παπαδόπουλος Κων/νος.

8) Ἀρχιφύλακες: κ.κ. Τσώρης Ἀθανάσιος, Τασόπουλος Ἠλίας, Ρήγας Κων/νος καὶ Ντάρλας Γεώργιος.

9) Ὑπαρχιφύλακες: κ.κ. Βαλασέλης ἢ Βαλάσης Ἰγνάτιος, Διαμαντόπουλος Παναγιώτης, Μπατσόπουλος Ἀργύριος, Δουλαβέρης Ἀπόστολος, Τσαγκάρης Λάμπρος, Τσόλκας Γεώργιος, Κτενᾶς Ἰωάννης, Παναγιωτόπουλος Ἰωάννης, Σωτηρόπουλος Σπυρίδων, Καραβίδας Γεώργιος, Κονδύλης Δημήτριος, Καλπαξῆς Δημήτριος, Μπαλωμένος Σωτήριος, Τσαπακίδης Γεώργιος, Διονυσόπουλος Δημήτριος, Καλούδης Σπυρίδων, Ἀδάμος Νικόλαος, Μυσιρλόγλου Νικόλαος, Τσούμπελης Δημήτριος, Παπαγεωργίου Ἀλέξανδρος, Ζαβάκος Παντελῆς, Βασιλομοτσάκος Γεώργιος, Κοκκορὸς Μενέλαος, Πεταλᾶς Βασίλειος καὶ Γκουτουβᾶς Νικόλαος.

10) Ἀστυφύλακες: κ.κ. Μπέτσιος Φώτιος, Βλάχος Θεόδωρος, Λιναρδᾶτος Διονύσιος, Φιφῆς Ἀριστείδης, Καλδῆς Θεόδωρος, Καρατάσος Ἀθανάσιος, Εὐσταθίου Εὐθύμιος, Τάγαρης Χρῆστος, Μαντούβαλος Παρασκευᾶς, Σαλοῦρος Γεώργιος, Κολοβὸς Θεοφάνης καὶ Καπετανίδης Σπυρίδων.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Α' Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3096/18/8/28-12-60 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, διὰ τὸ ἔτος 1961, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως:

Ι. Τακτικὰ μέλη.

α) Πρόεδρος: κ. Μητρέλιας Χαρίλαος, Ἀντιπρόεδρος Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

β) Μέλη: κ.κ. Τσιμάρατος Διονύσιος, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Κουτσουμάρης Ἄγγελος, Ἀρεοπαγίτης, Καζαμπάκας Ἐμμανουὴλ Ἀρεοπαγίτης, Σακελλαρίου Βασίλειος, Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου, Σακελλαρίου Π., Ἀντιστράτηγος, Τζανετῆς Σ., Ἀντιστράτηγος.

Τοῦ ὡς ἄνω Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου θὰ μετέχῃ ὡς Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Χρέη Γραμματέως θὰ ἐκτελῇ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Μπογιατζόπουλος Εὐθύμιος, μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Ἀστυνόμον Α' κ. Ἀνδρεόπουλον Βασίλειον.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη.

κ.κ. Ταβουλάρης Ἀντώνιος καὶ Δήμητσας Ἀλέξανδρος, Σύμβουλοι Ἐπι-

κρατείας, κ. Καλλιμόπουλος Μιχαήλ, 'Αντεισαγγελεὺς 'Αρείου Πάγου, κ.κ. Βέλλιος Π., 'Αλεξανδράκης Ο., 'Υποστράτηγοι, κ. κ. Θανόπουλος Κ. καὶ 'Αναγνωστόπουλος Κ., 'Αρεοπαγῖται.

Β' 'Αστυνομικὸν Συμβούλιον.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3097/18/6/28-12-60 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, τὸ 'Αστυνομικὸν Συμβούλιον, διὰ τὸ ἔτος 1961, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως:

Ι. Τακτικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος: 'Αρεοπαγίτης κ. Ροζάκης Α.

β) Μέλη: 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ. κ. Καραμπέτσος Εὐάγγελος, Κοντογιῶργος Γεώργιος, Νούσιας Θωμᾶς καὶ 'Αδαμόπουλος 'Αδάμ.

Γραμματεύς: 'Αστυνόμος Α' κ. 'Ανδρεόπουλος Βασίλειος.

ΙΙ. 'Αναπληρωματικὰ μέλη.

α) Πρόεδρος: 'Αρεοπαγίτης κ. Σταυρόπουλος Σ.

β) Μέλη: 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Μπαρδόπουλος Παναγιώτης καὶ Μουρούσιας 'Ανδρέας.

Γραμματεύς: 'Αστυνόμος Α' κ. Καρυδάκης Νικόλαος.

Γ' Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3076/18/7/22-12-60 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὸ ἔτος 1961, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως:

Ι. Τακτικὰ μέλη.

α) Πρόεδρος: 'Αστυνομικὸς Δ/ντὴς Β' κ. Χαλοῦλος Γεώργιος.

β) Μέλη: 'Αστυνόμος Α' κ. Τσατούχας Γεώργιος καὶ 'Αστυνόμος Β' κ. Μπουντᾶς 'Ηλίας.

Γραμματεύς: 'Υπαστυνόμος Α' κ. 'Αναστασόπουλος 'Αλέξανδρος.

ΙΙ. 'Αναπληρωματικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος: 'Αστυνομικὸς Δ/ντὴς Β' κ. Κοτσιᾶς 'Αθανάσιος.

β) Μέλη: 'Αστυνόμος Α' κ. Τσιοῦγκος Κων/νος καὶ 'Αστυνόμος Β' κ. Μαραβελάκης 'Ανδρέας.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Καθοδηγητικὴ καὶ διδακτικὴ ἡ 'Εκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἔχει κερδίσει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν προτίμηση χιλιάδων ἀκροατῶν, ποὺ ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς γιὰ κάθε ἀστυνομικό, ραδιοφωνικὸ πρόγραμμα.

—Μεγάλη ἐπιτυχία γνώρισε καὶ ξεχωριστὰ ἄρεσε ἡ πανηγυρικὴ ἐκπομπὴ τῆς 24/12/1960, ποὺ ἦταν ἀφιερωμένη στὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ συνθήματα, Χριστουγεννιάτικα τροπάρια καὶ ἐκκλησιαστικὴ μουσική. 'Επίσης μετεδόθησαν σκίτσα ἀπ' τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας.

*

—'Επίσης ἐπιτυχημένο ἦταν καὶ τὸ ραδιοφωνικὸ πρόγραμμα τῆς 31/12/1960, ποὺ εἶχε ἀφιερωθῆ ὁλόκληρο στὴν πρωτοχρονιά, μὲ περιγραφικὰ στιγμιότυπα, ἀπὸ λαϊκὰ ἔθιμα, συνθήματα καὶ εὔθυμα 'Ελληνικὰ τραγούδια. 'Επίσης μετεδόθησαν δημοτικὰ τραγούδια μὲ τὸν Σπῦρο 'Αποστόλου καὶ τὸ συγκρότημά του.

(Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ 'Υπαστυνόμος κ. Σπῦρος Πηλός).

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Δ/ντὰς κ.κ. Τασιόπουλον 'Αθανάσιον καὶ Κοτσιᾶν 'Αθανάσιον ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ἑορτάζοντας ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.